

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

Ι' ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ)

ΣΥΝΟΔΟΣ Γ'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ Η'

Τετάρτη 30 Οκτωβρίου 2002

Αθήνα, σήμερα στις 30 Οκτωβρίου 2002, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10.45' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Προέδρου αυτής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 29/10/2002 εξουσιοδότηση του Σώματος, επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα Πρακτικά της Ζ' συνεδριάσεώς του της Τρίτης 29 Οκτωβρίου 2002 σε ό,τι αφορά στην ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου: "Συμμόρφωση της Διοίκησης προς τις δικαστικές αποφάσεις, προαγωγή των δικαστών των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων στο βαθμό του Συμβούλου Επικρατείας και άλλες διατάξεις")

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από το Γραμματέα της Βουλής κ. Άγγελο Τζέκη, Βουλευτή Β' Θεσσαλονίκης, τα ακόλουθα:

Α. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Ο Βουλευτής Αθηνών κ. **ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Αξιωματικών Πυροσβεστικού Σώματος ζητεί την επίλυση συνταξιοδοτικών προβλημάτων των εργαζομένων στο Πυροσβεστικό Σώμα.

2) Ο Βουλευτής Αθηνών κ. **ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία η Διδασκαλική Ομοσπονδία Ελλάδας ζητεί να χορηγείται πλήρης σύνταξη στα 30 χρόνια υπηρεσίας στους εκπαιδευτικούς της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης.

3) Ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής και Βουλευτής Ξάνθης κ. **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Συντακτών Ημερησίων Εφημερίδων Μακεδονίας – Θράκης ζητεί την αλλαγή των συμβάσεων εργασίας δημοσιογράφων της ΕΡΤ.

4) Ο Βουλευτής Αρκαδίας κ. **ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Συντακτών Ημερησίων Εφημερίδων Μακεδονίας – Θράκης ζητεί την αλλαγή των συμβάσεων εργασίας δημοσιογράφων της ΕΡΤ.

5) Ο Βουλευτής Αιτωλ/νίας κ. **ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΜΥΡΛΗΣ** – **ΛΙΑΚΑΤΑΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Επαγγελματιών Μικρών Φορτηγών Αυτοκινήτων ζητεί

την αύξηση των κατώτατων συντάξεων του ΤΣΑ.

6) Ο Βουλευτής Αιτωλ/νίας κ. **ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΜΥΡΛΗΣ** – **ΛΙΑΚΑΤΑΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Επαγγελματιών Μικρών Φορτηγών Αυτοκινήτων ζητεί τον έλεγχο της καταλληλότητας των καυσίμων στα πρατήρια.

7) Ο Βουλευτής Αιτωλ/νίας κ. **ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΜΥΡΛΗΣ** – **ΛΙΑΚΑΤΑΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Επαγγελματιών Μικρών Φορτηγών Αυτοκινήτων ζητεί την ελεύθερη διακίνηση των οχημάτων των μελών της σ' ολόκληρη τη χώρα.

8) Ο Βουλευτής Αιτωλ/νίας κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΪΝΑΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία Δημότες του Δήμου Αιτωλικού Αιτωλ/νίας ζητούν να τους καταβληθούν ποσά που δικαιούνται από την απαλλοτρίωση κτημάτων τους για την κατασκευή της εθνικής οδού Αμφιλοχίας – Ιωαννίνων.

9) Ο Βουλευτής Αιτωλ/νίας κ. **ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΜΥΡΛΗΣ** – **ΛΙΑΚΑΤΑΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Συντακτών Ημερησίων Εφημερίδων Μακεδονίας – Θράκης ζητεί την αλλαγή των εργασιακών συμβάσεων δημοσιογράφων της ΕΡΤ.

10) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. **ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο του Ιερού Ναού Αγίου Ιωάννου Θεολόγου, Μέσα Μουλιανών, Σητείας Λασιθίου ζητεί τη χρηματοδότηση της συντήρησης του Ιερού Ναού.

11) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. **ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία το Επιμελητήριο Λασιθίου αναφέρεται στα προβλήματα που έχουν προκύψει από τις επιστροφές φόρων εισοδήματος και ΦΠΑ.

12) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. **ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Εργαζομένων στο Ινστιτούτο Θαλάσσιας Βιολογίας Κρήτης ζητεί να αποσυρθεί το Προεδρικό Διάταγμα που ενοποιεί το Ινστιτούτο με το Κέντρο Θαλάσσιων Ερευνών.

13) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. **ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία η Δ/ση Τουρισμού Κρήτης αναφέρεται στον έλεγχο εφαρμογής της περί Ξεναγών νομοθεσίας.

14) Ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής και Βουλευτής Ξάνθης κ. **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο

Σύνδεσμος Κληρικών Ιεράς Μητροπόλεως Ξάνθης «Ο ΚΑΛΟΣ ΠΟΙΜΗΝ» ζητεί τη χορήγηση του ειδικού επιδόματος των 176 Ευρώ και στους κληρικούς.

15) Ο Βουλευτής Φωκίδας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Συντακτών Ημερησίων Εφημερίδων Μακεδονίας – Θράκης ζητεί την εφαρμογή των βασικών αρχών του εργατικού δικαίου στις σχέσεις εργασίας των δημοσιογράφων της ΕΡΤ ΑΕ.

16) Ο Βουλευτής Φωκίδας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Επαγγελματιών Μικρών Φορητών Αυτοκινήτων ζητεί την παροχή κινήτρων για τη δημιουργία ισχυρών μεταφορικών επιχειρήσεων.

17) Ο Βουλευτής Φωκίδας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Καταναλωτών Ποιότητας ζητεί τη μη κατάργηση από την Τράπεζα της Ελλάδας των ορίων δανεισμού στην καταναλωτική πίστη.

18) Ο Βουλευτής Μεσσηνίας κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟ-ΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται σε διακίνηση πλαστών χαρτονομισμάτων.

19) Ο Βουλευτής Μεσσηνίας κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟ-ΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Επιμελητήριο Μεσσηνίας αναφέρεται σε καταγγελίες για «προστασία» καταστηματαρχών στην πόλη της Καλαμάτας.

20) Η Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΣΧΟΙΝΑΡΑΚΗ – ΗΛΙΑΚΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία απόφοιτοι του ΙΕΚ Ηρακλείου, ειδικότητας Εκπαιδευτών Υποψηφίων Οδηγών Αυτοκινήτων και Μοτοσυκλετών, ζητούν την τροποποίηση των άρθρων 5 και 6 του προεδρικού διατάγματος 208/02.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 231/5-7-02 ερώτηση δόθηκε με το υπ'αριθμ. 427/29-7-02 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εξωτερικών η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ερώτησης με αριθμό 231/5.7.02 του Βουλευτή κ. Σ. Κούβελα και σε ό,τι μας αφορά, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Το μεγαλύτερο μέρος των λεηλατηθέντων κειμηλίων από την ιστορική Μονή Εικοσιφοίνισσας το 1917 παρέμεινε μέχρι την δεκαετία του 1980 κρυμμένο στους χώρους της Βουλγαρικής Ακαδημίας Επιστημών.

Ένα μέρος των κλαπέντων κειμηλίων επεστράφη στη χώρα μας το 1925, κατ' εφαρμογήν των άρθρων 125 και 126 της Συνθήκης του Νεϊγύ.

Ο συνολικός αριθμός των κειμηλίων ανέρχεται σε 907 τεμάχια, όπως έχουν καταγραφεί και παρουσιασθεί σε λεύκωμα υπό την επιστημονική επιμέλεια του Καθηγητού κ. Μ. Προβατάκη.

Το ζήτημα της επιστροφής των εκκλησιαστικών κειμηλίων της Ι. Μ. Εικοσιφοίνισσας παραμένει ανοιχτό για το Υπουργείο Εξωτερικών και περιλαμβάνεται σταθερά στην ημερήσια διάταξη του Ελληνο-βουλγαρικού διπλωματικού διαλόγου.

Η ελληνική πολιτεία έχει επιδείξει έντονο συνεχές και αμείωτο το ενδιαφέρον της για την επιστροφή ιστορικών κειμηλίων, πρόσφατα δε επέτυχε τη διεκπεραίωση της δημοπρατήσεως ενός σημαντικού χειρογράφου εξαμηναρίου της Μονής της Εικοσιφοίνισσας, που εντοπίστηκε σε ιδιωτικό οίκο δημοπρασιών του Μονάχου, το οποίο και αγοράστηκε από το ελληνικό κράτος. Το χειρόγραφο εκτίθεται στο Μουσείο Βυζαντινού Πολιτισμού της Θεσσαλονίκης.

Ο Υπουργός
ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ»

2. Στην με αριθμό 235/5-7-02 ερώτηση δόθηκε με το υπ'αριθμ. 26/26-7-02 έγγραφο από την Υπουργό Περιβάλλοντος,

Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 235/5-7-2002 που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κύριος Παναγιώτης Αδρακτάς, παρακαλούμε να πληροφορήσετε τον κ. Βουλευτή σε θέματα της αρμοδιότητάς μας και σύμφωνα με τα στοιχεία της ΕΥΔΕ/ΟΕ 2004 και της ΕΥΔΕ/ΕΣΕΑ τα εξής:

1. Ο σχεδιασμός των έργων για την υλοποίηση του Ολυμπιακού Κέντρου Κωπηλασίας Κανό Καγιάκ στο Σχοινιά, Ολυμπιακό Κέντρο Κανό Σλάλομ, Ολυμπιακό Κέντρο Ιστιοπλοΐας Αγ. Κοσμάς, Ολυμπιακό Κέντρο Φαλήρου, Ολυμπιακό Κέντρο Ελληνικού και Ολυμπιακό Κέντρο στο Γουδί, έγινε βάσει των αναγκών και προδιαγραφών που εστάλησαν στην αρμόδια Υπηρεσία του ΥΠΕΧΩΔΕ (ΕΥΔΕ/ΟΕ 2004) για τις Ολυμπιακές Αθλητικές εγκαταστάσεις από την ΟΕΟΑ Αθήνα 2004 σε συνδυασμό με τις αναπλάσεις των περιοχών και με την μεταολυμπιακή χρήση των εγκαταστάσεων, όπως αυτές προβλέπονται στη σχετική με τα Ολυμπιακά Έργα νομοθεσία (Ν. 2730/99 όπως συμπληρώθηκε, τροποποιήθηκε και ισχύει, τις Κοινές Υπουργικές Αποφάσεις) και τις κατευθύνσεις του Οργανισμού Ρυθμιστικού Σχεδίου Αθήνας.

Στις 20.06.2002 σε συνεδρίαση της Ομάδας Παρακολούθησης Έργων (ΟΠΕ) προτάθηκε στα αρμόδια Υπουργεία να προχωρήσουν όπου είναι δυνατό στην επανεξέταση του αντικείμενου των έργων και μελετών στο πνεύμα παλαιότερης απόφασης της Διυπουργικής Επιτροπής Συντονισμού Ολυμπιακής Προετοιμασίας (ΔΕΣΟΠ).

Η παραπάνω Υπηρεσία του ΥΠΕΧΩΔΕ προχωράει στην επανεξέταση αυτή λαμβάνοντας υπόψη τις Ολυμπιακές προδιαγραφές, τα χρονοδιαγράμματα υλοποίησης των έργων, τις συμβάσεις μελετών και έργων και τις προαναφερόμενες προτάσεις της Ομάδας Παρακολούθησης Έργων.

2. Τα Ολυμπιακά οδικά έργα σε πολύ μεγάλο ποσοστό, έχουν ήδη δημοπρατηθεί και κατασκευάζονται με ημερομηνία περάωσης πριν τη διεξαγωγή των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004.

Επί μέρους έργα, τα οποία κρίθηκε ότι δεν θα κατασκευαστούν μέχρι το 2004 είναι τα ακόλουθα:

* Ανισόπεδοι κόμβοι Παραλιακής Λεωφόρου Ποσειδώνος στις διασταυρώσεις με Λ. Αμφιθέας και οδό Καλαμακίου.

Η αντιμετώπιση του κυκλοφοριακού προβλήματος στις εν λόγω διασταυρώσεις κατά τη διάρκεια των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004 θα γίνει με κατάλληλα διαχειριστικά μέτρα της κυκλοφορίας.

* Ανισόπεδοι κόμβοι Αγ. Βαρβάρας και Κολλεγίου Ψυχικού στη Λ. Κηφισίας, οι οποίοι έχουν δημοπρατηθεί, αλλά με προθεσμία περάωσης μετά το 2004.

Η αντιμετώπιση του κυκλοφοριακού προβλήματος στις εν λόγω διασταυρώσεις κατά τη διάρκεια των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004 θα γίνει με κατάλληλα διαχειριστικά μέτρα της κυκλοφορίας.

Για το τμήμα από Ο.Α.Κ.Α. μέχρι Λ. Συγγρού θα υπάρξει συνολική θεώρηση, μέσω διαχειριστικών παρεμβάσεων στην κυκλοφορία, μετά από σχετική μελέτη, η οποία πρόκειται να εκπονηθεί άμεσα.

* Λ. Κύμης από Ε.Ο. Νο1 μέχρι Ε1 Λεωφ. Ελευσίνας-Σταυρού-Α/Δ Σπάτων.

Επισημαίνεται ότι το παραπάνω έργο δεν είχε συμπεριληφθεί στο φάκελο υποψηφιότητας της χώρας μας για τη διεξαγωγή των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004. Στον εν λόγω φάκελο, η σύνδεση του Ολυμπιακού Χωριού με το Ο.Α.Κ.Α. είχε προβλεφθεί μέσω Ε.Ο. Νο1 και Ε.Λ. Ελευσίνας - Σταυρού - Α/Δ Σπατών (Ε.Λ.Ε.Σ.Σ.), η οποία μπορεί να εξασφαλισθεί μέσω του Ανισόπεδου Κόμβου Μεταμόρφωσης (Ε.Λ.Ε.Σ.Σ. με Ε.Ο. Νο1), με κατάλληλες ρυθμίσεις.

Η Υπουργός
ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ»

3. Στην με αριθμό 235/5-7-2002 ερώτηση δόθηκε με το υπ'αριθμ. 501/24-7-2002 έγγραφο από τον Υπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

«Σχετικά με την ερώτηση με αριθμό 235/5-7-2002 του Βουλευτή κ. Παναγιώτη Αδρακτά, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Επισημαίνεται κατ' αρχάς ότι δεν πρόκειται να γίνει καμία μείωση σε κανένα Ολυμπιακό έργο. Αυτό που γίνεται από την αρχή και θα συνεχίσει να γίνεται μέχρι το τέλος της Ολυμπιακής προετοιμασίας, είναι μία διαρκής εκλογίκευση και μία συνεχής προσαρμογή των Ολυμπιακών έργων υποδομής στις πραγματικές ανάγκες των Ολυμπιακών Αγώνων, λαμβανομένων όμως πάντοτε υπόψη και των αναπτυξιακών αναγκών της χώρας, δηλαδή των μεταολυμπιακών χρήσεων. Οι ολυμπιακές προετοιμασίες θα τηρηθούν με απόλυτο σεβασμό στη σύμβαση ανάθεσης των Αγώνων.

Η Κυβέρνηση δεν σκοπεύει επίσης ούτε να συζητήσει ούτε να αντιμετωπίσει προσαρμογή ενός έργου με την έννοια της μείωσης του όγκου του, όταν το έργο αυτό αφορά στην Ολυμπιακή και γενικότερα στην αθλητική και πολιτιστική υποδομή της ελληνικής περιφέρειας. Γιατί, όπως έχει κατ' επανάληψη σημειωθεί, τα έργα που εντάσσονται στο πρόγραμμα «ΕΛΛΑΔΑ 2004», αρχής γενομένης από τα έργα Ολυμπιακής υποδομής των τεσσάρων άλλων Ολυμπιακών πόλεων (Θεσσαλονίκης, Πάτρας, Βόλου και Ηρακλείου), είναι στην πλειοψηφία τους αυτόνομες εθνικές επιλογές που δεν έχουν καμία σχέση με Ολυμπιακές υποχρεώσεις, και δεν αποτελούν αξίωση ούτε της Οργανωτικής Επιτροπής, ούτε της Διεθνούς Ολυμπιακής Επιτροπής.

Συνεπώς όπου υφίσταται αναπτυξιακή ανάγκη για τη χώρα, και όπου υπάρχει διασφαλισμένη μεταολυμπιακή χρήση τα έργα μεγάλων διαστάσεων θα πραγματοποιηθούν χωρίς καμία προσαρμογή. Όπου δεν ισχύει αυτό, όπου δεν υπάρχουν ολυμπιακές ανάγκες και δεν είναι διασφαλισμένες μεταολυμπιακές χρήσεις, αλλά αντίθετα αντιμετωπίζεται το αδικαιολόγητα μεγάλο κόστος μιας μεταολυμπιακής συντήρησης και λειτουργίας, δεν υπάρχει απλώς η δυνατότητα αλλά μάλλον η υποχρέωση να γίνουν οι σχετικές, αναγκαίες προσαρμογές.

Οι προσαρμογές αυτές αποφασίστηκαν να πραγματοποιηθούν τώρα για τον ακόλουθο λόγο:

Όπως είναι γνωστό η Ολυμπιακή προετοιμασία προχωρά με άψογο και πλήρως ελεγχόμενο τρόπο. Σήμερα όλοι, ακόμα και οι πλέον δύσπιστοι, έχουν διαπιστώσει ότι τα έργα γίνονται και θα έχουν ολοκληρωθεί εγκαίρως και έτσι η Αθήνα και γενικότερα η χώρα, αποκτά μία τεράστια νέα αθλητική Ολυμπιακή υποδομή.

Στη σημερινή λοιπόν συγκυρία οι αρχικές προδιαγραφές μπορούν πλέον να ελεγχθούν βάσει των ακόλουθων κριτηρίων:

- Τις ίδιες τις ολυμπιακές ανάγκες. Δεν γίνεται καμία έκπτωση στις προδιαγραφές.
- Τις μεταολυμπιακές χρήσεις, λαμβανομένου υπόψη και του κόστους συντήρησης που έχουν τα εν λόγω έργα.
- Τις αναλυτικές και λεπτομερείς μελέτες για τις Ολυμπιακές προσαρμογές. Μέσω της μελέτης των Ολυμπιακών προσαρμογών, προκύπτει και η ανάγκη γενικότερων προσαρμογών, της κτιριακής κυρίως υποδομής.
- Την οριστικοποίηση του αγωνιστικού προγράμματος.
- Την πολύ θετική εμπειρία του Σίδνεϋ στο οποίο εμφανίστηκαν μεγέθη τα οποία στην περίπτωση της Αθήνας δεν υπάρχει κανείς λόγος να ξεπεραστούν, εάν δεν εξυπηρετείται κάποιος περιφερειακός ή αναπτυξιακός σκοπός.

Βάσει των ανωτέρω στοιχείων θα γίνουν οι σχετικές προσαρμογές οι οποίες σημειώνεται επιπλέον ότι θα σεβαστούν απόλυτα το πλαίσιο των υφιστάμενων εργολαβιών και των διαδικασιών προκήρυξης επιλογής του αναδόχου, ως και την κοινοτική και εθνική νομοθεσία.

Οι προσαρμογές αφορούν περιορισμένο αριθμό ολυμπιακών έργων και αντιστοιχούν στη μείωση του εμβαδού κτιρίων ή στη μείωση των μόνιμων κερκίδων και στην αντικατάστασή τους με προσωρινές.

Ο Υπουργός
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ»

4. Στην με αριθμό 236/5-7-2002 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 338/26-7-2002 έγγραφο από τον Υπουργό Εμπορικής Ναυτιλίας η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση του υπ' αριθμ. πρωτ. 236/5-7-2002 εγγράφου

σας, με το οποίο μας διαβιβάστηκε ερώτηση του Βουλευτή κ. Π. Αδρακτά, που κατατέθηκε στη Βουλή των Ελλήνων, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

1. Με το ν. 2932/2001, από την 1-11-2002, απελευθερώνονται οι θαλάσσιες ενδομεταφορές με σκοπό την ενίσχυση του υγιούς ανταγωνισμού και τη βελτίωση της ποιότητας των παρεχόμενων υπηρεσιών. Από τις διατάξεις του νόμου προκύπτει η υποχρέωση του Κράτους να μεριμνά για την επαρκή ακτοπλοϊκή σύνδεση όλων των νησιών με την ηπειρωτική χώρα και μεταξύ τους σύμφωνα με τις ανάγκες των κατοίκων των νησιών, των μεταφορέων και του τουρισμού. Ο νόμος αυτός ψηφίστηκε με σκοπό την εναρμόνιση της εθνικής νομοθεσίας με το κοινοτικό δίκαιο και με κύριες κατευθύνσεις αφ' ενός τη μείωση του κρατικού παρεμβατισμού που θα οδηγήσει στην αναβάθμιση των παρεχομένων υπηρεσιών και αφ' ετέρου την προάσπιση του δημοσίου συμφέροντος. Ειδικότερα και σύμφωνα με τις προθεσμίες που τίθενται στο νόμο αυτό η αρμόδια Υπηρεσία του Υπουργείου μας, κατόπιν γνωμοδότησης του Συμβουλίου Ακτοπλοϊκών Συγκοινωνιών (ΣΑΣ) όπου απαιτείται, προβαίνει στις απαραίτητες ενέργειες για την κάλυψη των συγκοινωνιακών αναγκών με γνώμονα την εξασφάλιση του επιθυμητού επιπέδου εξυπηρέτησης σε όλα ανεξαιρέτως τα νησιά.

2. Το Υπουργείο μας παρακολουθεί την εφαρμογή του νέου νόμου και αν χρειασθεί θα ενεργήσει ό,τι απαιτείται ώστε να διασφαλίζεται η κοινωνική διάσταση των θαλάσσιων συγκοινωνιακών υπηρεσιών (εδαφική συνέχεια της χώρας, κοινωνική συνοχή) και ταυτόχρονα να ενθαρρύνεται ο υγιής ανταγωνισμός για να δοθεί ώθηση στην αναβάθμιση της ποιότητας των παρεχομένων υπηρεσιών που είναι παράγοντας άμεσα συνδεδεμένος με την οικονομική ανάπτυξη των νησιών.

Ο Υπουργός
ΓΙΩΡΓΟΣ ΑΝΩΜΕΡΙΤΗΣ»

5. Στην με αριθμό 240/5-7-2002 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 339/26-7-2002 έγγραφο από τον Υπουργό Εμπορικής Ναυτιλίας η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση του αριθμ. πρωτ. 240/5-7-2002 εγγράφου σας, με το οποίο μας διαβιβάσατε ερώτηση των Βουλευτών κυρίων Ν. Γκατζή και Τ. Τσιόγκα που κατατέθηκε στη Βουλή των Ελλήνων, σας διαβιβάζουμε φωτ/φο του αριθμ. πρωτ. 2544/10-7-2002 εγγράφου του κ. Τριαντάφυλλου Ντελεδήμου, Προέδρου της «ΟΛΒ ΑΕ», προς την αρμόδια Διεύθυνση του Υπουργείου μας.

Ο Υπουργός
ΓΙΩΡΓΟΣ ΑΝΩΜΕΡΙΤΗΣ»

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/νσης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

6. Στην με αριθμό 240/5-7-02 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 39/30-7-02 έγγραφο από τον Υπουργό Γεωργίας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 240/5.7.02, που κατέθεσαν οι Βουλευτές κύριοι Τ. Τσιόγκας και Ν. Γκατζής, για τα θέματα της αρμοδιότητάς μας, σας πληροφορούμε τα εξής:

Όσον αφορά την κατασκευή της ιχθυοσκάλας του Βόλου, έχουν εκτελεσθεί οι εργασίες λιμενικής φύσεως, ενώ ολοκληρώνονται οι διαδικασίες για την έναρξη των εργασιών κατασκευής. Το έργο θα ενταχθεί στο Γ' ΚΠΣ, ενώ η καθυστέρηση που έχει σημειωθεί στην έναρξη εργασιών, οφείλεται στην παρέμβαση τοπικών φορέων και στην σχετική απόφαση του ΣτΕ, ώστε να ληφθεί ειδική μέριμνα για την προστασία του διασζόμενου τμήματος παρακείμενου βιοτόπου.

Οι επισημάνσεις που θίγονται στην εν λόγω Ερώτηση, έχουν απασχολήσει την Δ/ση Αλιείας του Υπ. Γεωργίας και έχει γίνει συνεργασία με τις αρμόδιες Νομαρχιακές Υπηρεσίες (Δ/ση Αλιείας, Λιμεναρχείο, Οργανισμό Λιμένα Βόλου), ώστε οι λειτουργικές αδυναμίες των λιμενικών υποδομών να αντιμετωπισθούν τόσο από το περιφερειακό πρόγραμμα, όσο και από το

Υπουργείο Γεωργίας στα πλαίσια του Γ' ΚΠΣ.

Σημειώνεται ότι η μεταφορά της χονδρικής πώλησης από την παλαιά θέση στο χώρο που θα εγκατασταθεί η ιχθυόσκαλα, έγινε με ευθύνη του Οργανισμού Λιμένα Βόλου.

Ο Υπουργός
Γ. ΔΡΥΣ

7. Στην με αριθμό 242/5-7-02 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1485/26-7-02 έγγραφο από τον Υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ερώτησης με αριθμό 242/5-7-02 που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Θανάσης Νάκος, κατά λόγο αρμοδιότητας του ΥΠ.Μ.Ε., σύμφωνα και με το αριθμ. Δ13/Α/27824/141-17-7-02 έγγραφο της Υπηρεσίας Πολιτικής Αεροπορίας, σας πληροφορούμε τα παρακάτω:

1. Ο Κρατικός Αερολιμένας Ν. Αγχιάλου λειτουργεί ήδη από παλαιά και για την εξυπηρέτηση πτήσεων πολιτικής αεροπορίας. Αρχικά από το έτος 1978 εξυπηρέτησε κίνηση εσωτερικού, που σήμερα είναι μηδαμινή λόγω της ανταγωνιστικότητας των λοιπών μεταφορικών μέσων. Παράλληλα, από το έτος 1993 παρατηρήθηκε κίνηση εξωτερικού, που το έτος 2001 ανήλθε σε 45.000 επιβάτες.

Η Υπηρεσία Πολιτικής Αεροπορίας εκτιμώντας το ρόλο του αερολιμένα και τις προοπτικές ανάπτυξής του προχώρησε στην ανάθεση εκπόνησης του Γενικού Σχεδίου Ανάπτυξης του αεροδρομίου, το οποίο έχει ήδη υποβληθεί και εγκρίθει από την Υ.Π.Α. Σύμφωνα με το Γενικό Σχέδιο Ανάπτυξης του αεροδρομίου, προβλέπεται απαλλοτρίωση γειτονικής έκτασης, για το διαχωρισμό των πολιτικών από τις στρατιωτικές λειτουργίες του αερολιμένα, και κατασκευή και ανάπτυξη των βασικών εγκαταστάσεων και δραστηριοτήτων του αεροδρομίου στο χώρο αυτό (νέος αεροσταθμός και περιβάλλον χώρος αυτού, νέα πίστα στάθμευσης αεροσκαφών, πάρκο καυσίμων, λοιπές βοηθητικές εγκαταστάσεις και δραστηριότητες).

Σύμφωνα με τις δεσμεύσεις που έχει αναλάβει η Υ.Π.Α. προς την Επιτροπή Αθήνα 2004, μέχρι το τέλος του 2004 θα έχει ολοκληρωθεί η νέα πίστα στάθμευσης αεροσκαφών καθώς και οι αντίστοιχοι συνδετήριοι τροχονόμοι. Το σχετικό χρονοδιάγραμμα προβλέπει την ολοκλήρωση των μελετών εντός του προσεχούς τριμήνου, στη συνέχεια τη δημοπράτηση του έργου από το ΥΠΕΧΩΔΕ, με εκτιμώμενη εγκατάσταση του εργολάβου αρχές του 2003 και περάτωση του έργου τέλος του 2003. Η διαδικασία των απαλλοτριώσεων είναι σε εξέλιξη από το αρμόδιο Υπουργείο Οικονομικών, εκτιμάται όμως ότι θα ολοκληρωθεί μέχρι το τέλος του τρέχοντος έτους.

Η κατασκευή του κτιρίου του νέου αεροσταθμού και του περιβάλλοντος χώρου αυτού, δεν αποτελούν συμβατική υποχρέωση της ΥΠΑ έναντι των δεσμεύσεων της προς τον Οργανισμό Αθήνα 2004. Παρόλα αυτά βρίσκεται σε εξέλιξη η εκπόνηση της σχετικής μελέτης, που αναμένεται να ολοκληρωθεί αρχές του 2003. Στη συνέχεια θα γίνει η δημοπράτηση του έργου από το Υ.Π.Ε.ΧΩ.Δ.Ε.

2. Όπως είναι θεσμοθετημένο (ν. 2065/1992), οι εισπράξεις από την καταβολή του τέλους Εκσυγχρονισμού και Ανάπτυξης Αεροδρομίων, διατίθενται κατά το προβλεπόμενο ποσοστό για το αεροδρόμιο χρήσης και δεν έχει γίνει καμία ενέργεια ή ρύθμιση από την Υ.Π.Α. για την οικονομική ενίσχυση του Διεθνούς Αερολιμένα Αθηνών. Από τους λογαριασμούς Τ.Ε.Α.Α. των περιφερειακών αεροδρομίων, όπως από κακή πληροφόρηση αναφέρεται.

Όλες οι παρεμβάσεις στα αεροδρόμια γίνονται σύμφωνα με αναπτυξιακές μελέτες που συντάσσονται με μέριμνα της Υπηρεσίας Πολιτικής Αεροπορίας, εκτιμών, με προοπτική, τις ανάγκες των αεροδρομίων και εντάσσονται στην Εθνική Πολιτική Αερομεταφορών.

Ο Υπουργός
ΧΡΙΣΤΟΣ ΒΕΡΕΛΗΣ

8. Στην με αριθμό 244/5.7.02 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 40/29.7.02 έγγραφο από τον Υφυπουργό Γεωργίας η

ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 244/5.7.02 που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Θ. Σκρέκας, σας πληροφορούμε τα εξής:

Την αρμοδιότητα των ελέγχων της παραγωγής και της εμπορίας του βαμβακόσπορου έχει ο Οργανισμός Βάμβακος (Κεντρικής και Περιφερειακής Υπηρεσίες) είχε δε εκχωρηθεί σ' αυτόν με το Π.Δ. 258/1/6/88. Έτσι, ο υπόψη Οργανισμός έχει όλες τις προβλεπόμενες από τη σχετική νομοθεσία αρμοδιότητες τόσο επί του εγχωρίως παραγόμενου σπόρου (έγκριση σπορομεριδίων για αναπολλαπλασιασμό, καλλιεργητικοί έλεγχοι, έλεγχοι βλαστικότητας, τυποποίηση, συσκευασία, σήμανση) όσο και του εισαγόμενου από άλλα Κράτη-Μέλη (έλεγχοι κατά την εισαγωγή, λήψη δειγμάτων για έλεγχο βλαστικότητας, προσιμίων με Γενετικά Τροποποιημένους σπόρους, έλεγχοι κατά τη διάρκεια λιανικού εμπορίου κ.λπ.)

Όσον αφορά τη συγκεκριμένη περίπτωση, το Υπουργείο Γεωργίας έλαβε γνώση για το υπόψη πρόβλημα τον Δεκέμβριο του 2001, μετά από διαμαρτυρία του δικηγόρου κ. Παπανικολάου που ενεργούσε για λογαριασμό βαμβακοκαλλιεργητών της περιοχής του Ν. Τρικάλων, δηλαδή μετά την εμπορία του βαμβακόσπορου, αλλά και μετά την συγκομιδή των καλλιεργητών που προέκυψαν.

Η Δ/ση Εισροών Φυτικής Παραγωγής τον Ιανουάριο του 2002 διαβίβασε στον Οργανισμό Βάμβακος τα αιτήματα του προαναφερθέντος δικηγόρου για τη σχετική έρευνα. Η αρμόδια Κεντρική Υπηρεσία του Οργανισμού αυτού τον Φεβρουάριο του 2002 με έγγραφό της μας γνώρισε τα αποτελέσματα της έρευνας που έκανε και από την οποία φαίνεται ότι η σπορομερίδα AUS/N12/040 δεν αφορά την ποικιλία CARMEN αλλά την ποικιλία AUSTRAL που είχε εισαχθεί από την ΓΕΩΧΗΜ το έτος 1998. Σπόροι της ποικιλίας CARMEN είχαν εισαχθεί το 1999 από την εταιρία ΓΕΩΧΗΜ και τα έτη 2000-2001 από την εταιρία AVENTIS. Επίσης, μας έκανε γνωστό ότι τηλεμοιτυπία επίσημης ετικέτας που εξετάστηκε, φαινόταν να είναι παραποιημένη ως προ το όνομα της ποικιλίας.

Περί το τέλος του Φεβρουαρίου ζητήθηκε από τα ΚΕΠΠΥΕΛ Αθηνών και Καρδίτσας να διερευνήσουν περαιτέρω το θέμα προς την πλευρά όλων των εμπλεκόμενων φορέων εμπορίας (χονδρικής και λιανικής).

Το Μάρτιο του 2002 ελήφθησαν οι απαντήσεις των προαναφερθέντων ΚΕΠΠΥΕΛ από τις οποίες προκύπτουν τα παρακάτω:

Το έτος 1998 η εταιρία ΓΕΩΧΗΜ πούλησε στην επιχείρηση ΣΑΚΚΑ ΑΕΒΕ στην Καρδίτσα ποσότητα βαμβακόσπορου σπορομερίδας AUS/N12/040 ποικιλίας AUSTRAL και στην εταιρία ΤΣΙΟΓΙΑΝΝΗ ΦΑΝΗ στο Μουζάκι Καρδίτσας ποσότητα βαμβακόσπορου της ίδιας σπορομερίδας. Στη συνέχεια η επιχείρηση ΤΣΙΟΓΙΑΝΝΗ πούλησε ποσότητα της παραπάνω σπορομερίδας στην επιχείρηση ΛΙΟΥΤΑ στα Τρίκαλα.

Από τους ελέγχους που διεξήχθησαν διαπιστώθηκε επίσης ότι έγινε παραποίηση των επίσημων ετικετών, ανάμιξη βαμβακόσπορου και παράνομη εμπορία χωρίς να είναι δυνατόν να αποδοθούν ευθύνες σε συγκεκριμένα πρόσωπα.

Μετά από αυτά, το Υπουργείο Γεωργίας ύστερα από συνεννόηση και με τις Νομικές Υπηρεσίες του Υπουργείου παραπέμπει το θέμα στη δικαιοσύνη.

Συνημμένα υποβάλλουμε τα ζητηθέντα έγγραφα για ενημέρωση του κυρίου Βουλευτή.

Ο Υφυπουργός
Ε. ΑΡΓΥΡΗΣ

9. Στην με αριθμό 245/5.7.02 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 15/30.7.02 έγγραφο από τον Υπουργό Γεωργίας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 245/5.7.02 που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Θ. Λεονταρίδης, σας πληροφορούμε τα εξής:

Οι εισαγωγές που έχουν παρατηρηθεί το τελευταίο καιρό κυρίως από Ιταλία αφορούν ρύζια τύπου Japonica στα οποία η

χώρα είναι ελλειμματική και ήδη η Ελληνική παραγωγή έχει απορροφηθεί. Για το λόγο αυτό το Υπουργείο έχει ζητήσει από την Ε.Ε. την εκποίηση και των τελευταίων αποθεμάτων παρέμβασης που υπάρχουν στην Ελλάδα για αυτό το τύπο ρυζιού. Το πρόβλημα της μη απορροφητικότητας αφορά τις ποικιλίες τύπου Indica οι οποίες δεν μπορούν να υποκαταστήσουν τα ρύζια τύπου Japonica που προορίζονται αποκλειστικά για λευκό ρύζι, το οποίο αποτελεί και την κύρια κατανάλωση στην Ελλάδα.

Για την ανάδειξη φορέων αγοραστικής παρέμβασης στον τομέα του ρυζιού εμπορικής περιόδου 2001-2002, βρίσκεται σε εξέλιξη η διαδικασία κλειστού διαγωνισμού. Στις 12.7.2002 δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ-Τεύχος Διακηρύξεων Δημοσίων Συμβάσεων και στον Ελληνικό Τύπο, περίληψη του διαγωνισμού που έχει οριστεί να διεξαχθεί στις 26 Ιουλίου 2002.

Με το αριθμό 32754/1.7.2002 έγγραφο του ΟΠΕΚΕΠΕ προς την Δ/ση Αγροτικής Ανάπτυξης Νομού Σερρών ενημερώθηκαν οι ενδιαφερόμενοι παραγωγοί, ώστε να υποβάλλουν αιτήσεις προσφοράς ρυζιού στην παρέμβαση.

Όσον αφορά τις πρωτοβουλίες του Υπουργείου Γεωργίας ώστε να γίνουν μονάδες αποφλοίωσης και τυποποίησης ρυζιού σας πληροφορούμε ότι, στο επιχειρησιακό πρόγραμμα «Αγροτική Ανάπτυξη Ανασυγκρότηση της υπαίθρου 2000-2006» και στο Μέτρο 2.1 «Επενδύσεις στη μεταποίηση και την εμπορία γεωργικών προϊόντων χρηματοδοτούνται επενδύσεις (τομέας 6 δράσης 6.4 και 6.5) που αφορούν την ίδρυση συμπλήρωσης και εκσυγχρονισμό μονάδων αποφλοίωσης ρυζιού. Ήδη κατά την πρώτη περίοδο υποδοχής των αιτήσεων-μελετών έχουν υποβληθεί 6 αιτήσεις φορέων που αφορούν ιδρύσεις και εκσυγχρονισμούς ορυζοβιομηχανιών εκ των οποίων οι 5 βρίσκονται στην περιφέρεια Κ. Μακεδονίας (περιοχή Αξιού, νομός Σερρών) για τις οποίες μάλιστα υπάρχουν θετικές εισηγήσεις. Επισημαίνεται ότι την ίδια δυνατότητα κατάθεσης επενδυτικών σχεδίων-μελετών έχουν και οι συνεταιριστικές οργανώσεις.

Ο Υπουργός
Γ. ΔΡΥΣ»

10. Στην με αριθμό 247/5-7-02 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 43/30-7-2 έγγραφο από τον Υπουργό Γεωργίας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 247/5-7-2002 που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής, κ. Γ. Β. Γαρουφαλιάς, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Η διεξαγωγή του άτυπου Συμβουλίου Υπουργών Γεωργίας της Ε.Ε. κατά την διάρκεια της Ελληνικής Προεδρίας αποφασίστηκε να γίνει στην Κέρκυρα.

Η Κέρκυρα διαθέτει πλήρεις υποδομές, άνετες αεροπορικές προσβάσεις από όλες σχεδόν τις Ευρωπαϊκές Χώρες, ώστε να υποδεχτεί και φιλοξενήσει περί τους 28 Υπουργούς των Κρατών – Μελών και των υποψηφίων προς ένταξη χωρών, τους 2 αρμόδιους Κοινοτικούς Επιτρόπους και περίπου 250-300 άτομα της συνοδείας τους καθώς και τα Μέλη της Ειδικής Επιτροπής Γεωργίας του Συμβουλίου, εμπειρογνώμονες, διερμείς, εκπροσώπους τύπου και τεχνικό προσωπικό αναγκαίο για την εύρυθμη διεξαγωγή και ασφάλεια της όλης διοργάνωσης.

Η Κέρκυρα παράλληλα εμφανίζει γεωργικό ενδιαφέρον είναι δε αξιόλογη ελαιοπαραγωγός περιοχή.

Τέλος θα πρέπει να σημειωθεί ότι η διεξαγωγή των άτυπων Συμβουλίων Υπουργών που οργανώνουν τα Κράτη Μέλη της Ε. Ένωσης, γίνεται μέχρι σήμερα κατά παράδοση στους τόπους καταγωγής των Προέδρων των αντιστοίχων Συμβουλίων.

Ο Υπουργός
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΥΣ»

11. Στην με αριθμό 250/5-7-02 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 100918/29-7-02 έγγραφο από τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ερώτησης 250 από 5-7-02 του Βουλευτή Ν. Λάρισας κ. Γ. Γαρουφαλιά και καθόσον αφορά το Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών, το οποίο εκπροσωπεί τη χώρα στις

Διαχειριστικές Επιτροπές PHARE και CARDS, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Έργα τα οποία χρηματοδοτούνται στην Αλβανία στην περίοδο 1996-2002 από τα κοινοτικά προγράμματα PHARE (1991-1999) και CARDS (2000) αφορούν ως επί το πλείστον δραστηριότητες στο τμήμα νοτιότερα των Τιράνων και έως τα Ελληνικά σύνορα.

Τα έργα της περιόδου 1991-1999 που χρηματοδοτήθηκαν από το πρόγραμμα PHARE και PHARE Διασυνοριακή Συνεργασία με την Ελλάδα και Ιταλία, αφορούσαν κατά κύριο λόγο έργα υποδομής με έμφαση στον τομέα των μεταφορών.

Όσον αφορά το πρόγραμμα CARDS το οποίο διαδέχθηκε το PHARE και χρηματοδοτεί κοινοτικές δράσεις στην Αλβανία από το 2000 και μετά, επικεντρώνεται ως επί το πλείστον σε τομείς οικοδόμησης θεσμών (ανασυγκρότηση της δημόσιας διοίκησης, οργάνωση επιμελητηρίων κλπ.) και Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων (διαχείρισης συνόρων, παράνομη μετανάστευση, πάλη κατά των ναρκωτικών και της εγκληματικότητας αναμόρφωση του τομέα της δικαιοσύνης και της αστυνομίας κλπ.) που αφορούν το σύνολο της χώρας. Στον τομέα Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων (για την πάταξη του εγκλήματος κλπ.) δίδεται ιδιαίτερο βάρος. Σημειώνεται ότι από το συνολικό προϋπολογισμό του προγράμματος CARDS για την Αλβανία έτους 2002, που ανέρχεται σε 44,9 εκ. ΕΥΡΩ, τα 21 εκ. ΕΥΡΩ αφιερώνονται στον εν θέματι τομέα.

Ο Υπουργός
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ»

12. Στην με αριθμό 261/8-7-02 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 11399/29-7-02 έγγραφο από τον Υπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ερώτησης με αριθμό 261/8-7-2002 που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Νικόλαος Κορτσάρης, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα όσον αφορά αρμοδιότητες του Υπουργείου Ανάπτυξης:

Η Περιφέρεια Δυτικής Μακεδονίας, (Δ/ση Σχεδιασμού και Ανάπτυξης), έχει εκδώσει άδεια χρήσης νερού – εκτέλεσης έργου, μετά από αίτηση – δήλωση της Δ.Ε.Η. Α.Ε., στον υπό κατασκευή Α.Η.Σ. Μελίτης – Αχλάδας, που βρίσκεται σε περιοχή του Δήμου Μελίτης και ανήκει στο Υδατικό Διαμέρισμα Δυτικής Μακεδονίας (Υ.Δ. 09) και στη λεκάνη απορροής Αξιού – τμήμα Φλώρινας (30).

Η άδεια αυτή ισχύει για την ανόρυξη τεσσάρων γεωτρήσεων για την κάλυψη των αναγκών της βιομηχανίας και την πυρασφάλειά της, την ύδρευση και την καθαριότητα των ατόμων που εργάζονται στον Σταθμό καθώς και των εγκαταστάσεών του, με τους ακόλουθους όρους:

Ο χρήστης μπορεί να χρησιμοποιεί μέχρι 12.322.400 κυβικά μέτρα νερού ετησίως.

Η ποσότητα αυτή κατανέμεται ως εξής: 58.400 κυβικά μέτρα για την ύδρευση και 12.264.000 για βιομηχανική χρήση.

Η συγκεκριμένη άδεια όσον αφορά στη χρήση του νερού, ισχύει, μέχρι την ολοκλήρωση της κατασκευής του φράγματος της Παπαδιάς, αποκλειστικά και μόνο για τις συγκεκριμένες χρήσεις, που αναφέρονται πιο πάνω και απαγορεύεται η κατά οποιοδήποτε τρόπο αλλαγή ή τροποποίηση αυτής ή διάθεση νερού σε τρίτους.

Η ίδια άδεια, όσον αφορά το έργο, αναφέρεται αποκλειστικά και μόνο στις συγκεκριμένες γεωτρήσεις με τα χαρακτηριστικά που αναφέρονται στην άδεια και απαγορεύεται οποιοδήποτε αλλαγή ή τροποποίησή τους.

Επίσης σας αποστέλλουμε το έγγραφο της Δ.Ε.Η. με αριθμ. 2640/24-7-2002 σχετικό με την πιο πάνω ερώτηση.

Ο Υπουργός
Α. ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ»

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του νομοσχεδίου του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών: «Τροποποίηση και συμπλήρωση της συνταξιοδοτικής νομοθεσίας του Δημοσίου και άλλες διατάξεις».

Έχει ψηφιστεί το νομοσχέδιο επί της αρχής και ακολουθεί τώρα η συζήτηση επί των άρθρων και των τροπολογιών. Παρακαλώ τους εισηγητές να μας πουν πώς νομίζουν ότι πρέπει να συζητηθούν τα άρθρα αυτά: Ποια ενδεχομένως πρέπει να συζητηθούν χωριστά και ποια ως ενότητα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ορίστε, κύριε Αγγελόπουλε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, επειδή εξαντλήθηκε η συζήτηση επί της αρχής σε μία συνεδρίαση, μας δίνεται η δυνατότητα –μία και όπως είπαμε, είναι πάρα πολλές οι ρυθμίσεις που περιλαμβάνονται στα άρθρα- να κάνουμε κάποια διεξοδικότερη αναφορά κατά τη συζήτηση των τριών ημερών.

Λοιπόν, με βάση το αρχικό σχέδιο και τις προσθήκες-τροπολογίες, που έχουν συμπεριληφθεί σ' αυτό κατά τη συζήτηση που έγινε στη Διарκή Επιτροπή, προτείνουμε να συζητήσουμε σαν μία πρώτη ενότητα τα άρθρα 1 μέχρι και 4, σαν μία δεύτερη ενότητα από το άρθρο 5 μέχρι και το τέλος και η τρίτη συνεδρίαση να μείνει για τις προσθήκες, τροπολογίες που έχουν κατατεθεί από τον Υπουργό και είναι πάρα πολλές.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ορίστε, κύριε Τζέκη.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Συμφωνούμε, κύριε Πρόεδρε, με την πρόταση που έγινε από τον κύριο συνάδελφο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Επομένως, ας προχωρήσουμε και να συζητήσουμε σαν μία ενότητα το πρώτο, το δεύτερο, το τρίτο και το τέταρτο άρθρο.

Τώρα, είπαμε για τέσσερις συνεδριάσεις, εφόσον υπάρξει ενδιαφέρον για τη συζήτηση, διότι άλλως θα προχωρήσουμε σήμερα και στη δεύτερη ενότητα και την προσεχή Τρίτη θα συζητηθούν οι τροπολογίες. Ίσως πρέπει να συζητηθούν και τα άρθρα 6, 7, 8, που είναι τροπολογίες που ενσωματώθηκαν στο νομοσχέδιο.

Αν, δηλαδή, έχουμε χρόνο σήμερα θα μπορούμε και στα άρθρα 5, 9 και 10 και θα αφήσουμε για την Τρίτη τα υπόλοιπα. Εάν βέβαια η πρώτη ενότητα μας πάρει όλη τη συνεδρίαση, θα συνεχίσουμε την Τρίτη και την Τετάρτη.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Συμφωνούμε.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Καλώς, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Για τα τέσσερα πρώτα άρθρα το λόγο έχει ο εισηγητής του ΠΑΣΟΚ κ. Πιπεργιάς.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΙΠΕΡΓΙΑΣ: Στο άρθρο 1 του συζητούμενου νομοσχεδίου υπάρχουν διατάξεις που αναμορφώνουν τη διαδικασία συνταξιοδότησης των λογοτεχνών-καλλιτεχνών.

Συγκεκριμένα, επέρχονται μεταβολές, οι οποίες καθορίζονται στα εξής σημεία: Πρώτα απ' όλα καθορίζεται η έννοια των λογοτεχνών-καλλιτεχνών και αναφέρεται σε ποιες κατηγορίες ανθρώπων της τέχνης αναφέρεται συγκεκριμένη ρύθμιση. Αναφέρεται δηλαδή στους λογοτέχνες, στους μεταφραστές, στους θεατρικούς συγγραφείς, στους μεταφραστές της λογοτεχνίας και των θεατρικών έργων κλπ. Αναφέρεται στους εικαστικούς καλλιτέχνες, στους σκηνογράφους, στους ζωγράφους, στους σκισσογράφους και στους γελοιογράφους, στους μουσουργούς, στους μουσικούς, στους αρχιμουσικούς και στους ερμηνευτές, στους συνθέτες, στους στιχουργούς, στους ερμηνευτές της ελληνικής μουσικής, στους σκηνοθέτες, στους ηθοποιούς, στους λυρικούς καλλιτέχνες, στους χορογράφους, στους χορευτές και στους λαϊκούς καλλιτέχνες.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α'

Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ)

Επίσης, αναφέρεται ότι καθορίζεται μία επιτροπή ενναμελής, η οποία θα αποτελείται από έξι προσωπικότητες των γραμμάτων και των τεχνών που θα διορίζονται με απόφαση του Υπουργού, όπως επίσης και με δύο εκπροσώπους των αντίστοιχων φορέων και ένα Διευθυντή του Υπουργείου Πολιτισμού, που θα είναι επιτροπή που θα κρίνει για την προσφορά ή όχι διακεκριμένων υπηρεσιών.

Στην παράγραφο 4 αναφέρονται οι διαδικασίες οι οποίες πρέπει να τηρηθούν και, συγκεκριμένα, τα όρια ηλικίας που πρέπει να έχουν οι καλλιτέχνες, προκειμένου να πάρουν αυτό το βοήθημα, αυτήν την αρωγή της πολιτείας. Αναφέρεται, δηλαδή, ότι πρέπει να έχουν συμπληρώσει το εξηκοστό πέμπτο έτος της ηλικίας τους ή, εάν είναι ανήκοντες, και έχουν ποσοστό ανικανότητας 67% και άνω, το πενήντα έτος της ηλικίας τους.

Βέβαια, εδώ πρέπει να σημειωθεί ότι η πιστοποίηση της ανικανότητας πρέπει να γίνεται με έναν τρόπο αντικειμενικό, διότι έχει διαπιστωθεί στην πράξη ότι, ενώ ένας καλλιτέχνης ή ένας συγγραφέας έχει κριθεί ανήκων από επιτροπές του ΙΚΑ, για παράδειγμα ή από επιτροπές του δημοσίου, δεν κρίνεται ανήκων με αντίστοιχο ποσοστό από τη διαδικασία της επιτροπής. Γι' αυτό, εξάλλου, προβλέπεται ότι η ανικανότητα θα κρίνεται από την Ανωτάτη Στρατιωτική Υγειονομική Επιτροπή.

Επίσης, προβλέπεται ότι για να χορηγηθούν οι σχετικές συντάξεις, πρέπει να υπάρχει ως προϋπόθεση όριο εισοδήματος. Στο νομοσχέδιο γίνεται μία καινοτομία και αναφέρεται οικογενειακό εισόδημα και οικογενειακή περιουσία. Βέβαια κατά τη συζήτηση χθες, ο αρμόδιος Υπουργός, ο κ. Φλωρίδης, είπε ότι θα υπάρχει μία ρύθμιση του σχετικού θέματος. Νομίζω, κύριε Υπουργέ, ότι καλό θα είναι, εάν υπάρχουν αλλαγές, να αναφερθώ στην αρχή της συνεδρίασης, προκειμένου να διευκολυνθεί η συζήτηση στην εξέλιξη της.

Προσωπικά, θεωρώ ότι η εισαγωγή του οικογενειακού εισοδήματος και της οικογενειακής περιουσίας σαν κριτήριο για την καταβολή της σύνταξης, δεν συνάδει με τη λογική που θέλει η σύνταξη να μην είναι οικογενειακό, αλλά ατομικό βοήθημα. Δεν έρχεται, δηλαδή, το κράτος να γίνει αρωγός στην οικογένεια του καλλιτέχνη ή του λογοτέχνη, αλλά έρχεται ως βοηθός και αρωγός στο λογοτέχνη και στον καλλιτέχνη που έχει πραγματικά ανάγκη.

Επίσης, καθορίζονται οι σχετικές γραφειοκρατικές διαδικασίες για την υποβολή των σχετικών δικαιολογητικών και στο τέλος υπάρχει μία διάταξη που λέει ότι οι σχετικές ρυθμίσεις θα έχουν εφαρμογή σε όσους λογοτέχνες – καλλιτέχνες μέχρι την 31η Δεκεμβρίου έχουν συμπληρώσει το τεσσαρακοστό πέμπτο έτος της ηλικίας τους. Αυτό σημαίνει ότι οι καλλιτέχνες και οι λογοτέχνες που είναι κάτω από τα σαράντα πέντε έτη δεν θα τύχουν αυτής της αρωγής και βοήθειας από την ελληνική πολιτεία.

Στο άρθρο 2 υπάρχει συμπλήρωση της νομοθεσίας, ιδιαίτερα για τις περιπτώσεις των νεφροπαθών. Εδώ, υπάρχει αναφορά ότι οι νεφροπαθείς που έχουν περάσει στο τελευταίο στάδιο της ανεπάρκειας και βρίσκονται σε καθεστώς αιμοκάθαρσης θα τύχουν της ευεργετικής διαδικασίας και θα συνταξιοδοτούνται με τους ίδιους όρους που συνταξιοδοτούνται οι τυφλοί, οι παραπληγικοί, οι τετραπληγικοί και όσοι άλλοι έχουν σχετικές ασθένειες.

Αυτό, βέβαια, για τον ιδιωτικό τομέα πρέπει να διορθωθεί. Ακούστηκε πάλι χθες από τον κύριο Υπουργό ότι θα αφαιρεθεί το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 2, όπου για τον ιδιωτικό τομέα και για τους οργανισμούς κοινωνικής ασφάλισης αναφέρεται σαν προϋπόθεση ότι θα πρέπει να έχουν δέκα πέντε χρόνια στο τελικό στάδιο της νεφρικής ανεπάρκειας – να είναι δηλαδή στη διαδικασία της αιμοκάθαρσης δέκα πέντε χρόνια ήδη για να εφαρμοστεί η σχετική διάταξη.

Κάτι τέτοιο, όμως, είναι άτοπο. Αναφέρθηκα και χθες στη συζήτηση επί της αρχής ότι όλοι οι γιατροί που ασχολούνται με την υπόθεση της νεφρικής ανεπάρκειας δηλώνουν ότι ο μέσος όρος ζωής αυτών που μπαίνουν στο μηχανήμα του τεχνητού νεφρού είναι από οκτώ έως δέκα χρόνια.

Κατά συνέπεια η συγκεκριμένη διάταξη είναι ανεδαφική και

πολύ σωστά είπε ο κύριος Υπουργός ότι θα τη διορθώσει. Καλό είναι να αναφερθώ τώρα οι σχετικές αλλαγές.

Η παράγραφος 3 του συγκεκριμένου άρθρου αναφέρεται στα συνταξιοδοτικά δικαιώματα των μελών των ΠΕΣΥ, μια καινούρια διαδικασία η οποία καθορίστηκε από το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας και βέβαια θα έπρεπε να ρυθμιστούν τα συνταξιοδοτικά θέματα για τον πρόεδρο και τα μέλη του ΠΕΣΥ, όπως επίσης και για το προσωπικό που στελεχώνει τις αντίστοιχες αυτές επιτροπές.

Στην παράγραφο 4 καθορίζεται ότι σε περίπτωση που κάποιος από τους αιρετούς άρχοντες του πρώτου και του δεύτερου βαθμού Τοπικής Αυτοδιοίκησης πεθάνει κατά τη διάρκεια της δεύτερης του θητείας θα δικαιούται σύνταξη η οικογένειά του. Αυτό μπαίνει με τη λογική ότι εφόσον έχει εκλεγεί για δεύτερη φορά, αν δεν του τύχαινε ο θάνατος, η οικογένειά του θα είχε το δικαίωμα –και ο ίδιος προσωπικά– να πάρει σύνταξη.

Επίσης υπάρχουν ρυθμίσεις που αναφέρονται στους νομάρχες και στους δημάρχους που βγαίνουν σε σύνταξη, ώστε να υπάρχει αντίστοιχη συγκεκριμένη προσαύξηση, αν κατά τη διάρκεια όحي της παρουσίας τους στη θέση του νομάρχη, αλλά προηγούμενα, είχαν θεμελιώσει δικαίωμα συνταξιοδότησης από το δημόσιο. Σ' αυτή τη διαδικασία προβλέπεται προσαύξηση κατά ένα συγκεκριμένο ποσοστό, προκειμένου να υπάρξει βελτίωση των συντάξεων που καταλαμβάνουν.

Επίσης προβλέπονται σειρά από ρυθμίσεις που αναφέρονται στην αναπροσαρμογή, παραδείγματος χάρι των χορηγιών για τους προέδρους των κοινοτήτων ή τους δημάρχους, για τις κοινότητες και τους δήμους που προϋπήρχαν πριν τη συνένωση στους καποδιστριακούς δήμους.

Υπάρχουν ρυθμίσεις οι οποίες αφορούν το πότε μπορεί να κάνει κανείς την έφεση, ενώπιον της επιτροπής ελέγχου των πράξεων του κανονισμού των συντάξεων. Εκεί παρέχεται η δυνατότητα ένστασης και μετά από την έφεση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να συνεχίσω κατά τη δευτερολογία και να αναφερθώ στα υπόλοιπα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Όχι αλλά παρακαλώ σε ένα δυο λεπτά να έχετε ολοκληρώσει.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Κάντε τον δεκαπέντε λεπτά, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Κύριε Τζέκη, ούκ εν τω πολλώ το ευ. Τα δέκα λεπτά με κάποια ανοχή φθάνουν.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Δεν φθάνουν κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Συνεχίστε παρακαλώ, κύριε Πιπεργιά, για να ολοκληρώσετε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΙΠΕΡΓΙΑΣ: Υπάρχουν επίσης ρυθμίσεις οι οποίες αναφέρονται στην αύξηση του επιδόματος εξομάλυνσης που καταβάλλεται στους συνταξιούχους από την 1.1.2001 αναδρομικά, όπου αυτή η προσαύξηση προβλέπεται και το πότε θα καταβληθεί.

Επίσης υπάρχουν προσαρμογές των σχετικών ρυθμίσεων, με βάση την εισαγωγή του καινούριου νομίσματος του ευρώ.

Επίσης υπάρχει στην παράγραφο 17 η πρόβλεψη αυξήσεων στη μηνιαία πολεμική σύνταξη από 15 με 17 χιλιάδες δραχμές, η οποία θα χορηγηθεί από την 1.1.2002, την 1.7.2002 και την 1.1.2003, για να ολοκληρωθεί η καταβολή των σχετικών αυξήσεων που προβλέπονται σ' αυτές τις πολεμικές συντάξεις.

Υπάρχει μια ρύθμιση που αναφέρεται στους πολιτικούς πρόσφυγες οι οποίοι δεν έχουν κάνει μέχρι στιγμής χρήση του δικαιώματος συνταξιοδότησης και έχουν προβλήματα υγείας, ώστε να αποφαινεται για τα προβλήματα της υγείας η ανωτάτη υγειονομική επιτροπή του στρατού.

Επίσης πρέπει να υπάρχει και η δυνατότητα κρίσης για τρίτη φορά στην παράγραφο 18 του σχετικού άρθρου όσων κρίθηκαν για δύο φορές και δεν έχει λυθεί ακόμα το πρόβλημά τους.

Οι διατάξεις συνολικά του άρθρου 2 του νομοσχεδίου ρυθμίζει και άλλες περιπτώσεις, οι οποίες νομίζω ότι μπορούν να αναφερθούν και κατά τη διάρκεια της δευτερολογίας.

Το άρθρο 3 αναφέρεται στην προθεσμία άσκησης του συνταξιοδοτικού δικαιώματος. Σε πάρα πολλές περιπτώσεις, κύριε

Πρόεδρε και κύριοι συνάδελφοι, υπήρχαν εκκρεμότητες στην άσκηση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος και πολλοί δικαιούχοι συντάξεων δεν ασκούσαν το δικαίωμά τους. Άφηναν πολύ χρόνο, με αποτέλεσμα μετά από πολλά χρόνια, πέντε, επτά, δέκα –υπήρχαν και ακραίες περιπτώσεις ακόμα και μετά από είκοσι χρόνια– να έρχονται δικαιούχοι και να ζητούν την άσκηση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος. Αυτό δημιουργούσε μία σειρά από προβλήματα στις υπηρεσίες του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους και υπάρχει μία πρόταση για να περισταλεί ο χρόνος μέσα στον οποίο γίνεται η άσκηση αυτού του δικαιώματος από τον ενδιαφερόμενο. Να ζητήσει, δηλαδή, ο ενδιαφερόμενος να ασκήσει το συνταξιοδοτικό του δικαίωμα και να πάρει τη σύνταξή του. Αυτό αναφέρεται σε πέντε χρόνια από την ολοκλήρωση των διαδικασιών, που προβλέπονται, για να πάρει τη σύνταξή του. Δηλαδή αν κάποιος θεμελιώσει συνταξιοδοτικό δικαίωμα και μπορεί να το πάρει σήμερα, να έχει τη δυνατότητα να ασκήσει αυτό το δικαίωμά του σε χρονικό διάστημα πέντε ετών.

Στο άρθρο 4 υπάρχουν πολλές διατάξεις, οι οποίες αφορούν τη ρύθμιση ζητημάτων πολλών εργαζομένων που ήταν σε νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, τα οποία μετεξελίχθηκαν με πράξεις της διοίκησης και έγιναν ανώνυμες εταιρίες. Σε αυτές τις περιπτώσεις μπορούμε να αναφέρουμε ότι υπάγεται και το προσωπικό του Εθνικού Οργανισμού Τουρισμού, το προσωπικό του Οργανισμού Διαχείρισης Δημόσιου Χρέους, το προσωπικό του Οργανισμού Λιμένος Πειραιώς ή του Οργανισμού Λιμένος Θεσσαλονίκης, το προσωπικό του Εθνικού Οργανισμού Φαρμάκων, όπως επίσης και του Ταμείου Εθνικής Οδοποιίας, που εξελίχθηκε σε επιχείρηση «Αυτοκινητόδρομοι» κλπ.

Πιστεύω ότι το σύνολο των σχετικών διατάξεων των άρθρων 1, 2, 3, 4 με τις διορθώσεις, τις οποίες ανέφερε ο κύριος Υπουργός, είναι θετικό και προτείνω την υπερψήφισή του.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας, κ. Αγγελόπουλος, έχει το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο για μία διευκρίνιση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Εντάξει, κύριε Υπουργέ. Θα περιμένετε μισό λεπτό, κύριε Αγγελόπουλε, γιατί θέλω να πει κάτι ο κύριος Υπουργός.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Απλώς σε ό,τι αφορά τις διορθώσεις και τις όποιες προσθήκες στα άρθρα θα ήθελα να πω ότι, μόλις έρθει ο κύριος Υπουργός, θα τις ανακοινώσει ο ίδιος, δεδομένου ότι έχει μία σύσκεψη αυτήν τη στιγμή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Καλώς, αφού ακουστούν όλοι οι εισηγητές, θα μιλήσει ο κύριος Υπουργός.

Κύριε Αγγελόπουλε, έχετε το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, με την παρέμβασή του ο κύριος Υφυπουργός ήθελε να καλύψει μία αναγκαιότητα, η οποία έπρεπε να έχει προηγηθεί. Αυτή είναι η αναγκαιότητα του να μας απαντήσει ο Υπουργός σε όλα εκείνα τα θέματα, τις παρατηρήσεις και τις προτάσεις, που ακούστηκαν στην επιτροπή, για να μην είμαστε αναγκασμένοι να αναφερόμαστε και εμείς δύο φορές.

Κύριε Πρόεδρε, κατά τη συζήτηση στην επιτροπή είχαμε επισημάνει ότι η διάταξη και η αρίθμηση του νομοσχεδίου μας αφαιρεί τη δυνατότητα σε πάρα πολλές από τις ρυθμίσεις, με τις οποίες συμφωνούμε, να έχουμε θετική στάση και άποψη. Δυστυχώς, όμως, η παρατήρησή μας αυτή δεν υιοθετήθηκε, με αποτέλεσμα να είμαστε υποχρεωμένοι να διαφωνήσουμε στο σύνολο σχεδόν των άρθρων, που συζητούμε.

Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο και για την οικονομία της συζήτησης, θα αποφύγω να κάνω τις όποιες παρατηρήσεις έχω να κάνω πάνω σε άρθρα ή σε διατάξεις που συμφωνούμε και θα σταθώ μόνο εκεί που διαφωνούμε και έχουμε να κάνουμε κάποιες παρατηρήσεις ή προσθήκες.

Όπως φαίνεται από την εισηγητική έκθεση στόχος της Κυβέρνησης με το άρθρο 1 είναι να περιορίσει τις τιμητικές συντάξεις. Αναφέρεται κάπου ότι ο αριθμός Ξέφυγε από τις προβλέψεις και ότι έφθασε περίπου να είναι διακόσια τριάντα

τα άτομα αυτά που λαμβάνουν τιμητικές συντάξεις και γι' αυτό με τις διατάξεις τις οποίες προτείνει έρχεται να δυσκολέψει η διαδικασία και να περιορίσει τον αριθμό αυτό. Δυστυχώς, όμως, με την πρόταση την οποία κάνει δεν λαμβάνει υπόψη ότι πολλοί από τους πνευματικούς δημιουργούς, εικαστικοί, μουσουργοί, λογοτέχνες, συγγραφείς για μεγάλα διαστήματα είναι άνεργοι και ότι οι άνθρωποι αυτοί δεν δημιουργούν κατά παραγγελία. Ενδεχομένως, για να ολοκληρώσουν ένα έργο, θα πρέπει να αφιερώσουν πολύ χρόνο από τη ζωή τους. Δεν δουλεύουν ούτε με σχέση εξαρτημένης εργασίας ούτε με ωράριο, γι' αυτό και είναι δύσκολο να αντιμετωπίσουν το όποιο ασφαλιστικό ζήτημα τους αφορά είτε με την αυτασφάλιση είτε με την ασφάλιση τους στο ΙΚΑ.

Από την άλλη πλευρά η Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι η αυτασφάλιση λύνει το πρόβλημα. Όταν, όμως, γνωρίζουμε ότι κάποιος απ' αυτούς τους ανθρώπους αντιμετωπίζουν βιοποριστικό πρόβλημα, ότι δηλαδή δεν μπορούν να ζήσουν οι ίδιοι, πώς θα έχουν την ικανότητα να ανταποκριθούν στις ασφαλιστικές τους υποχρεώσεις για να καταβάλουν ασφάλιστρα στο ΤΕΒΕ, στον ΟΑΕ σήμερα, στο ΙΚΑ ή σε κάποιο άλλο ασφαλιστικό ταμείο;

Κατά τη συζήτηση επί της αρχής, αλλά και στην επιτροπή είχαμε ζητήσει να αποσυρθεί αυτό το άρθρο και να επανέλθει, αφού αντιμετωπιστεί συνολικά το πρόβλημα της ασφάλισης των πνευματικών δημιουργών. Εάν επιμένει η Κυβέρνηση στην ψήφιση του νομοσχεδίου, θα θέλαμε να επισημάνουμε τα εξής:

Πρώτον, διαφωνούμε όπως είπαμε και στην επιτροπή με τη διάκριση των σαράντα πέντε ετών. Εμείς επιμένουμε ότι η διάταξη αυτή έχει στοιχεία αντισυνταγματικότητας. Δεν μπορεί να χωρίζε τους ασφαλισμένους, τους καλλιτέχνες, τους λογοτέχνες σε αυτούς που είναι πάνω από σαράντα πέντε χρόνων και σε αυτούς που είναι κάτω από σαράντα πέντε χρόνων. Επίσης, διαφωνούμε με τη θέσπιση του ορίου ηλικίας των πενήντα ετών για τις συντάξεις αναπηρίας με ποσοστό 67% και άνω. Η διάταξη αυτή δεν ισχύει ούτε για τα ασφαλιστικά ταμεία του ιδιωτικού τομέα ούτε για τους άλλους ασφαλισμένους του δημοσίου τομέα.

Διαφωνούμε επίσης με το τεκμήριο του οικογενειακού εισοδήματος και της περιουσίας. Εάν επιμένετε στη διάταξη, δηλαδή να συσχετίσετε την απονομή τιμητικής σύνταξης με το εισόδημα που έχει ο καθένας, τότε πάρτε το προσωπικό εισόδημα.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Τι σόι τιμητική είναι τότε;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Τέλος πάντων!

Έχουμε ζευγάρια, τα οποία μπορεί να ζουν μαζί, μπορεί να έχουν την ευλογία της εκκλησίας, αλλά από την άλλη μεριά έχουν ξεχωριστούς λογαριασμούς. Είναι ανεπίτρεπτο να λέμε στον καλλιτέχνη ότι του αφαιρούμε το δικαίωμα να ζει αξιοπρεπώς, γιατί θα πρέπει την 1η ή στις 15 του μήνα να πηγαίνει στη σύζυγο ή στο σύζυγο για να του δώσει το χαρτζιλίκι με το οποίο θα επιβιώσει. Είναι απαράδεκτα πράγματα αυτά για την εποχή μας, κύριε Υπουργέ.

Διαφωνούμε επίσης και με τον τρόπο συγκρότησης της επιτροπής, γιατί ουσιαστικά η επιτροπή αυτή διορίζεται από τον Υπουργό. Εάν επιμένετε, θα παρακαλέσουμε να αφήσετε την επιτροπή όπως ήταν στον παλιό νόμο και να παρέχεται η δυνατότητα στους εκπροσώπους των καλλιτεχνών, στις συνδικαλιστικές τους οργανώσεις, να προτείνουν αυτοί τους εκπροσώπους της που γνωρίζουν τα θέματα και τις ιδιαιτερότητες του κάθε χώρου. Δεν σας λέμε για όλους –γιατί βλέπω ότι κουνάτε το κεφάλι– λέμε ότι πρέπει να υπάρχει μία ουσιαστική εκπροσώπηση αυτών των ανθρώπων που εκπροσωπούν συγκεκριμένους χώρους και γνωρίζουν τα προβλήματα των χώρων αυτών.

Η παράγραφος 1 του άρθρου 2 αναφέρεται στη συνταξιοδότηση των νεφροπαθών.

Ο Υπουργός είπε ότι θα επαναδιατυπώσει τη διάταξη αυτή και περιμένουμε να δούμε την τελική της μορφή.

Επίσης, είχαμε επισημάνει ότι θα έπρεπε να ρυθμιστεί και το θέμα της συνταξιοδότησης των μεταμοσχευμένων από συμπαγή όργανα (καρδιά, πνεύμονες, ήπαρ, πάγκρεας). Δε μιλάμε για τεράστιο αριθμό. Εξάλλω, η επιβάρυνση είναι μικρή, επειδή όλες αυτές οι μεταμοσχεύσεις έγιναν στη χώρα μας ιδιαίτερα τα τελευταία χρόνια και μιλάμε για κάποιο περιορισμένο αριθμό

ατόμων. Από την άλλη μεριά, η επιβάρυνση στον προϋπολογισμό θα επέλθει μετά από επτά χρόνια, μιας και τα άτομα αυτά πρέπει να έχουν τουλάχιστον δεκαπέντε χρόνια ασφάλισης. Επίσης, θα πρέπει να δούμε και τη συνταξιοδότηση των αιμορροφικών, όπως ακριβώς προτείνεται και με τα υπομνήματα που έχουν έλθει στη Βουλή.

Θα ήθελα να κάνω μία ακόμη επισημάνση στην παράγραφο 1. Η δαπάνη συνταξιοδότησης από τα ασφαλιστικά ταμεία –δεν μιλάμε για τους δημοσίους υπαλλήλους, μιλάμε για το ΙΚΑ– θα πρέπει να αναληφθεί από τον κρατικό προϋπολογισμό, γιατί αποτελεί προνοιακή παροχή. Έχουμε τονίσει ότι δεν μπορεί η εκάστοτε κυβέρνηση, όποια και αν είναι, να ασκεί κοινωνική πολιτική με τα αποθεματικά των ασφαλιστικών ταμείων.

Ο ν. 2084 και η διάταξη αυτή δεν έχουν καταργηθεί. Λένε σαφώς ότι οι προνοιακές παροχές και η άσκηση κοινωνικής πολιτικής από την Κυβέρνηση επιβαρύνουν τον κρατικό προϋπολογισμό.

Εμείς θα επιμένουμε εδώ, γιατί δυστυχώς, ρίχνοντας στις «πλάτες» των ασφαλιστικών ταμείων και των ασφαλισμένων κάθε φορά το κόστος της άσκησης κοινωνικής πολιτικής, έχουμε σαν αποτέλεσμα κάποια στιγμή τα ασφαλιστικά ταμεία να αδυνατούν να εκπληρώσουν τις υποχρεώσεις τους απέναντι στους εργαζόμενους, με αποτέλεσμα οι κυβερνήσεις να παίρνουν μέτρα με τα οποία πάντοτε περιορίζουν τα ασφαλιστικά δικαιώματα των εργαζομένων, είτε αφορούν την αύξηση των κρατήσεων είτε αφορούν την αύξηση των ορίων ηλικίας είτε αφορούν τη μείωση των συντάξεων που χορηγούνται.

Στην παράγραφο 5 αναφέρεται ότι οι πρόεδροι του Συμβουλίου της Επικρατείας, του Αρείου Πάγου κλπ. έχουν τη δυνατότητα να αναγνωρίσουν τον υπολειπόμενο χρόνο μέχρι τη συμπλήρωση του ορίου ηλικίας με την καταβολή ασφαλιστικών εισφορών από τους ίδιους.

Είναι πολύ σωστή αυτή η διάταξη, μόνο που αναφέρεται στους δικαστικούς και δεν ισχύει και για τους αστυνομικούς. Έτσι, καλούμε τους αστυνομικούς και τους στρατιωτικούς να πληρώσουν το σύνολο των εισφορών για τα πλασματικά χρόνια που τους δίνουμε τη δυνατότητα να αναγνωρίσουν, δηλαδή εισφορές εργαζομένου και εργοδότη, ασφαλισμένου και εργοδότη.

Πιστεύω ότι δεν μπορούμε να νομοθετούμε με δύο μέτρα και δύο σταθμά. Ό,τι ισχύει για τους δικαστικούς πρέπει να ισχύσει και για τους αστυνομικούς ή ενδεχομένως και για τους πυροσβέστες, αν η Κυβέρνηση δεχθεί την πρόταση που κάναμε να υπαχθούν σε αυτές τις ρυθμίσεις και οι πυροσβέστες, γιατί δυστυχώς δεν προβλέπεται κάτι σχετικό γι' αυτούς.

Στην παράγραφο 6, που αναφέρεται στην προσμέτρηση του συντάξιμου χρόνου από τους νομάρχες για την προσαύξηση της χορηγίας, ο Υπουργός είχε δεχθεί κατά τη συζήτηση στην επιτροπή να προσαυξάνεται η χορηγία κατά το ένα εικοστό πέμπτο για τα τρία χρόνια και όχι για πέντε χρόνια, όπως προτείνεται στη διάταξη, γιατί υπάρχει αντίστοιχη ρύθμιση για τους κοινοτάρχες, που είναι το ένα εικοστό πέμπτο για τέσσερα χρόνια. Δεν μπορεί να είναι δυσμενέστερη η ρύθμιση για τους νομάρχες απ' ό,τι είναι για τους κοινοτάρχες.

Επίσης, θα πρέπει να προστεθεί και το εξής: Οι διατάξεις της παραγράφου αυτής εφαρμόζονται ανάλογα και στα ταμεία επικουρικής ασφάλειας και πρόνοιας για τη χορήγηση επικουρικών συντάξεων και βοηθημάτων, καθώς και στο μετοχικό ταμείο πολιτικών υπαλλήλων.

Αυτές είναι μονομερείς ρυθμίσεις. Πρέπει να λύνουμε συνολικά το πρόβλημα και να μην αφήνουμε εκκρεμότητες, που κάποια στιγμή θα χρειαστεί να αναφερθούν σε κάποιο άλλο νομοσχέδιο και η Αντιπολίτευση θα επισημαίνει ότι η Κυβέρνηση στη περιπτώσιολογικά κάθε φορά έρχεται να νομοθετήσει. Κάθε φορά, όταν σας επισημαίνουμε κάποια πράγματα, μας λέτε ή ότι δεν γίνονται ή ότι ρυθμίζονται, αλλά οι εκκρεμότητες παραμένουν. Πιστεύω ότι θα πρέπει να αντιμετωπιστεί συνολικά αυτό το πρόβλημα.

Στην παράγραφο 8 θεσπίζεται η καταβολή παραβόλου για την άσκηση ένστασης ενώπιον της Επιτροπής Ελέγχου Πράξεων Κανονισμού Συντάξεων. Είναι απαράδεκτη η διάταξη επιει-

κώς. Θα αποτρέπει και θα αφαιρεί τη δυνατότητα από όποιον ενδιαφερόμενο να υποβάλει ένσταση. Αν του επιβάλλουμε παράβολο δεν θα υποβάλλει ένσταση κανένας. Εάν επιμείνετε στο κάτω κάτω της γραφής, προβλέψτε κάποια άλλη διάταξη ή κάποιο άλλο μέτρο όταν χρειάζεται να πληρώνει παράβολο, το ύψος του οποίου θα το καθορίζει με δική του απόφαση ο Υπουργός, το ύψος του οποίου μάλιστα δεν ξέρουμε ποιο είναι και δεν ξέρουμε εάν θα υπάρχει η δυνατότητα σε ένα χαμηλο-συνταξιούχο των τριακοσίων ή τετρακοσίων ευρώ το μήνα να καταβάλει κάποιο παράβολο, προκειμένου να υποβάλει ένσταση ενώπιον της Επιτροπής Ενστάσεων. Να πάρете πίσω τη διάταξη, κύριε Υπουργέ.

Παράγραφος 15, «αναπροσαρμογή επιδόματος εξομάλυνσης από 1.1.2001». Μεγάλη ή καθυστέρηση. Κάθε φορά έρχεσθε παραμονές εκλογών ή κάποιων άλλων γεγονότων, εξαγγέλλετε κάποια μέτρα και έρχεσθε να τα υλοποιήσετε με καθυστέρηση δύο, τριών ετών. Είναι αυτό που λέμε, κύριε Πρόεδρε, στη δική μου πατρίδα –είμαστε λίγο ορεινοί εμείς- ότι «κέρδισε ο βλάχος το ρολόι»! Έτσι γίνεται κι εδώ.

Επίσης, να προστεθεί διάταξη η οποία θα προβλέπει ότι στο εξής, τόσο αυτά τα ποσά όσο και αυτά των κλιμακίων της σύνταξης των ιδίων διατάξεων δύνανται να αυξάνονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων. Το προτείνει αυτό και η Πανελλήνια Ομοσπονδία Πολιτικών Συνταξιούχων, γιατί κάθε φορά χρησιμοποιείται σαν επιχείρημα ότι, επειδή απαιτείται νομοθετική ρύθμιση για την αύξηση αυτών των ποσών, να βρούμε κάποιο νομοσχέδιο που θα έρθει στη Βουλή, να βάλουμε εκεί μια διάταξη και «ζήσε Μάη μου να φας τριφύλλι». Προτείνουμε να παρέχεται η δυνατότητα στους τρεις Υπουργούς με κοινή απόφαση να αναπροσαρμόζουν αυτά τα ποσά.

Η παράγραφος 17 αναφέρεται στην αύξηση του κατωτάτου ορίου πολεμικών συντάξεων, καθώς και των συντάξεων αναπήρων ειρηνικής περιόδου. Θέλουμε εδώ να πούμε ότι δεν ρυθμίζεται, μια και υπάρχει η ευκαιρία και η εξομείωση ανάμεσα στις πολεμικές συντάξεις ειρηνικής περιόδου, οι συντάξεις που παίρνουν τα θύματα και οι ανάπηροι πολέμου ειρηνικής περιόδου με αυτές που παίρνουν οι ανάπηροι πολεμικής περιόδου. Το έχετε υποσχεθεί κατ' επανάληψη. Αλλά δεν φέρνετε αυτή τη ρύθμιση. Θα ήταν μια ευκαιρία να ρυθμιστεί και αυτό το θέμα. Υπάρχει η σχετική τροπολογία και έχετε την ευκαιρία, δεχόμενοι την τροπολογία που έχουν καταθέσει αρκετοί συνάδελφοι, να προχωρήσουμε και σ' αυτήν τη ρύθμιση.

Χορήγηση συντάξεων με το άρθρο 20 σε μετακλητούς νομάρχες, γενικούς γραμματείς περιφέρειας και δημάρχους. Να δοθεί η δυνατότητα προσμέτρησης αυτού του χρόνου από αιρετούς νομάρχες, δημάρχους και για τη λήψη της σύνταξης. Να δοθεί όμως η δυνατότητα προσμέτρησης αυτού του χρόνου και στους προέδρους των ΤΕΔΚ και της ΚΕΔΚΕ. Δεν μπορεί να παίρνει ο κοινοτάρχης σύνταξη ή ο δήμαρχος και να μην παίρνει ο πρόεδρος της ΤΕΔΚ ή της ΚΕΔΚΕ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας): Ο οποίος όμως είναι ή κοινοτάρχης ή...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Μπορεί να είναι και δημοτικός σύμβουλος. Σπάνιο, αλλά... Γι' αυτό είπα κατά τη συζήτηση επί της αρχής ότι πρέπει να γίνει μια ιεράρχηση και ανάλογη ρύθμιση για τους αιρετούς άρχοντες. Δεν μπορεί ο γενικός γραμματέας να έχει καλύτερη αντιμετώπιση και καλύτερα όρια και προϋποθέσεις συνταξιοδότησης απ' ό,τι ο Βουλευτής. Ο γενικός γραμματέας διορίζεται. Θα το πούμε αυτό στις προσθήκες που έχετε καταθέσει. Έχει δε τη δυνατότητα να προσμετρά το χρόνο του νομάρχη, έχει τη δυνατότητα να μεταφέρει τα χρόνια που ήταν κλητήρας σε μια τράπεζα, να υπολογίζεται η σύνταξη του με βάση τη χορηγία του νομάρχου και όχι με το μισθό που έπαιρνε τότε και πενήντα πέντε χρόνων να φεύγει με σύνταξη, όταν ο Βουλευτής φεύγει στα εξήντα πέντε. Είναι αυτά λίγο αντιφατικά και σόλικα. Γι' αυτό λέγω ότι, όταν νομοθετούμε, νομοθετούμε αποσπασματικά. Την έχετε αυτήν τη ρύθμιση μέσα στην προσθήκη-τροπολογία, κύριε Υπουργέ, που θα συζητήσουμε την τελευταία ημέρα.

Έρχομαι στο άρθρο 3. Απορώ, γιατί μιλάμε κατά καιρούς και

επικαλούμαστε τις θέσεις των συνδικαλιστικών οργανώσεων. Επικαλέσθηκε προχθές ο Υπουργός τη θέση, τη στάση της ΓΕΝΟΠ-ΔΕΗ για το άρθρο 8. Πώς δεν έχουν ξεσηκωθεί ακόμα η ΓΣΕΕ και η ΑΔΕΔΥ;

Παραγράφεται το συνταξιοδοτικό δικαίωμα μετά την παρέλευση πενταετίας από τη γένεσή του. Το απαράγραφο του συνταξιοδοτικού δικαιώματος θεσπίστηκε με τους δυο νόμους το 1980-83, χαιρετίστηκε δε από το συνδικαλιστικό κίνημα ως μια από τις μεγαλύτερες κατακτήσεις. Είκοσι χρόνια μετά, επειδή μέσα στο σωρό των περιπτώσεων που είχε να αντιμετωπίσει μέχρι σήμερα το Ελεγκτικό Συνέδριο παρουσιάστηκαν και πέντε- έξι που ενδεχόμενα δημιούργησαν πρόβλημα και λόγους καθαρά γραφειοκρατίας, εισηγείται το Ελεγκτικό Συνέδριο να καταργηθεί το δικαίωμα αυτό. Και εμείς θα το δεχτούμε; Να αποσύρετε όλο το άρθρο 3, κύριε Υπουργέ.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τέλος, στο άρθρο 3 ρυθμίζονται συνταξιοδοτικά-ασφαλιστικά δικαιώματα διαφόρων κατηγοριών εργαζομένων σε οργανισμούς του δημοσίου των οποίων άλλαξε το νομικό καθεστώς, αλλά δεν είχε ληφθεί πρόνοια τότε να αλλάξει ταυτόχρονα και το εργασιακό καθεστώς τους. Αποτέλεσμα ήταν να παραμένουν αρκετές εκκρεμότητες οι οποίες πρέπει να ρυθμιστούν.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Στο άρθρο 4, στην παράγραφο 4 υπάρχει και το υπόμνημα των εργαζομένων στα λιμάνια, γιατί δυστυχώς, αν δεν γίνει η ρύθμιση, όπως επισημαίνουν οι εργαζόμενοι, θα λάβουμε πρόνοια για όλους αυτούς...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊφονας): Κλείστε, κύριε Αγγελόπουλε. Θα συνεχίσετε στη δευτερολογία σας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Είναι εκατό ρυθμίσεις και μου λέτε να ολοκληρώσω μέσα σε δέκα λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊφονας): Ξέρετε το χρόνο που προβλέπει ο Κανονισμός, ακόμα και όταν συζητάμε ένα ένα τα άρθρα. Έχετε ξεπεράσει τον συνολικό προβλεπόμενο χρόνο. Ολοκληρώστε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Θα ήθελα να αναφερθώ στην τροπολογία για τους εργαζομένους στα λιμάνια, για να μην έχουμε εκκρεμότητες για μετά. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊφονας): Το λόγο έχει ο κ. Τζέκης.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Πιστεύω ότι μετά τη χθεσινή συζήτηση στη Βουλή θα είχε την τόλμη η Κυβέρνηση να λάβει υπόψη και τους κοινωνικούς φορείς και την Αντιπολίτευση και να αποσύρει το άρθρο 1 που αφορά τη συνταξιοδότηση λογοτεχνών- καλλιτεχνών. Παρ' όλα αυτά η Κυβέρνηση συνεχίζει, γιατί έχει ως κύριο στόχο τη συγκέντρωση της τιμητικής σύνταξης σ' αυτόν τον πνευματικό κόσμο.

Πιστεύουμε ότι η Κυβέρνηση πληροφορεί και λάθος το Σώμα. Ο κύριος Υπουργός είπε ότι ξεκίνησε ο διάλογος των φορέων με το Υπουργείο Εργασίας. Εμείς επικοινωνήσαμε με τους φορείς και δεν υπάρχει καμία αρχή διαλόγου. Εσείς προχωράτε από τις τιμητικές συντάξεις και στο τέλος θα τους πείτε «Ελάτε τώρα να συζητήσουμε». Αυτό μας θυμίζει βέβαια και το έργο του Κηφισσού που ξεκίνησε ανάποδα, από κάτω προς τα πάνω. Και είδαμε τα αποτελέσματα.

Άρα, πιστεύουμε ότι η Κυβέρνηση δεν έχει επιλογή. Έχει μια επιλογή: να το αποσύρει. Ακούστε επιτέλους και τις φωνές των λογοτεχνών και καλλιτεχνών. Τελικά πρέπει να παραδεχθείτε ότι ο πλούτος που παράγει ο καλλιτέχνης είναι μια παρακαταθήκη για την πολιτιστική ανάπτυξη του τόπου. Άρα, πρέπει να έχει διαφορετική αντιμετώπιση και πρέπει να ληφθεί υπόψη. Κερδίζει το ελληνικό κράτος από την εκμετάλλευση του πλούτου αυτού, όπως κερδίζει και ο ιδιώτης, με μια μόνο διαφορά: Και οι δυο, και η Κυβέρνηση που εκφράζει την κοινωνία και ο ιδιώτης όχι μόνο δεν πληρώνουν, αλλά κερδοσκοπούν και σε βάρος του έργου του καλλιτέχνη.

Πιστεύω, λοιπόν, ότι μπορεί να βρεθεί οριστική λύση του συνταξιοδοτικού, αν κάνετε την κίνηση να το αποσύρετε. Εσείς

συνεχίζετε και μάλιστα επικαλείστε το Ελεγκτικό Συνέδριο για δύο τρεις περιπτώσεις. Και είπα και χθες ότι είναι ευθύνη της Κυβέρνησης η απόδοση της τιμητικής σύνταξης και με βάση το ν. 2435/1999.

Γιατί οι επιτροπές που υπήρχαν με τη συμμετοχή και των κοινωνικών φορέων των λογοτεχνών και καλλιτεχνών εκείνο που έκαναν ήταν να κρίνουν το έργο του καλλιτέχνη, ο οποίος έκανε την αίτηση για τη χορήγηση της τιμητικής σύνταξης. Από και μετά ήταν υπεύθυνη η υπηρεσία του Υπουργείου Οικονομικών να κρίνει αν υπήρχαν οι ανάλογοι όροι για την απόδοση της τιμητικής σύνταξης. Και βέβαια υπήρχε ο όρος ότι πάνω από 6 εκατομμύρια δεν δικαιούτο να πάρει τιμητική σύνταξη, όπως και αν ήταν συνταξιούχος του δημοσίου. Και πάλι δεν δικαιούτο. Και μάλιστα έλεγε ότι μπορεί να έχει δυο συντάξεις μέχρι ενός ορισμένου πλαφόν με την τιμητική σύνταξη.

Άρα, λοιπόν, υπήρχαν οι όροι για να διαφυλαχθεί, ούτως ώστε να μην υπάρχει καταστρατήγηση του νόμου. Είναι όμως ευθύνη του Υπουργείου που δεν τήρησε αυτούς τους νόμους. Άρα δεν μπορούμε να κάνουμε τις δυο-τρεις περιπτώσεις ως ένα γενικό φαινόμενο που επικρατεί μέσα στους λογοτέχνες και καλλιτέχνες. Έλεγε μάλιστα ο νόμος ότι πρέπει κάθε χρόνο το όριο απόδοσης τιμητικής σύνταξης να είναι εκατό. Και ούτε εκατό είναι κάθε χρόνο.

Πιστεύουμε, λοιπόν, ότι η Κυβέρνηση έχει στόχους να περικόψει την τιμητική σύνταξη. Και μέσα από τον κρατικό προϋπολογισμό –το επαναλαμβάνω και σήμερα- φαίνεται και η πολιτική της για τον πολιτισμό, γιατί με τα μηδενικά σχεδόν κονδύλια που δίνει στον πολιτισμό αναγκάζει πλέον όλον τον τομέα του πολιτισμού να τρέξει στους χορηγούς και στους ιδιώτες. Και μάλιστα μέσα από διάφορα προγράμματα και εν όψει της Ολυμπιάδας εμείς πιστεύουμε ότι προσπαθεί να γίνει μια χειραγώγηση του δημιουργού και κατ' επέκταση της δημιουργίας του καλλιτέχνη στα πλαίσια του συστήματος. Δεν θέλετε, δηλαδή, αμφισβήτηση του συστήματος και μέσα από το προϊόν της καλλιτεχνικής δημιουργίας. Γι' αυτό και βάζετε αυτά τα ασφυκτικά πλαίσια που λένε ότι για να δοθεί χρειάζεται να λάβουμε υπόψη το οικογενειακό εισόδημα και την ακίνητη περιουσία της οικογένειας.

Πιστεύω, λοιπόν, ότι πρέπει να λάβετε υπόψη τις θέσεις της Αντιπολίτευσης. Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας ήταν ξεκαθαρισμένο από την πρώτη στιγμή. Εξάλλου μέσα από την ακρόαση των φορέων αποδείχθηκε πλέον ότι δεν έχουν τις απολαβές που πρέπει να έχουν και μέσα από τη δοσοληψία με τους ιδιώτες. Μας ανέφεραν ότι από την έκδοση ενός βιβλίου, εάν κοστίζει 100%, το 90% του κέρδους το παίρνουν οι ιδιώτες και μόλις ένα 10% το καρπώνονται οι συγγραφείς με όλα τα έξοδα βέβαια δικά τους.

Άρα το ζήτημα για μας είναι ότι αυτό το πνευματικό, καλλιτεχνικό έργο που είναι μια παρακαταθήκη και προϋπόθεση για την εξέλιξη του πολιτισμού στη χώρα μας πρέπει να τύχει ιδιαίτερης μέριμνας και φροντίδας από την Κυβέρνηση, που εκφράζει αν θέλετε το σύνολο της κοινωνίας. Γι' αυτό και ζητάμε να το αποσύρουμε.

Έρχομαι στο άρθρο 2, παράγραφος 1 και 2, κύριε Πρόεδρε: Μιλάει για τους παραπληγικούς, τετραπληγικούς κλπ. και για τη δυνατότητα πρόωρης συνταξιοδότησης στα δεκαπέντε χρόνια. Υπάρχει το ζήτημα ότι εδώ έχουμε μειωμένες συντάξεις. Και ξέρουμε πολύ καλά ότι στα φτωχά λαϊκά στρώματα κανένας δεν βγαίνει σε πρόωγη συνταξιοδότηση γιατί δεν μπορεί να ζήσει με εκείνη την πενιχρή σύνταξη αναπηρίας, γι' αυτό και αναγκάζεται να δουλεύει. Και ξέρουμε πολύ καλά τι εστί δουλειά σ' αυτήν την κατηγορία των συνανθρώπων μας, οι οποίοι με μια επιβάρυνση της υγείας τους, μ' ένα πολύ σοβαρό πρόβλημα αναγκάζονται να εργάζονται. Υπάρχει η φθορά και λόγω ηλικίας, αλλά και λόγω εργασίας. Και ποτέ δεν θα κάνουν χρήση αυτής της διάταξης.

Και βέβαια εδώ συμπληρώνουμε και τους νεφροπαθείς και περιμένουμε την αλλαγή που θα κάνει το Υπουργείο για να τοποθετηθούν αρνητικά ή θετικά. Εμείς πιστεύουμε ότι πρέπει να συμπληρωθεί αυτή η διάταξη και να εφαρμοστεί και στους αιμορροφικούς, αλλά και σε όσους έχουν κάνει μεταμοσχεύ-

σεις, όπως αναφέρθηκε και προηγουμένως. Γιατί πραγματικά πιστεύουμε ότι η κοινωνική πολιτική πρέπει να αποδειχθεί στην πράξη.

Και βέβαια το ζήτημα εδώ είναι ότι αυτά τα χρήματα τα πληρώνουν τα ταμεία. Και σας είπα και προηγουμένως όταν συζητήσαμε επί της αρχής ότι το 1980 η συμμετοχή του κράτους από τον κρατικό προϋπολογισμό για κοινωνική πολιτική ήταν 30%, ενώ το 2002 είναι περιορισμένο στο 24%. Αυτό σημαίνει ότι αυτές τις έξι μονάδες τις επιβαρύνθηκαν οι εργαζόμενοι μέσω των ασφαλιστικών ταμείων. Το ζήτημα βέβαια ότι θα πρέπει να υπάρχει αιμοκάθαρση τα τελευταία πέντε χρόνια, καταλαβαίνετε ότι αυτό δεν είναι επιχείρημα. Περιμένουμε την αλλαγή από την πλευρά της Κυβέρνησης.

Για την παράγραφο 3 ε' στο άρθρο 2 εμείς πιστεύουμε ότι υπάρχει μια κομματική τακτοποίηση των αποδοχών και των ασφαλιστικών σύμφωνα με τις ανεξάρτητες αρχές. Είναι για τα ΠΕΣΥ, για γραμματείς, αναπληρωτές διευθυντές και όλους αυτούς, τους οποίους διορίζετε για να εφαρμόσουν τη μεταρρύθμιση που εμείς πιστεύουμε ότι δεν είναι προς τη σωστή κατεύθυνση. Δίνει τον τομέα της υγείας στα χέρια του ιδιωτικού κεφαλαίου. Όλους, αυτούς, λοιπόν, έρχεστε τώρα μ' αυτήν τη φωτογραφική διάταξη να τους τακτοποιήσετε.

Η παράγραφος 4 του άρθρου 2 είναι θετική. Στην παράγραφο 6 έχουμε επιφυλάξεις ως προς το ύψος της χορηγίας, αφού θα λαμβάνεται υπόψη και ο χρόνος υπηρεσίας που υπολογίζεται ως συντάξιμος. Ξέρουμε πολύ καλά ότι εκεί οι χορηγίες είναι υψηλές, άρα δηλαδή και οι συντάξεις θα είναι ακόμα υψηλότερες. Δεν μπορεί δηλαδή να λέμε στα λαϊκά στρώματα: «Περιοριστείτε στις συντάξεις γιατί δεν αντέχει ο προϋπολογισμός, γιατί δεν αντέχουν τα ταμεία,» και σε άλλες κατηγορίες να τους δίνουμε αυξημένες συντάξεις.

Η παράγραφος 9 του άρθρου 2 είναι θετική, όμως γιατί να ισχύει μόνο για όσους εθελοντικά προσχώρησαν στις ενώσεις δήμων και κοινοτήτων; Εμείς πιστεύουμε ότι αυτό πρέπει να γίνει σε όλους τους καποδιστριακούς δήμους. Πραγματικά υπάρχει μια άνιση μεταχείριση. Δεν πιστεύουμε ότι πρέπει να ληφθεί ως ένα φαινόμενο τιμωρησίας σε αυτούς που αντιστάθηκαν στους καποδιστριακούς δήμους, όπως έγιναν. Και εμείς ως κόμμα ήμασταν υπέρ του να γίνουν διευρυμένοι δήμοι, αλλά όχι με τον τρόπο που έγιναν. Έπρεπε να γίνουν σε εθελοντική βάση και σύμφωνα βέβαια με μια ανάλογη οικονομική ενίσχυση. Αυτό έλεγαν και αυτοί. Γιατί να τιμωρούνται τώρα;

Στο άρθρο 2, παράγραφος 7 υπάρχει εξομοίωση του ιπτάμενου προσωπικού του ΕΚΑΒ –είναι αυτό που κάνει τις μεταφορές- με αυτό της πολιτικής αεροπορίας και του πολεμικού ναυτικού. Υπάρχει όμως ένα πρόβλημα εδώ γιατί βάζει δεκαπενταετία. Απ' ό,τι μας είπαν οι άνθρωποι του ΕΚΑΒ, αυτοί ποτέ δεν κάθονται δεκαπέντε χρόνια στο ίδιο αντικείμενο, δηλαδή έχουν εναλλαγές αντικειμένων εργασίας που σημαίνει δηλαδή ότι δύσκολα θα πιάσουν αυτό το όριο που βάζετε.

Εξάλλου υπάρχουν σοβαρά προβλήματα για το σύνολο των εργαζομένων. Έχω εδώ –και θα το καταθέσω στα Πρακτικά- ένα έγγραφο της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Προσωπικού που δείχνει πραγματικά και άλλες ειδικότητες μέσα στο ΕΚΑΒ, των οποίων τη συνταξιοδότηση πρέπει να δούμε με ιδιαίτερη προσοχή. Αυτό είναι κάτι το οποίο δεν γίνεται. Σπασμωδικά, δηλαδή, μέσα σε ένα χώρο ορισμένους θα τους ευνοήσουμε αλλά για τους υπόλοιπους δεν παίρνουμε καμία μέριμνα.

Στην παράγραφο 8 επιβάλλεται χαράτσι για την άσκηση δικαιώματος ένστασης αναθεώρησης στην Επιτροπή Ελέγχου Πράξεων Κανονισμού Συντάξεων. Αυτό είναι απαράδεκτο. Είναι απαράδεκτο για κάτι που είναι αυτονόητο και δικαίωμα του καθενός να λέμε: «Σε εμένα θαβάλω χαράτσι». Δηλαδή σε ποιο ύψος θα φτάσει; Και αυτό είναι αποτρεπτικό στο να κάνει την ένσταση εκείνος ο οποίος θεωρεί τον εαυτό του αδικημένο; Πιστεύω ότι και αυτό πρέπει το πάρετε πίσω.

Η παράγραφος 14 α' αναφέρεται στους ΔΕΠ, στους καθηγητές στην ανώτατη εκπαίδευση. Γνωρίζουμε πολύ καλά ότι υπήρχαν μακροχρόνιες αγωνιστικές κινητοποιήσεις και για το ζήτημα των συνταξιοδοτικών ρυθμίσεων και για το μισθολογικό. Αυτό δεν πρέπει να γίνει μέσα από έναν ουσιαστικό διάλογο για

το συνταξιοδοτικό και το μισθολογικό για να μην έχουμε αυτήν την πανοπερμία διατάξεων που αφορά έναν κλάδο; Εμείς πιστεύουμε ότι πρέπει να αποσυρθούν και πρέπει σε συνεργασία με τους φορείς των ΔΕΠ, να καθήσετε να κουβεντιάσετε επί της ουσίας.

Στην παράγραφο 15 του άρθρου 2 για τους συνταξιούχους αυτό που δίνετε πιστεύουμε ότι πρέπει να γίνει με υπουργική απόφαση πλέον. Εξάλλου το λέει αυτό και ο νόμος. Υπάρχει από το 2001. Κάποια καθυστερούμενα τα φέραμε τώρα με υπουργικές αποφάσεις εδώ μέσα από τη Βουλή. Δεν ξέρω βέβαια εάν προεκλογικά οι ίδιοι οι συνταξιούχοι – ο Σύνδεσμος Συνταξιούχων – έχουν καταθέσει κάτι εδώ. Πιστεύω ότι πρέπει να γίνει και αυτό αποδεκτό.

Η παράγραφος 17 αφορά την αύξηση του κατωτάτου ορίου των πολεμικών συντάξεων και αναπήρων ειρηνικής περιόδου από 30% έως 35%. Ενώ σε άλλες κατηγορίες συμπολιτών μας δεν απαιτούμε να δοθεί σε δόσεις, εδώ τους λέμε να δοθεί σε δόσεις. Δεν είναι άνιση μεταχείριση αυτή μεταξύ των πολιτών; Μου προκαλεί ιδιαίτερη έκπληξη. Ενώ η αύξηση για το επίδομα εξομάλυνσης, που είναι 27.880.000 ευρώ, δίνεται χωρίς δόσεις, αυτή η αύξηση που λέμε παραπάνω είναι μόλις 17.000.000 ευρώ και λέμε να το δώσουμε σε δόσεις.

Δεν είναι μεγάλη η αύξηση. Άρα, λοιπόν, πιστεύουμε ότι και αυτό πρέπει να το δείτε.

Στην παράγραφο 21 δίνεται η δυνατότητα σε δημόσιους υπαλλήλους που έχουν χρόνο θητείας Βουλευτή, αιρετού νομάρχη, δημάρχου ή προέδρου κοινότητας για τον οποίο δεν λαμβάνουν σύνταξη, να προσμετρούν αυτόν τον χρόνο στη λοιπή δημόσια υπηρεσία τους.

Εδώ ακριβώς υπεισέρχεται και πάλι αυτή η διάκριση. Γιατί μόνο στο δημόσιο τομέα; Δηλαδή ο ιδιωτικός τομέας δεν έχει τέτοιες περιπτώσεις; Έχει πολλές τέτοιες περιπτώσεις, κύριε Πρόεδρε.

Πιστεύουμε ότι η Κυβέρνηση τελικά πρέπει να έχει απέναντί σε όλους τα ίδια μέτρα και τα ίδια σταθμά. Και αυτό πρέπει να απλωθεί σε όλους τους εργαζόμενους. Δεν μπορεί να βάζουμε το δημόσιο τομέα και τον ιδιωτικό να τον εξοβελίζουμε. Είναι και ένα αντικίνητρο για να μην ασχοληθεί με την πολιτική, με την ιδιότητα του Βουλευτή ή του νομάρχη κλπ. ο εργαζόμενος κόσμος στον ιδιωτικό τομέα. Αυτό είναι ένα αντικίνητρο. Να ισχύουν τα ίδια μέτρα και τα ίδια σταθμά και στους επαγγελματίες και στους αγρότες, σε όλους σε όσους θέλουν να ασχοληθούν με την πολιτική μέσα σ' αυτήν τη χώρα για να μην έχουμε, αν θέλετε, αυτό το φαινόμενο της οικογενειοκρατίας, να σπάσει και να μπει κόσμος και από τα λαϊκά στρώματα.

Με την παράγραφο 22 δίνεται η δυνατότητα σε δημάρχους και προέδρους κοινοτήτων εφόσον έχουν πάνω από τέσσερα χρόνια θητεία να προσμετρούν και τα έτη βουλευτικής θητείας, εφόσον δεν αποκτούν δικαίωμα σύνταξης ώστε να θεμελιώσουν δικαίωμα χορηγίας. Εδώ είναι μία χαριστική διάταξη, θα μπορούσα να πω. Κάποιοι που δεν συμπληρώνει τη βουλευτική περίοδο μπορεί να πάει να εκλεγεί δήμαρχος. Και λέμε τώρα «ένωσε εκεί τα δύο ή τρία χρόνια για να πάρεις σύνταξη». Ή κάποιος μπορεί να φύγει από εδώ σκοπίμως για να εκλεγεί δήμαρχος και του λέμε «πάρε τα τρία χρόνια και πάρε μετά και τα τέσσερα χρόνια και βγάλε σύνταξη». Δεν είναι αυτά φωτογραφικές ρυθμίσεις;

Η παράγραφος 25 του άρθρου 2 αυξάνει το ποσόν των 3.000.000 δραχμών που δίνεται στις πατρικές οικογένειες των άγαμων υπαλλήλων και στρατιωτικών μετά το 1993 που πεθαίνουν εν ώρα υπηρεσίας και δεν έχουν συντάξεις. Το ποσό αυτό φθάνει τα 30.000 ευρώ, δηλαδή είναι περίπου 10.000.000 δραχμές. Ο νόμος αναφέρει ότι το ποσό των 3.000.000 δύναται να αναπροσαρμόζεται με απόφαση του Υπουργείου Οικονομικών.

Πρέπει, λοιπόν, για όλα αυτά με μία υπουργική απόφαση των συναρμοδίων Υπουργών να λύνεται το πρόβλημα και όχι να έρχεται εδώ.

Στο άρθρο 3 μπαίνει πενταετής προθεσμία. Εμείς δεν λέμε ότι δεν θα πρέπει να υπάρχει μία προθεσμία, αλλά σε καμία περίπτωση, όμως, δεν θα πρέπει να χάνει το συνταξιοδοτικό δικαίωμα, διότι γνωρίζουμε πολύ καλά ότι η πλειοψηφία του

λαού δεν γνωρίζει καλά τι νομοθετούμε εδώ μέσα. Υπάρχει περίπτωση μέσα στην πενταετία να μην το πάρει κάποιος χαμπάρι και έτσι να χάσει το συνταξιοδοτικό δικαίωμα.

Εμείς για να διευκολυνθούν οι υπηρεσίες στη δουλειά τους και για να μην υπάρχουν αυτά τα φαινόμενα να εμφανίζονται μετά από δεκαπέντε και είκοσι χρόνια, λέμε να μπει ένα χρονικό όριο, αλλά να μην είναι απορριπτικό για το συνταξιοδοτικό δικαίωμα. Εξάλλου εάν προσφύγει κάποιος δικαστικά πιστεύω ότι θα το κερδίσει.

Το άρθρο 4, κύριε Πρόεδρε, αφορά αποσπάσεις του δημόσιου τομέα σε άλλους οργανισμούς που έγιναν ΑΕ, μετατάξεις που έγιναν από υπηρεσίες σε ΑΕ. Με το άρθρο αυτό πιστεύουμε ότι τακτοποιείτε μία παλιά εκκρεμότητα. Εδώ υπάρχουν και από το 1997 τέτοιες περιπτώσεις.

Ως Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας όταν συζητούσαμε παραδείγματος χάρι για τη μετατροπή των λιμανιών σε ΑΕ, αλλά και για άλλους δημόσιους οργανισμούς σε ΑΕ, τότε είχαμε τονίσει ότι δεν λύνονται τα ασφαλιστικά και εργασιακά δικαιώματα. Και μετά από τόσα χρόνια έρχεστε και λέτε, ξέρετε είχατε δίκιο. Όμως κάποιος εργαζόμενος έχουν ταλαιπωρηθεί, όμως κάποιος εργαζόμενος έχουν ζημιωθεί. Θα τα δώσετε όλα αυτά αναδρομικά ή από την ημέρα που θα ισχύσει ο νόμος όπως λέει μέσα; Πιστεύουμε ότι και αυτό το ζήτημα θα πρέπει να το εξετάσετε.

Κύριε Πρόεδρε, στο άρθρο 5 για μας βασικές είναι οι παράγραφοι 3 και 4.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Κύριε Τζέκη, συζητούμε μέχρι και το άρθρο 4. Το άρθρο 5 θα συζητηθεί στην άλλη ενότητα.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Με συγχωρείτε πολύ. Σας βλέπω και παίρνω φόρα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Είχατε άνεση χρόνο, κύριε συνάδελφε, δεν μπορείτε να πείτε το αντίθετο.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Όχι, δεν μπορώ να πω τίποτα πάνω σ' αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» για τα «180 χρόνια από την Ελληνική Επανάσταση» μαθητές, μαθήτριες και συνοδοί καθηγητές από το Γυμνάσιο Νέας Μάρκας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα)

Το λόγο έχει ο κ. Αρσένης.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, έχω μερικά σχόλια για το άρθρο 1. Νομίζω ότι όλοι συμφωνούμε ότι η πολιτεία υπήρξε ιδιαίτερα φειδωλή σε παροχές της τάξης των καλλιτεχνών και λογοτεχνών. Είναι ευκαιρία πιστεύω σήμερα με το άρθρο 1 να δείχνουμε μια διαφορετική στάση και να είμαστε πιο απλόχεροι σε μία κατηγορία ατόμων που προσφέρουν πολλά στην προαγωγή του πολιτισμού μας.

Στην επιτροπή είχα δηλώσει ότι θα προτιμούσα μια διαφορετική προσέγγιση όσον αφορά τη συνταξιοδότηση αυτής της κατηγορίας. Θα προτιμούσα να είχαμε λύσει το συνταξιοδοτικό τους ζήτημα μέσα στα πλαίσια των υφιστάμενων φορέων ΙΚΑ, ΤΕΒΕ, λαμβάνοντας υπόψη τις ιδιαιτερότητες του επαγγέλματος αυτού. Έτσι, δεν θα είχαμε την ανάγκη να νομοθετήσουμε για ειδικό συνταξιοδοτικό καθεστώς. Η ισχύουσα νομοθεσία για τιμητικές συντάξεις θα παρέμενε ως μία έκτακτη χειρονομία της πολιτείας σε εξαιρετικές περιπτώσεις διακεκριμένων υπηρεσιών σε καλλιτέχνες ή λογοτέχνες οι οποίοι είχαν προσφέρει πολλά στον τόπο.

Εν πάση περιπτώσει, η Κυβέρνηση δεν επέλεξε αυτήν την προσέγγιση και ουσιαστικά με το άρθρο 1 μετατρέπουμε το θεσμό της τιμητικής σύνταξης σε κύριο συνταξιοδοτικό θεσμό. Εφόσον έχει γίνει αυτό, όμως, θα πρέπει να βγάλουμε από το άρθρο 1 κάποιες έννοιες οι οποίες έχουν σημασία και νόημα μόνο όταν μιλάμε για συντάξεις τιμητικές ή για συστήματα αρωγής.

Η πρώτη μου παρατήρηση είναι ότι οι συντάξεις αυτές απονέμονται σε περιπτώσεις διακεκριμένων υπηρεσιών. Όταν μιλά-

με για συντάξεις, τη σύνταξη τη δικαιούται ο πολίτης όταν έχει προσφέρει υπηρεσίες, έχει δουλέψει σε ένα χώρο και έχει συμπληρώσει όριο ηλικίας εξήντα πέντε έτη. Τι θα πει διακεκριμένες υπηρεσίες και πώς αυτή η επιτροπή η οποία άλλωστε εκφράζει τις απόψεις του Υπουργού, εκ των πραγμάτων θα διακρίνει τους καλλιτέχνες και τους λογοτέχνες σε αυτούς οι οποίοι είχαν διακεκριμένες υπηρεσίες και στους άλλους που δεν είχαν διακεκριμένες υπηρεσίες; Και τι θα γίνει με εκείνα τα άτομα τα οποία υπηρέτησαν πολλά χρόνια και δεν θεωρήθηκαν διακεκριμένοι λογοτέχνες ή καλλιτέχνες από την υπηρεσία; Δεν θα πάρουν καθόλου σύνταξη; Αν, λοιπόν, μιλάμε για ένα σύστημα συντάξεων θα πρέπει να δικαιούνται συντάξεως όλοι όσοι προσέφεραν υπηρεσίες, όχι διακεκριμένες, στον τομέα τους.

Θα προτείνω, λοιπόν, να απαλείψουμε τον όρο «διακεκριμένες υπηρεσίες» στο άρθρο 1 παράγραφος 1 και παράγραφος 3. Μ' αυτήν την ευκαιρία θα έλεγα να διαγράψουμε στο άρθρο 1 παράγραφος 4 και τις λέξεις «τιμητική σύνταξη» που έχει μείνει από το παλιό κείμενο των τιμητικών συντάξεων.

Ο πολίτης δικαιούται συντάξεως. Ποτέ και σε καμία άλλη περίπτωση δεν εξετάζουμε ποια είναι η ατομική του περιουσιακή κατάσταση ή οικογενειακή κατάσταση. Το να βάλουμε έναν όρο ότι για να πάρεις μία τιμητική σύνταξη θα λάβουμε υπόψη την περιουσιακή σου κατάσταση και το οικογενειακό εισόδημα, θα είχε νόημα αν ήταν μια σύνταξη αρωγής.

Ένα άτομο έχει οικονομική ανάγκη και εφόσον θεμελιώνεται αυτή η οικονομική ανάγκη να του δώσουμε τιμητική σύνταξη. Εδώ όμως μιλάμε περί συντάξεως. Μιλάμε για σύστημα συντάξεως. Είναι λοιπόν παράλογο, κατά τη γνώμη μου, να έχουμε εδώ όρους και προϋποθέσεις οικογενειακού εισοδήματος και οικογενειακής περιουσίας. Θα έλεγα ότι είναι και επικίνδυνο, διότι αρχίζουμε μ' αυτό το άρθρο να εισάγουμε το θεσμό της οικογενειακής κατάστασης ως όρο ή προϋπόθεση απονομής συντάξεως.

Θα έπρεπε λοιπόν, κατά τη γνώμη μου, να απαλειφθούν αυτοί οι όροι «οικογενειακό εισόδημα, οικογενειακή περιουσία» και αν, κύριε Υπουργέ, δεν δέχεστε να απαλείψετε τελειώς αυτήν την έννοια, τουλάχιστον να φύγει η έννοια του οικογενειακού εισοδήματος και να μιλήσουμε για το ατομικό εισόδημα μόνο. Η έννοια του οικογενειακού εισοδήματος εισάγει πολλές δύσκολες προϋποθέσεις και προηγούμενα, που θα τα βρούμε μπροστά μας -αν τα νομοθετήσουμε σήμερα- σε άλλες περιπτώσεις συντάξεων αργότερα.

Τέλος, στην επιτροπή είχαμε συζητήσει επί μακρόν την παράγραφο 16 του άρθρου 1. Είχαμε πει τότε ότι είναι σκληρός ο όρος που εισάγει η παράγραφος 16, διότι νομοθετούμε για ένα σύστημα συντάξεων που αφορά αυτούς που έχουν συμπληρώσει το τεσσαρακοστό πέμπτο έτος και δεν προβλέπουμε τίποτα για τους νεότερους. Εφόσον δεχόμαστε ότι τα Ταμεία Συντάξεων -το ΙΚΑ, το ΤΕΒΕ- δεν λύνουν το πρόβλημα της συντάξεως στους νέους καλλιτέχνες, ουσιαστικά αυτούς τους αφήνουμε σε εκκρεμότητα.

Αυτό που θα μπορούσαμε να κάνουμε τώρα τουλάχιστον είναι να απαλείψουμε αυτόν τον όρο και να διαγράψουμε την παράγραφο 16. Θα είναι μία πράξη δικαιοσύνης και κάλυψης των στοιχειωδών αναγκών των νέων καλλιτεχνών και των νέων λογοτεχνών.

Θα ήθελα, κύριε Πρόεδρε, αυτήν τη στιγμή να λάβετε υπόψη αυτές τις παρατηρήσεις και ελπίζω να συμφωνήσετε μαζί μου σε κάποιες αλλαγές τις οποίες έχω προτείνει, ως ελάχιστες αλλαγές που πρέπει να γίνουν στο άρθρο 1.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊρόνας): Κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο και παρακαλώ αν έχετε κάποιες τροποποιήσεις στα άρθρα να τις ανακοινώσετε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, αφού προηγουμένως ενημερώσω την Εθνική Αντιπροσωπεία ότι ο λόγος της απουσίας μου ήταν μία συνεργασία με τον Πρωθυπουργό η οποία έπρεπε να γίνει αυτήν την ημέρα, θέλω να επανέλθω εν συντομία στα όσα χθες ανέφερα συζητώντας επί της αρχής του νομοσχεδίου και έπειτα να προχωρήσουμε και στις διορθώσεις των συγκεκριμένων άρθρων, με

βάση τις παρατηρήσεις που έχουν γίνει από τους συναδέλφους και κατά τη διάρκεια της συζήτησης στην επιτροπή -όπου είχαμε επιφυλαχθεί- και κατά τη διάρκεια της συζήτησης που έγινε εδώ χθες και σήμερα.

Όσον αφορά τις ρυθμίσεις του άρθρου 1, νομίζω ότι χθες αποσαφηνίσαμε απολύτως πως δεν πρόκειται για τη δημιουργία ενός συνταξιοδοτικού καθεστώτος με την έννοια ενός ασφαλιστικού συστήματος, στο οποίο θα υπαχθούν οι άνθρωποι που διακονούν το χώρο της τέχνης και της πνευματικής δημιουργίας.

Είπαμε ότι αυτή η ρύθμιση οδηγεί τον τακτικό προϋπολογισμό να αναλάβει την υποχρέωση να καλύψει την παροχή μίας σύνταξης, την οποία ονομάζουμε κατ' οικονομία σύνταξη, αλλά στην πραγματικότητα πρόκειται για μία παροχή του ελληνικού δημοσίου προς τους ανθρώπους αυτούς. Αυτό γίνεται επιδίωξη ακριβώς αρκετοί άνθρωποι -είναι μερικές εκατοντάδες- δεν υπήχθησαν στο υφιστάμενο ασφαλιστικό καθεστώς για πολλούς και διάφορους λόγους, που νομίζω τους είχαμε αναφέρει κατά τη συζήτηση.

Άρα λοιπόν, εδώ δεν πρόκειται για τη δημιουργία ενός ασφαλιστικού συστήματος, αλλά για την αντιμετώπιση ενός υπαρκτού κοινωνικού προβλήματος, η αντιμετώπιση του οποίου οδηγεί στη λύση της χορηγίας μιας σύνταξης, όπως προσδιορίζεται με βάση συγκεκριμένα κριτήρια.

Είπαμε χθες επίσης ότι από την καινούρια χρονιά το Υπουργείο Πολιτισμού με την ενίσχυση του προϋπολογισμού του θα προχωρήσει στη χορήγηση των βραβείων αριστείας σε ετήσια βάση, όπου οι άνθρωποι οι οποίοι προσφέρουν υψηλές υπηρεσίες θα τιμώνται με έναν ειδικό τρόπο και με μία συγκεκριμένη υλική επιβράβευση αυτής της προσπάθειάς τους. Και βεβαίως, το κρισιμότερο είναι ότι εξελίσσεται μία ουσιαστική συζήτηση των εκπροσώπων των φορέων αυτού του κόσμου με το Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, έτσι ώστε να πάμε σε ένα σύγχρονο ασφαλιστικό σύστημα για τους ανθρώπους αυτούς.

Εδώ, λοιπόν, ο κρατικός προϋπολογισμός πρόκειται να χορηγήσει μια σύνταξη σε όσους μέχρι τώρα δεν κατάφεραν να έχουν υπαχθεί πουθενά. Άρα, λοιπόν, είναι μία ρύθμιση η οποία πρέπει να έχει αρχή και τέλος. Με την έννοια αυτή και ενόψει της συζήτησης η οποία θα καταλήξει σε ένα αποτέλεσμα πάρα πολύ σύντομα για τη δημιουργία ενός ασφαλιστικού καθεστώτος σύγχρονου για όλους τους ανθρώπους της καλλιτεχνικής και πνευματικής δημιουργίας, τίθεται ένα όριο, αυτό το όριο των σαράντα πέντε ετών. Αυτό τι σημαίνει; Όπως είχα την ευκαιρία να εξηγήσω και χθες, με τη βεβαιότητα ότι από την καινούρια χρονιά, από το 2003, θα υπάρχει ένα σύστημα στο οποίο θα μπορούν να ασφαλιστούν, όσοι είναι μέχρι τότε στα σαράντα πέντε τους χρόνια, θα έχουν από εδώ και πέρα τη δυνατότητα να υπαχθούν στο καθεστώς εκείνο, το οποίο θα έχει συμφωνηθεί. Άρα δηλαδή θα τελειώσει αυτή η αβεβαιότητα περί του τι θα γίνουν στο μέλλον. Θα μου πείτε γιατί σαράντα πέντε και όχι σαράντα ή οτιδήποτε άλλο; Έπρεπε να υπάρξει ένα όριο, μετά και τη σύμφωνη γνώμη του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Μ' αυτήν την έννοια, λοιπόν, οι άνθρωποι που είναι σήμερα μέχρι σαράντα πέντε ετών, αυτοί θα υπαχθούν στο ασφαλιστικό καθεστώς και θα συνταξιοδοτηθούν απ' αυτό όταν θα έρθει η ώρα με ανάλογη παροχή σύνταξης, μειωμένη ή ολόκληρη, στα εξήντα πέντε τους χρόνια ή, ό,τι, εν πάση περιπτώσει, θα προβλέπεται.

Κατά τα λοιπά, τα κριτήρια τα οποία θεσπίσαμε είναι για να οδηγούν μ' έναν προσδιορισμένο τρόπο στην παροχή της σύνταξης, αφού προηγουμένως αυτοί κριθούν από μια επιτροπή στην οποία μετέχουν άνθρωποι του πνεύματος. Είναι άνθρωποι του χώρου αυτού οι οποίοι -είτε ορίζονται από τον Υπουργό Πολιτισμού είτε προτείνονται από τα συλλογικά τους όργανα, όπως τροποποιήσαμε τη διάταξη μετά από την πρόταση του κ. Αρσένη- τελικώς θα κρίνουν αν αυτή η προσφορά τους στα γράμματα και τις τέχνες είναι άξια λόγου, με την έννοια δηλαδή ότι όποιος δηλώνει καλλιτέχνης δεν θα αναγνωρίζεται αυτομάτως και θα παίρνει και μια σύνταξη, αλλά θα πρέπει κι ένα έργο, μια προσφορά και αυτή η προσφορά θα τεκμηριώνεται μέσα από τη δουλειά που θα κάνει αυτή η επιτροπή. Αυτό είναι

το πρώτο βήμα.

Το δεύτερο είναι ότι η παροχή αυτή συνδέθηκε με την οικονομική κατάσταση του αιτούντος να υπαχθεί στο καθεστώς αυτό. Θεωρήσαμε, λοιπόν, ότι έπρεπε να υπάρχουν μερικά κριτήρια. Τα κριτήρια αυτά έπρεπε να είναι κυρίως οικονομικού χαρακτήρα. Μετά από τη συζήτηση που έγινε στη Επιτροπή, αλλά και στην Ολομέλεια, από χτες είχα ανακοινώσει ότι η Κυβέρνηση προτίθεται να αφαιρέσει την έννοια του οικογενειακού εισοδήματος και θα περιοριστούμε πλέον στην έννοια του ατομικού εισοδήματος. Εδώ βεβαίως πρέπει να κάνω μια αναφορά ότι η έννοια του οικογενειακού εισοδήματος ως τέτοια ήταν διευρυμένη, δηλαδή αναφερόταν σε μεγαλύτερα ποσά, έστω κι αν ο δικαιούχος ή ο αιτών δεν είχε καμία δική του περιουσία. Με την έννοια αυτή, το δεκατετραπλάσιο που λέμε εδώ όχι για άλλους λόγους αλλά για λόγους εσωτερικής συνοχής αυτής της μεταβολής, θα πρέπει να γίνει το «δωδεκαπλάσιο της μηνιαίας κύριας σύνταξης» και να τελειώσουμε εκεί. Δηλαδή εφόσον κάποιος έχει ατομικό εισόδημα το οποίο ισούται με το δωδεκαπλάσιο της μηνιαίας κύριας σύνταξης αυτού που περιγράφει, αυτός θα μπορεί να πάρει. Έτσι, λοιπόν, εδώ στην περίπτωση γ' της παραγράφου 4 αφαιρείται η λέξη «οικογενειακού» και εκεί που λέει «να μην υπερβαίνει το δεκατετραπλάσιο κλπ...» αυτό γίνεται «να μην υπερβαίνει το δωδεκαπλάσιο...» μέχρι τη λέξη «...δημόσιας υπηρεσίας». Διαγράφεται το «προσαυξημένο κατά 50%».

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΙΠΕΡΓΙΑΣ: Γιατί δωδεκαπλάσιο, κύριε Υπουργέ; Υπάρχουν τα δώρα, τα επιδόματα...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Γι' αυτό σας λέω το δωδεκαπλάσιο...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Μια στιγμή, κύριε Πιπεργιά. Να παρακολουθήσουμε κατ' αρχήν, να δούμε πώς διατυπώνει τελικώς τη διάταξη ο Υπουργός.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Νομίζω ότι αυτό το οποίο κάνουμε τώρα είναι ότι στην πραγματικότητα εάν παίρνεις μια σύνταξη, η οποία έχει αυτό το ύψος, δικαιούσαι να πάρεις κι αυτήν την παροχή. Αυτό λέμε τώρα και είναι λογικό.

Η περίπτωση δ' που αφορά στην ακίνητη περιουσία διαγράφεται ολόκληρη, έτσι όπως είναι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Σωστά πράττετε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Επομένως, η περίπτωση ε' αναριθμείται σε περίπτωση δ'.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Έχετε αλλαγή στο άρθρο 1;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Όχι, κύριε Πρόεδρε. Στο άρθρο 1 δεν έχω άλλη αλλαγή, διότι νομίζω ότι λύσαμε το θέμα των κριτηρίων της περιουσιακής κατάστασης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Καλώς.

Συνεχίστε, κύριε Υπουργέ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Σας είπα για την περίπτωση 16 ότι το όριο των σαράντα πέντε ετών τίθεται αυτήν τη στιγμή γιατί οι άνθρωποι που είναι μέχρι σαράντα πέντε ετών θα υπαχθούν πλέον με βεβαιότητα στο καινούριο σύστημα. Διότι δεν μπορεί κανείς να διαλέγει να μην υπάγεται πουθενά, επειδή θα περιμένει από το Δημόσιο Ταμείο να πάρει μια σύνταξη. Αυτό δεν είναι σωστό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ας γίνει το καινούριο σύστημα και ας τη φέρουμε τότε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Παρακαλώ, έτσι δεν μπορεί να γίνει συζήτηση.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Με συγχωρείτε, κύριε Πρόεδρε, ας πει ο κύριος συνάδελφος τη γνώμη του.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Όταν θα γίνει το νέο συνταξιοδοτικό σύστημα, τότε μπορούμε να το λάβουμε υπόψη.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Ωραία, αφαιρείται η παράγραφος 16.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Η αλλαγή γίνεται στο άρθρο 1;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Όλες

οι αλλαγές που αναφέραμε είναι στο άρθρο 1.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Κι έχουμε και αφαίρεση της παραγράφου 16. Τα αναφέρω για να μη γίνει λάθος στα Πρακτικά, κύριε Υπουργέ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Μάλιστα, κύριε Πρόεδρε.

Αυτό βέβαια γίνεται με τη ρητή διατύπωση της γνώμης της Βουλής ότι αυτό θα αντιμετωπιστεί στα πλαίσια του νέου συστήματος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Υπουργέ, επιτρέπετε μια διακοπή, για να διευκρινίσω κάτι;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Από μένα δεν υπάρχει πρόβλημα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Υπάρχει και Προεδρείο, κύριε Αγγελόπουλε.

Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Σχετικά με τη διάταξη που αναφέρεται η ηλικία των πενήντα ετών με ποσοστό αναπηρίας 67%, αν κάποιος προσφύγει, θα καταπέσει. Διότι αυτό δεν ισχύει ούτε στο ΙΚΑ ούτε στο δημόσιο. Δεν υπάρχει όριο ηλικίας. Αν, παραδείγματος χάρη, πάνω σ' ένα γλύπτη πέσει ένα μάρμαρο και του κόψει τα χέρια, τι θα του πούμε; Περίμενε να πας πενήντα ετών, για να πάρεις σύνταξη;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Νομίζω, όμως, ότι σ' όλες τις περιπτώσεις πάντα υπάρχει ένα όριο ηλικίας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν υπάρχει ούτε στο δημόσιο ούτε στον ιδιωτικό τομέα. Εάν κάποιος είναι ανάπηρος με ποσοστό αναπηρίας 67% και δεν είναι ικανός προς εργασία τι του λέμε; Περίμενε να πας πενήντα ή εξήντα πέντε ετών, για να πάρεις σύνταξη;

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Τουλάχιστον, κύριε Υπουργέ, επιφυλαχθείτε ενδεχομένως ως το τέλος της συζήτησης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Κύριε Παυλόπουλε, σας παρακαλώ. Τώρα έχει το λόγο ο εισηγητής. Να μιλά ένας-ένας, για να μπορέσουμε να νομοθετήσουμε σωστά. Εγώ προσπαθώ να διευκολυνθεί ο διάλογος, για να βελτιωθούν οι διατάξεις.

Κύριε Υπουργέ, τι απαντάτε επ' αυτού που σας εξητήθη;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Δεν μπορώ να το δεχθώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Συνεπώς, προχωρήστε παρακάτω.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Στο άρθρο 2 η παράγραφος 2 θα αναδιατυπωθεί. Εκεί που αναφέρεται «με ποσοστό αναπηρίας τουλάχιστον 67%» συμπληρώνουμε «κι έχουν δεκαπενταετή πλήρη πραγματική συντάξιμη υπηρεσία».

Ακόμη προστίθεται το εξής: «Η σύνταξη του προηγούμενου εδαφίου καθίσταται οριστική μετά έξι έτη από τη συνταξιοδότηση του υπαλλήλου και εφόσον στο διάστημα της εξαετίας αυτής έχει εξεταστεί τουλάχιστον δύο φορές από τις αρμόδιες υγειονομικές επιτροπές».

Εδώ, δηλαδή, γίνεται μια προσαρμογή στα κρατούντα του ΙΚΑ, όπου χορηγείται και οι επιτροπές εξετάζουν ανά τρία έτη εάν συνεχίζεται να υπάρχει εκείνη η κατάσταση που ήταν καθοριστική, για να πάρει κάποιος την πλήρη σύνταξή του. Δηλαδή, η σύνταξη δίδεται εφόσον έχεις δεκαπέντε χρόνια κι έχεις μπει στο τελευταίο στάδιο της αιμοκάθαρσης και όταν στα επόμενα χρόνια γίνονται εξετάσεις από τις επιτροπές για να διαπιστώσουν εάν αυτό γίνεται.

Άρα, λοιπόν, αφαιρέθηκε αυτή η δυσμενής διατύπωση ότι δηλαδή πρέπει να έχεις διέλθει δεκαπέντε χρόνια σ' αυτό το στάδιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Δηλαδή, κύριε Υπουργέ, αφαιρείται το εδάφιο «με την προϋπόθεση ότι ο απαιτούμενος χρόνος... στο τελικό στάδιο νεφρικής ανεπάρκειας κλπ.».

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Ακριβώς αυτό απαλείφεται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Ωραία, για να

είναι κατανοητό.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Θα μας τα δώσετε αυτά, κύριε Υπουργέ;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Ναι, βεβαίως.

Επίσης, παρ' ότι το είχαμε δει στην επιτροπή, δεν έγιναν οι διορθώσεις στην παράγραφο 6 β', εκεί που αναφέρεται με ένα εικοστό πέμπτο των μηνιαίων εξόδων παράστασης αναγράφεται στο αρχικό σχέδιο πέντε έτη και είχαμε πει ότι γίνονται τρία έτη. Η πενταετία γίνεται τριετία, όπως αναφέρεται πιο κάτω, και η προσαύξηση είναι ίση με το 33%.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΙΠΕΡΓΙΑΣ: Πού είναι αυτό, κύριε Υπουργέ;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Είναι η παράγραφος 6 του άρθρου 2, όπως διατυπώνεται το εδάφιο β', αυτό το οποίο τροποποιεί τον Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων.

Επίσης, στην παράγραφο 8 του άρθρου 2, επειδή έγινε ένα ζήτημα για το θέμα του παραβόλου, όταν πρόκειται να ασκήσει κάποιος ένσταση ή αίτηση αναθεώρησης, θα προσθέσουμε το εξής: «Σε περίπτωση που η ένσταση ή η αίτηση γίνονται δεκτές το ανωτέρω παράβολο επιστρέφεται στον ενδιαφερόμενο». Έτσι αντιμετωπίζεται και το θέμα αυτό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Υποτίθεται ότι θα έχει λεφτά να πληρώσει το παράβολο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Τα 15 ευρώ; Τόσο είναι το παράβολο, κύριε Αγγελόπουλε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Κύριε Υπουργέ, προστίθεται ως εδάφιο στο τέλος της παραγράφου 8;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Ναι, κύριε Πρόεδρε, και κλείνουν τα εισαγωγικά.

Επίσης, στο άρθρο 3 παράγραφος 3 εκεί που ετέθη το ζήτημα του απαραγράπτου του συνταξιοδοτικού δικαιώματος, και λέει «Κάθε αίτηση ... κλπ. με ποινή την έκπτωση από το δικαίωμα σε προθεσμία πέντε ετών» διαγράφουμε το «από τη γέννηση του δικαιώματος αυτού» και προσθέτουμε «από την έξοδο του υπαλλήλου από την υπηρεσία».

Καταλαβαίνετε τι λέμε. Το ένα δικαίωμα μπορεί να έχει γεννηθεί κατά τη διάρκεια της υπηρεσίας και να μην έχει εντός πενταετίας ασκηθεί. Από την ώρα, λοιπόν, που ...

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Αυτό δεν αλλάζει.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Πώς δεν αλλάζει; Αυτό θέλαμε ...

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Μπορεί να γίνει χειρότερο έτσι όπως το κάνετε, κύριε Υπουργέ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Παρακαλώ, ήρεμα. Θα σας δοθεί ο λόγος. Αυτό προτείνει ο κύριος Υπουργός.

Συνεχίστε, κύριε Υπουργέ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Τη ρύθμιση αυτήν την είχαμε –τουλάχιστον από την πλευρά τη δική μας– αναγγείλει και στην επιτροπή και αναφέρθηκε το παράδειγμα των στρατιωτικών. Έχω κάνει τη στρατιωτική μου θητεία, υπηρετώ στη συνέχεια, δεν αναγνωρίζω –υποτίθεται– εντός πενταετίας, όπως ήταν η διατύπωση εδώ από την γέννηση του δικαιώματος, δηλαδή αφού τελειώσω και διοριστώ ...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Αν είναι συνταξιούχος και πεθάνει τα δικαιώματα στην πενταετία για τη γυναίκα του παραγράφονται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Μια στιγμή, κύριε Αγγελόπουλε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Το δικαίωμα στη χήρα γεννάται από το θάνατο του δικαιούχου. Η χήρα, λοιπόν, έχει δικαίωμα πέντε χρόνια από τη γέννηση του δικαιώματος να αναγνωρίσει ό,τι θέλει. Δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα. Δηλαδή είναι πέντε χρόνια πάντα από την ώρα που γεννάται το δικαίωμα μετά την έξοδο. Για μεν το συνταξιούχο ο οποίος εξέρχεται, έχει πέντε χρόνια στη διάθεσή του να αναγνωρίσει ό,τι, εν πάση περιπτώσει, είχε προκύψει κατά τη διάρκεια της θητείας του, για δε τη χήρα ή το δικαιούχο ο οποίος προκύπτει μετά το θάνατο του συνταξιούχου –αυτού το δικαίωμα γεννάται μετά το θάνατο– έχει και αυτός πέντε χρόνια. Θεωρώ ότι είναι ικανοποιητικό αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Αν πρόκειται και για συντάξεις θανάτου δεν καλύπτει η διατύπωση «μετά από την έξοδο από την υπηρεσία». Πρέπει να γίνει άλλη διατύπωση κύριε Υπουργέ. Δείτε το νομοτεχνικά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Υπουργέ, μου επιτρέπετε μια διακοπή.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Παρακαλώ. Επιθυμούμε την διακοπή για να μπορούμε να νομοθετήσουμε ουσιαστικά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Καλώς, κύριε Υπουργέ.

Ορίστε, κύριε Αγγελόπουλε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Θα σας αναφέρω ένα παράδειγμα. Οι εργαζόμενοι στην Εμπορική Τράπεζα εκχωρούν τα ασφαλιστικά τους δικαιώματα και τις υποχρεώσεις τους στο επικουρικό ταμείο, το οποίο λειτουργεί σαν ταμείο κύριας ασφάλισης. Συνταξιοδοτείται ο εργαζόμενος στα πενήντα δύο και όταν έρθει η ώρα για να συμπληρώσει το όριο ηλικίας συνταξιοδότησης από το ΙΚΑ στα εξήντα πέντε τότε το Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης για λογαριασμό του ασκεί τα ασφαλιστικά του δικαιώματα.

Από τα πενήντα δύο μέχρι τα εξήντα πέντε είναι δεκατρία χρόνια. Εσείς ζητάτε να παραγραφεί στα πέντε. Είναι σοβαρή ένταση για το Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης της Εμπορικής Τράπεζας η αναγνώριση που θα κάνει στο στρατό και σε άλλα δικαιώματα.

Μην το αλλάζετε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Καλώς, κύριε Αγγελόπουλε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Πέντε. Από το Ελεγκτικό Συνέδριο παραπονέθηκαν για πέντε περιπτώσεις στο σωρό –χιλιάδες περιπτώσεις εξέτασε το Ελεγκτικό Συνέδριο– που μπορεί να ήταν παράλογες!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Εντάξει, κύριε Αγγελόπουλε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Κύριε Αγγελόπουλε, πρέπει να έχετε, όμως, υπόψη σας ότι όλα αυτά δεν ισχύουν για το δημόσιο. Το δημόσιο δεν έχει τέτοιες ρυθμίσεις.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Στο ΙΚΑ παραμένει το παλιό καθεστώς. Δεν παραγράφεται στο ΙΚΑ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Δεν επιλαμβανόμαστε των θεμάτων που αφορούν στον ιδιωτικό τομέα. Σας λέω, λοιπόν, τι γίνεται στο δημόσιο και νομίζω ότι με τον τρόπο που νομοθετούμε δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Κύριε Υπουργέ, ολοκληρώστε, προκειμένου να περάσουμε στις δευτερολογίες.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, δεν έχω άλλη παρατήρηση να προσθέσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Καλώς.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, ο κ. Παυλόπουλος, έχει το λόγο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα μου επιτρέψετε να επιμείνω σε ορισμένα σημεία, τα οποία αφορούν σε ζητήματα που εξετάσαμε και χθες. Αλλά, κυρίως, θα ήθελα να σταθώ στο θέμα που αφορά στην παραγραφή του συνταξιοδοτικού δικαιώματος.

Θα ξεκινήσω, λοιπόν, από τα ζητήματα, για τα οποία έγινε λόγος χθες και τα οποία θίξαμε και στη συζήτηση κατ' άρθρο σήμερα. Όσον αφορά το πρώτο θέμα, που σχετίζεται με το ζήτημα των λογοτεχνών και των καλλιτεχνών, θα ήθελα πρώτα απ' όλα να χαιρετίσω τις ρυθμίσεις που δέχτηκε ο κύριος Υπουργός, οι οποίες βελτιώνουν σημαντικά το άρθρο.

Όμως, κύριε Υπουργέ, σας εξέθεσε προηγουμένως και ο κ. Αγγελόπουλος –το επαναλαμβάνω και εγώ– ότι στο πλαίσιο της υπάρχουσας νομοθεσίας, όταν έχουμε αναπηρία της τάξεως του 67% και άνω, δεν υπάρχει σε καμία περίπτωση όριο ηλικίας. Είναι παράδοξο και παράλογο, αφού παίρνει τη σύνταξη επειδή κατέστη ανάπηρος, να περιμένουμε και χρονικό διάστημα πενήντα ετών.

Αρχικά, θα ήθελα να πω ότι είναι αντιφατική η ρύθμιση. Την

παίρνει τη σύνταξη, διότι πλέον είναι ανάπηρος! Μπορεί να υπάρξει όριο ηλικίας, το οποίο πρέπει να υπερβεί; Δηλαδή, τι θα κάνει αυτός ο άνθρωπος, αν είναι τριάντα πέντε ετών; Θα πρέπει να περιμένει να φτάσει στην ηλικία των πενήντα ετών; Πώς θα ζήσει αυτό το χρονικό διάστημα αυτός ο άνθρωπος, όταν μοναδικός τρόπος ζωής του είναι αυτός και η σύνταξη του δίδεται ακριβώς γιατί δεν μπορεί να ζήσει;

Το Υπουργείο δεν καταλαβαίνει ότι αυτό είναι τελείως αντιφαιτικό;

Πρόκειται για μία ρύθμιση, την οποία πρέπει να επανεξετάσετε το συντομότερο δυνατό, ως το τέλος ακριβώς αυτής της συζήτησης.

Όσον αφορά στο δεύτερο ζήτημα που σχετίζεται με τα θέματα των νεφροπαθών, θα ήθελα να σας πω ότι, πρώτα απ' όλα, θα πρέπει να αντιμετωπίσετε το ζήτημα γενικότερα της συνταξιοδότησης των αιμορροφικών, όπως επίσης και εκείνων που έχουν υποστεί μεταμόσχευση συμπαγών οργάνων. Είναι πολύ λίγες –έως ελάχιστες– οι περιπτώσεις. Πρέπει να το αντιμετωπίσετε.

Όσον αφορά, όμως, στους νεφροπαθείς, πρέπει να σας τονίσω και τούτο: Είπαμε και χθες –το επαναλαμβάνω και σήμερα– αυτό που δίνετε είναι ένα προνοιακό βοήθημα και δεν είναι σύνταξη όπως οι άλλες. Πρόκειται για προνοιακό βοήθημα στο πλαίσιο του κοινωνικού κράτους δικαίου. Γιατί να επιβαρύνονται μ' αυτό τα ταμεία; Δεν θα ήταν ορθότερο, κύριε Υπουργέ, επειδή ακριβώς αφορά στο κοινωνικό κράτος δικαίου, αυτό να βαρύνει τον κρατικό προϋπολογισμό;

Θα ήθελα να σας ξαναθυμίσω αυτό που λέγαμε και χθες, ότι δηλαδή όταν υπάρχει κανονική σύνταξη, υπάρχει ανταποδοτικότητα, επειδή έχουν γίνει κρατήσεις και το ταμείο με βάση αυτές καταβάλλει τη σύνταξη. Επαναλαμβάνω ότι στην περίπτωση των νεφροπαθών δεν υπάρχουν τέτοιες κρατήσεις, γιατί πρόκειται για προνοιακό βοήθημα. Επομένως, το ταμείο που θα δώσει αυτό το προνοιακό βοήθημα, το καταβάλλει χωρίς να έχει πάρει το ίδιο οποιαδήποτε εισφορά. Πώς μπορεί να επιβαρυνθεί το ταμείο, το οποίο έχει συσταθεί ως νομικό πρόσωπο, προκειμένου να λειτουργεί με ανταποδοτικούς όρους; Είναι λάθος αυτό που κάνετε!

Ο κρατικός προϋπολογισμός στο πλαίσιο του κοινωνικού κράτους δικαίου –που τελευταία μάλιστα μετά την Αναθεώρηση έχει αναβαθμισθεί στο πλαίσιο του άρθρου 25 του Συντάγματος– πρέπει να έχει το σχετικό βάρος. Δεν μπορούν να το έχουν τα ταμεία.

Το τρίτο θέμα που θα ήθελα να θίξω σχετίζεται με τα ζητήματα των στρατιωτικών. Πρέπει να αντιμετωπίσετε το γενικότερο πρόβλημα της αύξησης των συντάξεων των στρατιωτικών και, βεβαίως, των Σωμάτων Ασφαλείας. Και εδώ, τουλάχιστον, πρέπει να αντιμετωπίσετε την αύξηση του ορίου, το οποίο υπάρχει σήμερα σχετικά με τις πολεμικές συντάξεις και αυτές των αναπήρων και θυμάτων πολέμου ειρηνικής περιόδου.

Είπα και χθες –και θα ήθελα να το επαναλάβω– ότι η εξομώωση των δύο κατηγοριών, δηλαδή των πολεμικών συντάξεων και αυτών των αναπήρων και θυμάτων πολέμου ειρηνικής περιόδου, πρέπει να επέλθει. Ξέρετε γιατί; Πρώτα απ' όλα, θα ήθελα να σας υπενθυμίσω ότι οι πολεμικές συντάξεις πλέον είναι ελάχιστες. Εκείνες που υπάρχουν –και θα υπάρχουν και στο μέλλον– είναι οι συντάξεις των αναπήρων και θυμάτων πολέμου ειρηνικής περιόδου. Ας ελπίσουμε –και ελπίζουμε όλοι– ότι δεν θα έχουμε πόλεμο.

Τι νόημα έχει να υπάρχουν οι δύο κατηγορίες, εκ των οποίων η μία θα εκλείψει; Δεν θα πρέπει αυτές να εξομοιωθούν; Μάλιστα, στην περίπτωση αυτή, θα έπρεπε να γίνει «επί τα βελτίω»!

Ποια είναι δηλαδή η διαφορά σήμερα μεταξύ της πολεμικής σύνταξης και αυτής η οποία αφορά στα θύματα πολέμου και στους αναπήρους ειρηνικής περιόδου;

Ξαναλέω λοιπόν, ότι αυτό πρέπει να το δείτε. Είναι άδικο αυτό το οποίο συμβαίνει, είναι αίτημα αυτών των ανθρώπων οι οποίοι, τουλάχιστον, χειμάζονται από πλευράς συνταξιοδοτικού. Γιατί να μη τους δώσετε αυτήν την ικανοποίηση, η οποία στο κάτω –κάτω είναι μέσα στα όρια του προϋπολογισμού. Δεν νομίζω ότι εκφεύγει των ορίων του προϋπολογισμού. Ξαναλέω

ότι πρέπει να δείτε γιατί εξαιρείτε απ' όλα αυτά τα θέματα τους υπηρετούντες στο Πυροσβεστικό. Δηλαδή τι είναι; Δεν είναι Σώμα Ασφαλείας το Πυροσβεστικό; Για ποιο λόγο αυτοί οι άνθρωποι εξαιρούνται.

Και, τέλος, ξανατονίζω, είναι ανάγκη να δούμε το θέμα της ενσωμάτωσης της αυτόματης τιμαριθμικής αναπροσαρμογής σε ότι αφορά τις συντάξεις που χορηγούν τα ειδικά ταμεία. Αφού έχει ενσωματωθεί η ΑΤΑ σε όλες τις άλλες συντάξεις, γιατί στα ειδικά ταμεία παραμένει;

Και έρχομαι στα δύο ειδικότερα θέματα τα οποία δημιουργήσε η συζήτηση και τα οποία πρέπει να δείτε. Πρώτα απ' όλα, κύριε Υπουργέ, δεν κατάλαβα γιατί, τι οικονομικό όφελος θα έχει κανείς, τι οικονομικό όφελος θα έχει το δημόσιο αν θεσπίσετε το παράβολο στην αίτηση που γίνεται στην Επιτροπή Κανονισμού Συντάξεων. Γιατί το κάνετε αυτό; Για να εξοικονομήσει το δημόσιο πόρους; Από ποιον; Από εκείνον που βγαίνει στη σύνταξη; Εδώ γίνεται ολόκληρος αγώνας ο άνθρωπος αυτός να ενισχυθεί. Τον ενισχύετε πολύ λιγότερο απ' όσο θα έπρεπε και, ταυτόχρονα, του παίρνετε και ένα παράβολο όταν πάει να κάνει ένσταση, δηλαδή να ασκήσει το δικαίωμά του; Αν το κάνετε γιατί θέλετε με τον τρόπο αυτό να πείτε ότι δεν μπορεί ο καθένας να πηγαίνει και να κάνει ενστάσεις έτσι, εικη και ως έτυχε, χωρίς, δηλαδή, να έχει κάποια κύρωση, πάλι έχετε άδικο. Διότι θα παρατηρήσετε ότι οι ενστάσεις δεν είναι τόσες πολλές όσες φαντάζεστε. Οι ενστάσεις είναι δικαιολογημένες. Και στο κάτω –κάτω της γραφής δεν έχει επέλθει κανένας κορεσμός των σχετικών επιτροπών, δε νομίζω ότι παραπονέθηκαν οι επιτροπές ότι είναι τόσες πολλές οι ενστάσεις ώστε να βάζετε το παράβολο μόνο και μόνο για να μπορέσετε να αναχαιτίσετε τον υπερβολικό αριθμό των ενστάσεων. Άρα είτε το βάζετε για να εισπράξετε χρήματα, οπότε είναι άδικο. Διότι και πολλά χρήματα δεν εισπράττετε και από την άλλη πλευρά από τους συνταξιούχους που πρέπει να έχουν μεγαλύτερο εισόδημα και δεν το έχουν, θα εισπράξετε ακόμη και αυτό το οποίο παίρνετε από το παράβολο. Ή δεν υπάρχει κανένα ζήτημα σε ότι αφορά την αναχίτηση των πολλών ενστάσεων γιατί δεν είναι πολλές οι ενστάσεις. Και, επομένως, στην περίπτωση αυτή είναι παράλογο αυτό το οποίο επιχειρείτε να κάνετε.

Και έρχομαι σε ένα μεγάλο ζήτημα το οποίο, κύριε Υπουργέ, θα δείτε ότι δεν θα λειτουργήσει στην πράξη. Ήδη από τη συζήτηση που κάναμε εδώ προκύπτει ένα τεράστιο θέμα. Είναι το θέμα της παραγραφής του συνταξιοδοτικού δικαιώματος. Πρώτα, πρώτα πρέπει να δείτε ότι αυτό που θεσπίζετε –και μιλώ και υπό τη νομική σας ιδιότητα– δεν είναι παραγραφή, είναι αποσβεστική προθεσμία. Εισάγετε αποσβεστική προθεσμία της άσκησης του δικαιώματος το οποίο σχετίζεται με τις συντάξεις. Και το ερώτημά μου είναι: Πότε έχει γίνει ξανά και σε ποια χώρα να υπάρχει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παραγραφή ή η αποσβεστική προθεσμία του συνταξιοδοτικού δικαιώματος. Τι εξυπηρετεί αυτό; Το γεγονός ότι ορισμένοι μπορεί να το ασκήσουν αργότερα; Πόσες τέτοιες περιπτώσεις, κύριε Υπουργέ, έχουμε; Μπορείτε να μου πείτε πόσες περιπτώσεις είχαμε που κάποιος να άσκησε το δικαίωμα πέρα από τα πέντε χρόνια, ώστε να μπορούμε να πούμε ότι το δικαίωμα αυτό αποδυναμώθηκε; Μπορείτε να ενημερώσετε τη Βουλή των Ελλήνων πόσα τέτοια παραδείγματα είχατε, ώστε να μπαίνετε στον πειρασμό να εισάγετε την αποσβεστική αυτή προθεσμία; Εγώ δεν ξέρω να υπάρχουν πάνω από τρία τέσσερα παραδείγματα. Για τρία τέσσερα παραδείγματα εισάγετε ένα θεσμό που είναι επικίνδυνος σε ότι αφορά την εφαρμογή του;

Να σας πω και κάτι άλλο; Το ίδιο το Ελεγκτικό Συνέδριο στις διατάξεις που έχει όταν κάνει κανείς έφεση για τον κανονισμό της σύνταξης ενώπιον των κλιμακίων του Ελεγκτικού Συνεδρίου, την προθεσμία των ενδίκων βοηθημάτων που σε άλλες περιπτώσεις είναι εξήντα ημερών, ειδικά για τις συντάξεις την έχει κάνει π.χ. ένα χρόνο. Δηλαδή ένα χρόνο έχεις δικαίωμα να προσφύγεις στο Ελεγκτικό Συνέδριο για ζητήματα που ανάγονται στη σύνταξή σου ενώ στις κοινές προσφυγές είναι εξήντα μέρες.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ANNA ΜΠΕΝΑΚΗ - ΨΑΡΟΥΔΑ**)

Και αυτό, δηλαδή, το οποίο κάνει και επεκτείνει το Ελεγκτικό Συνδύριο εσείς σε επίπεδο απονομής των συντάξεων έρχεστε να το εξομοιώσετε με τις κοινές αξιώσεις που έχει κανείς έναντι του δημοσίου; Ξέρετε ότι υπάρχει σήμερα παραγραφή για τις κοινές αξιώσεις κατά του δημοσίου, πενταετής. Εξομοιώνετε δηλαδή, κύριε Υπουργέ, την παραγραφή των κοινών αξιώσεων του δημοσίου με τη σύνταξη ενός ανθρώπου; Είναι δυνατόν να έχει εργαστεί κανείς τόσα χρόνια, για χ λόγους παραδείγματος χάρη να μην άσκησε το δικαίωμα και να του βάζουμε τέτοιου είδους παραγραφή ή αποσβεστική προθεσμία λες και πρόκειται να ασκήσει αγωγή ή οποιοδήποτε άλλο δικαίωμα εναντίον του δημοσίου; Το ξανατονίζω, αυτή η εξομοίωση είναι άδικη και απαράδεκτη.

Πέραν τούτου, η αφετηρία της προθεσμίας που βάλατε θα δημιουργήσει πάμπολλα προβλήματα είτε τη μια πάρετε είτε την άλλη. Είτε μιλήσετε για την έξοδο από την υπηρεσία είτε για τη γέννηση του δικαιώματος, θα με θυμηθείτε ότι και στη μια και στην άλλη περίπτωση θα αντιμετωπίσετε τεράστια προβλήματα. Η μεν έξοδος από την υπηρεσία έχει το εξής πρόβλημα: το δικαίωμα στη σύνταξη μπορείς να το έχεις θεμελιώσει από πριν, ανάλογα με τα πόσα χρόνια έχεις, γιατί υπάρχουν κλιμακούμενες συντάξεις.

Άλλες μπορεί να είναι με πλήρη χρόνια υπηρεσίας, άλλες με λιγότερα. Ποια είναι η αφετηρία στην περίπτωση της εξόδου από την υπηρεσία; Αν είναι η γέννηση του δικαιώματος, ποιού δικαιώματος; Του τελευταίου; Εκείνου που έχει το μεγαλύτερο αριθμό ετών σε ό,τι αφορά την απονομή της σύνταξης; Τότε πρέπει να το βάλετε ρητά αυτό το πράγμα, γιατί κανείς μπορεί να το παρερμηνεύσει. Αν βάλετε την έξοδο από την υπηρεσία, στην περίπτωση αυτή, πείτε δηλαδή ότι η αφετηρία υπάρχει από τότε που φεύγει κανείς από την υπηρεσία, ισχύουν όλα αυτά τα οποία σας είπα προηγουμένως, σχετικά με το γεγονός ότι βάζετε αποσβεστική προθεσμία σε ένα δικαίωμα για το οποίο εργάζεται κανείς πολλές φορές για να θεμελιώσει το δικαίωμα και αν δεν το ασκήσει, του λείπει το δημόσιο ότι σε πέντε χρόνια παραγράφεται το δικαίωμα αυτό. Μα, είναι λογική αυτή;

Αυτό τονίζω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., ότι έγινε γιατί υπήρξαν δυο, τρεις περιπτώσεις όλες και όλες. Για δυο, τρεις περιπτώσεις από τα εκατομμύρια των συνταξιούχων βάζουμε παραγραφή με ό,τι προβλήματα θα δημιουργηθούν σχετικά με την αφετηρία της παραγραφής αυτής; Εγώ δεν το καταλαβαίνω αυτό το πράγμα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Δεν έδωσε εξήγηση ο κύριος Υπουργός;

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Όχι.

Εγώ ερωτώ, κυρία Πρόεδρε, τον κύριο Υπουργό κάτι απλό: Πόσες περιπτώσεις είχαμε ως σήμερα που να δημιουργήσαν το θέμα αυτό; Ξέρετε πολλούς συνταξιούχους που να χρειαστηκαν πάνω από πέντε χρόνια για να διεκδικήσουν το δικαίωμα στη σύνταξη τους; Υπήρξαν ελάχιστες περιπτώσεις ανθρώπων που είτε αυτοί είτε οι κληρονόμοι τους δεν γνώριζαν τι έπρεπε να κάνουν. Είναι ασήμαντες περιπτώσεις. Και γι' αυτές πάμε να βάλουμε ένα θεσμό, ο οποίος θα δημιουργήσει τεράστια προβλήματα στην πράξη;

Μάλιστα, εξομοιώνουμε, κύριε Υπουργέ –το ξανατονίζω– από πλευράς παραγραφής την αξίωση της αποζημίωσης, που και αυτή είναι πενταετής, με το συνταξιοδοτικό δικαίωμα, που έφτυσε αίμα κάποιος για να το θεμελιώσει. Αυτό δεν είναι κοινωνικό κράτος δικαίου. Η εξομοίωση είναι απαράδεκτη από πολλές απόψεις.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Αποτελεί, σίγουρα, οπισθοδρόμηση.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Δηλαδή αν δεν το ασκήσεις αυτό το συνταξιοδοτικό δικαίωμα αποδυναμώνεται μετά από τόσα χρόνια;

Από εκεί και πέρα οφείλω μία απάντηση στον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΠΑ.ΣΟ.Κ. γι' αυτά που μου έλεγε χθες. Συζητάγαμε για άλλα πράγματα εδώ και βρήκε να μιλήσει παραδείγματος χάρη για θέσεις της Νέας Δημοκρατίας, του κ. Καραμανλή, στο φορολογικό νομοσχέδιο. Αναφερόταν σε ακριτομυ-

θίες που έγιναν και που διαψεύστηκαν. Δηλαδή ο ίδιος ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και εκτός θέματος μιλούσε και αναφερόταν σε παραπολιτικά εφημερίδων, τα οποία είχαν διαψευστεί.

Δεν ξέρω τι λέει εκείνος. Εγώ δεν μιλώ ούτε με παραπολιτικά. Την κριτική που ασκήσαμε και ασκούμε δεν την κάνουμε μόνο εμείς. Φαντάζομαι ότι ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑ.ΣΟ.Κ., όταν απαντούσε στη Νέα Δημοκρατία, κυρίως απαντούσε στους συναδέλφους του. Απαντούσε στον κ. Πάγκαλο παραδείγματος χάρη που μιλάει για Κυβέρνηση ήττας, απαντούσε στον κ. Κατσανέβα ο οποίος εδώ στη Βουλή μιλούσε για Κυβέρνηση αναποτελεσματικότητας και διαφθοράς. Σ' αυτούς απαντούσε. Σε μας δεν απαντούσε, γιατί εμείς δεν χρησιμοποιήσαμε ούτε καν αυτές τις βαρύτερες εκφράσεις που οι ίδιοι οι συνάδελφοι χρησιμοποίησαν εδώ. Ας απαντήσει, λοιπόν, ο κ. Κωνσταντίνου στους συναδέλφους του, ας δώσει απάντηση σε αυτά που εκείνοι λένε και κατόπιν, ας αναφερθεί στην κριτική της Νέας Δημοκρατίας. Αλλά στην κριτική που κάνει η Νέα Δημοκρατία επισήμως και όχι μέσα από εκείνα τα οποία φαίνεται ότι διαρρέουν διά του Τύπου.

Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Τζέκης έχει το λόγο.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, πιστεύω ότι είναι θετικά τα όσα έχει επισημάνει ο κύριος Υπουργός, που σημαίνει ότι σε πολλά η Αντιπολίτευση είχε δίκιο από την ημέρα από έγινε η επιτροπή. Έχει κάνει σημαντικά βήματα. Εμείς πιστεύουμε ότι μπορεί να κάνει το σημαντικότερο που είναι η οριστική απόσυρση του άρθρου 1. Αυτό το λέω από την άποψη ότι κερδισμένη θα βγει η διαδικασία, ο διάλογος.

Λέτε, κύριε Υπουργέ, ότι άρχισε ο διάλογος των καλλιτεχνών-λογοτεχνών με το Υπουργείο Εργασίας. Εγώ γνωρίζω ότι δεν έχει αρχίσει κανένας διάλογος. Απεναντίας, από σήμερα έχει ξεκινήσει αγωνιστική κινητοποίηση των καλλιτεχνών και λογοτεχνών, με αρχή γενομένη από τους εικαστικούς. Έτσι σας ενημέρωσε το Υπουργείο Εργασίας; Δεν το γνωρίζω. Πάντως δεν ενημερώνετε σωστά τη Βουλή. Ένα ζήτημα είναι αυτό.

Πιστεύω ότι ούτε η Αντιπολίτευση θα θριαμβολογήσει, αν πάρετε όλο το άρθρο 1 πίσω. Θα πρέπει να ξεκινήσει ουσιαστικός διάλογος, να λυθεί το συνταξιοδοτικό πρόβλημα των καλλιτεχνών-λογοτεχνών και τότε πραγματικά η τιμητική σύνταξη θα είναι τιμητική.

Πιστεύουμε ότι κάνατε σημαντικά βήματα, αλλά πρέπει να κάνατε και το σημαντικότερο.

Για το άρθρο 2, όσον αφορά τις παραγράφους 1 και 2, θα ήθελα να πω ότι αυτό, το οποίο προσθέτετε και αφαιρείτε, είναι θετικό. Πρέπει όμως η Κυβέρνηση να δει ακόμα ένα βήμα παραπάνω. Αυτό δεν είναι κανονικά σύνταξη, αλλά είναι ένα προνοιακό βοήθημα. Γιατί το λέμε αυτό; Γιατί με τους όρους, που δικαιούται, να πάρει αυτήν, έστω την πρόωγη σύνταξη, όπως την ονομάζουμε, δεν μπορεί να καλύψει τα έξοδα της ζωής. Αναγκάζεται, δηλαδή, αυτός που έχει τη σοβαρότατη ασθένεια να μη κάνει χρήση του νόμου και να εξακολουθήσει να εργάζεται με σοβαρές συνέπειες στην υγεία του και μάλιστα στα όργανα, τα οποία αναφέραμε προηγουμένως. Πρέπει να δείτε και αυτό, ότι δηλαδή η βοήθεια θα πρέπει να είναι πιο αποτελεσματική από πλευράς πολιτείας, δηλαδή της Κυβέρνησης, μέσω του κρατικού προϋπολογισμού ενίσχυσης της κοινωνικής πολιτικής απέναντι σε αυτούς τους συνανθρώπους μας, που έχουν πραγματικά ουσιαστικές ανάγκες.

Δεν μας απαντήσετε στο θέμα των αιμορροφικών. Είπατε ότι θα το δείτε. Δεν απαντήσατε και για το θέμα του Πανελληνίου Συλλόγου Μεταμοσχευμένων, οι οποίοι έχουν συγκεκριμένα αιτήματα. Σε αυτά τα θέματα θέλω μία απάντηση, γιατί δεν απαντήσατε ούτε χθες ούτε και σήμερα.

Έρχομαι τώρα στο άρθρο 2, στην παράγραφο 17, που αφορά τις πολεμικές συντάξεις ειρηνικής περιόδου, που γίνονται από 30% σε 35% και μάλιστα σε δόσεις. Γιατί σε δόσεις, κύριε Υπουργέ; Γιατί αδικεί μία ομάδα συμπολιτών μας, ενώ μία άλλη, όπως είναι αυτοί που δικαιούνται την αύξηση του επιδό-

ματος εξομάλυνσης, εκεί να μη χρειάζονται δόσεις; Είπα μάλιστα, αλλά δεν ήσασταν εδώ, ότι το δεύτερο κοστίζει γύρω στα είκοσι οκτώ εκατομμύρια ευρώ, ενώ οι πολεμικές συντάξεις σε ειρηνική περίοδο είναι μόλις δεκαεπτά εκατομμύρια ευρώ. Πιστεύουμε ότι και αυτό πρέπει να δοθεί μία και έξω. Εξάλλου δεν είναι μεγάλη η αύξηση. Καταλαβαίνετε ότι υπάρχει ανισότητα μεταξύ ομάδων του δημοσίου.

Έρχομαι στο άρθρο 3. Πιστεύω ότι δεν μπορεί να μπει η πενταετία. Κατανοώ το πρόβλημα, που έχουν οι υπηρεσίες, όμως δεν μπορούμε να θέσουμε φραγμό στο συνταξιοδοτικό δικαίωμα κανενός. Είναι αναφαίρετο δικαίωμα, έχει αγωνιστεί μία ζωή και κανείς δεν μπορεί να του το πάρει, έστω και αν με δική του αμέλεια δεν φρόντισε να μάθει το νόμο. Υπάρχουν πάρα πολλές περιπτώσεις, που πραγματικά με άγνοια του νόμου ο άλλος δεν ξέρει αν δικαιούται τη σύνταξη ή όχι. Επομένως, δεν μπορεί μέσα από μία διάταξη της πενταετίας, όπως αναφέρετε, να πιάσετε όλες αυτές τις περιπτώσεις. Πραγματικά σε αυτό το σημείο πρέπει να αφαιρέσετε όλη αυτήν τη διάταξη στο άρθρο 3. Δεν πιστεύουμε, δηλαδή, ότι προσφέρει στις υπηρεσίες.

Το Ελεγκτικό Συνέδριο σε όλο αυτό το μεγάλο χρονικό διάστημα ανέφερε μόνο δύο-τρεις περιπτώσεις. Εγώ κατανοώ ότι πρέπει να υπάρχει στις υπηρεσίες μία καλύτερη δουλειά και να μην ανατρέχει πριν από είκοσι και τριάντα χρόνια. Αυτές είναι πολύ λίγες περιπτώσεις, για να το γενικεύσουμε και να πούμε ότι αυτός, ο οποίος βγαίνει στη σύνταξη μετά από πέντε χρόνια, δεν τη δικαιούται.

Γνωρίζουμε πολύ καλά ότι οι στρατιωτικοί παραδείγματος χάρη βγαίνουν στη σύνταξη πολύ πιο γρήγορα από τα τριάντα πέντε χρόνια. Αυτήν την περίπτωση τη συλλαμβάνει αυτή η διάταξη; Δεν τη συλλαμβάνει. Τι γίνεται; Άρα, σας λέω ότι πολλές περιπτώσεις δεν μπορεί να τις καλύψει και δεν κατάλαβα, γιατί θα πρέπει να επιμείνετε. Όλο το άρθρο 3 θα πρέπει να φύγει από τη μέση.

Αναφέρθηκαν και άλλοι συνάδελφοι για το παράβολο. Πιστεύω ότι δεν προσφέρει. Δεν είναι μόνο τα 15 ευρώ, τα οποία μπορεί να γίνουν και 45 και 55 και 105. Με μία υπουργική απόφαση μπορεί να αυξάνεται ή να μειώνεται. Άρα, δεν είναι το ζήτημα των 15 ευρώ. Το ζήτημα είναι, γιατί εκείνος, ο οποίος θεωρεί ότι θίγεται και προσφεύγει στην ένσταση, θα πρέπει να πληρώνει.

Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο κ. Τζαμτζής, ο οποίος θα πρωτολογήσει.

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Κύριε Υπουργέ, στο άρθρο 2, στο 10γ', αναφέρεστε στις χορηγίες όσων διετέλεσαν πρόεδροι κοινοτήτων ή δήμαρχοι σε κοινότητες και δήμους, οι οποίοι προήλθαν από εθελούσια συνένωση με το ν.1416/1984 και το ν.1622/1986.

Όλοι αυτοί οι κοινοτάρχες είναι αυτοί, κύριε Υπουργέ, οι οποίοι άνοιξαν το δρόμο στις συνενώσεις των τέως κοινοτήτων. Έχω στα χέρια μου συγκεκριμένα στοιχεία και έχω ζητήσει κατ'επανάληψη με ερωτήσεις το θέμα αυτό να διευθετηθεί. Και ο κ. Δρυς υποσχέθηκε ότι αυτό το θέμα θα διευθετηθεί και εσείς το ίδιο, αλλά διαπιστώνω ότι απλά στις περιπτώσεις αυτές χορηγείται, όπως λέτε από την 1η Ιανουαρίου 2002 μετά από αίτησή τους αύξηση ποσού 100 ευρώ.

Κύριε Υπουργέ, οι άνθρωποι αυτοί πρώην κοινοτάρχες δεν ζητούν ελεημοσύνη. Δεν ζητούν επιπλέον 35.000 δραχμές, τους αδικείτε κατάφωρα. Θα καταθέσω στη Βουλή -και θα ήθελα πρώτα από όλα να ενημερώσω το Σώμα- συγκεκριμένα στοιχεία που έχω στα χέρια μου. Πρόεδρος της κοινότητας με τρεις τετραετίες -αν θέλετε σας λέω και ονόματα και περιοχές- από τον Προφήτη Ηλία Νομού Πέλλας παίρνει χορηγία μετά από τρεις τετραετίες 163.000 δραχμές ή 480 ευρώ. Πρόεδρος κοινότητας η οποία συνενώθηκε με τρεις τετραετίες πάλι, με το ίδιο μέγεθος, με τα ίδια τακτικά έσοδα, γιατί ο καθορισμός της χορηγίας γίνεται βάσει των τακτικών εσόδων, παίρνει 50.000 δραχμές, δηλαδή 148 ευρώ. Παίρνει λιγότερο από το ένα τρίτο του ποσού που παίρνει ο προηγούμενος. Πρόεδρος κοινότητας με δύο τετραετίες σε κοινότητα η οποία δεν συνενώθηκε παίρ-

νει 90.000, δηλαδή 266 ευρώ και πρόεδρος κοινότητας με δύο τετραετίες πάλι σε κοινότητες οι οποίες είχαν τα ίδια τακτικά έσοδα και το ίδιο μέγεθος, παίρνει 55.000 δραχμές, δηλαδή 163 ευρώ. Είναι στοιχεία από το Υπουργείο Οικονομικών. Είναι τα ενημερωτικά σημειώματα βάσει των οποίων παίρνουν οι άνθρωποι αυτοί τις χορηγίες. Υπάρχει, λοιπόν, κατάφωρη αδικία εις βάρος αυτών των ανθρώπων των οποίων οι κοινότητες συνενώθηκαν και δημιούργησαν δήμους. Δεν καλύπτεται η υπόθεση, κύριε Υπουργέ, με το να δίνετε επιπλέον 100 ευρώ. Αυτό που ζητούν οι άνθρωποι αυτοί και είναι απολύτως δίκαιο, είναι να προσαρμοσθούν όπως οι υπόλοιποι συνάδελφοί τους. Δεν έκαναν τίποτα κακό οι άνθρωποι. Αποφασίστηκε να συνενωθούν οι κοινότητες αυτές και δημιούργησαν δήμους. Άνοιξαν το δρόμο στις συνενώσεις οι δήμοι αυτοί. Έκαναν εθελούσια συνένωση. Τώρα πώς αμείβονται; Με δύο μέτρα και δύο σταθμά; Είναι άδικο. Πρέπει να γίνει αντιληπτό και από το Σώμα, αλλά ιδιαίτερα από σας. Δεν ζητούν τίποτα παραπάνω. Ζητούν όπως γίνεται ο υπολογισμός της χορηγίας για τους άλλους συναδέλφους τους, ακριβώς το ίδιο πράγμα να γίνει και γι' αυτούς. Δεν έκαναν τίποτα οι άνθρωποι, δεν φταίνε σε τίποτα για να τους αδικούμε έτσι κατάφωρα. Δεν ζητούν ελεημοσύνη, πάρτε επιπλέον 100 ευρώ. Όταν ο άλλος παίρνει 50.000 δραχμές, θα του δώσουμε άλλες 35.000 δραχμές και θα απέχει ξανά κατά 50% από το συνάδελφο της γειτονικής κοινότητας, η οποία δεν συνενώθηκε. Πρέπει να γίνει αντιληπτό αυτό. Η ίδια ακριβώς ρύθμιση, ο ίδιος ακριβώς υπολογισμός για να δικαιωθούν οι άνθρωποι αυτοί. Είναι κατάφωρη η αδικία που γίνεται. Δεν ζητούν απλά 100 ευρώ για να προσπεράσουν και να φύγουν. Θα σας καταθέσω τα στοιχεία, κυρία Πρόεδρε. Είναι τα ενημερωτικά σημειώματα μέσα από το Υπουργείο Οικονομικών, όπου φαίνονται τεράστιες οι διαφορές, ανάμεσα στις χορηγίες ανθρώπων οι οποίοι προέρχονται και θήτευσαν, ως πρόεδροι κοινοτήτων σε ίδιες κοινότητες με τα ίδια ποσά και με τα ίδια τακτικά έσοδα, διότι ο υπολογισμός γίνεται βάσει των τακτικών εσόδων.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ι. Τζαμτζής καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Θα παρακαλέσω πολύ, κύριε Υπουργέ, να το δείτε αυτό, για να δοθεί λύση σε ένα χρόνιο πρόβλημα και σε μία αδικία που υφίστανται αυτοί οι άνθρωποι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Εισερχόμεθα στο στάδιο των δευτερολογιών.

Το λόγο έχει ο κ. Πιπεργιάς.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΙΠΕΡΓΙΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω ότι οι τροπολογίες που έγιναν στο άρθρο 1 του σχεδίου νόμου είναι προς μια θετική κατεύθυνση. Αντιμετωπίζουν προβλήματα που είχαν εντοπιστεί και από τους εκπροσώπους των φορέων που εξέφρασαν τις απόψεις τους στην επιτροπή, αλλά και από πολλούς συναδέλφους.

Κύριε Υπουργέ, θα ήθελα στο εδάφιο γ' της παραγράφου 4 να διαγραφεί επιπρόσθετα ένα κομμάτι που δε χρειάζεται. Κυρία Πρόεδρε, άλλαξε ο όρος «οικογενειακό εισόδημα» και μπήκε ο όρος «ατομικό εισόδημα». Όμως, δεν διαγράφηκαν οι τρεις τελευταίες σειρές, που λέει: «Σε περίπτωση λύσης γάμου με διαζύγιο δε λαμβάνονται υπόψη τα δηλωμένα εισοδήματα κλπ.» Πιστεύω ότι και αυτές οι σειρές πρέπει να διαγραφούν, γιατί αναφέρονται στο οικογενειακό εισόδημα. Μετά τις τροποποιήσεις, αυτές οι σειρές δεν πρέπει να περιέχονται στη σχετική διάταξη.

Επίσης, θα ήθελα να επισημάνω ότι πράγματι υπάρχει ένα θέμα με το όριο ηλικίας που τίθεται στις περιπτώσεις της ανικανότητας με 67% και άνω. Κύριε Υπουργέ, έτσι όπως διευθετείται συνολικά το ζήτημα, φεύγουμε από την έννοια της σύνταξης και πάμε στη λογική του βοηθήματος. Εξάλλου, αυτό περιέχεται και στη σχετική γνωμοδότηση του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Έφυγε ο όρος «τιμητική σύνταξη», άρα πάμε στη λογική του βοηθήματος σε ανθρώπους που το έχουν ανάγκη.

Βέβαια, πρέπει να σημειώσουμε εδώ ότι σε περίπτωση ανικανότητας με ποσοστό πάνω από 67% συντρέχει λόγος βοηθήματος από την Πρόνοια. Ουσιαστικά λέμε σε έναν καλλιτέχνη:

«Πήγαινε τώρα στην Πρόνοια να πάρεις το βοήθημά σου και όταν φτάσεις τα πενήντα σου χρόνια έλα να στο δώσουμε σύμφωνα με τις διαδικασίες που καθορίζονται με τη συγκεκριμένη διάταξη». Νομίζω ότι θα έπρεπε να αντιμετωπιστεί το θέμα αυτό, που σωστά τέθηκε από τους συναδέλφους στη συζήτηση. Χρειάζεται να δούμε και αυτό το ζήτημα με πιο «ανοικτό» πνεύμα.

Θα ήθελα επίσης να σχολιάσω ορισμένες κακόβουλες τοποθετήσεις που δεν έγιναν μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα, αλλά έξω απ' αυτήν την Αίθουσα, κατά τη διάρκεια της προεκλογικής περιόδου. Είναι γεγονός ότι ο κ. Τζέκης στην επιτροπή έθεσε ένα ζήτημα για την παράγραφο 20. Ο κύριος Υπουργός συμπεριέλαβε διάταξη, με την οποία αποκλειόταν το ενδεχόμενο να αναγνωριστεί ο χρόνος που ενδεχόμενα είχαν υπηρετήσει κάποιοι σαν διορισμένοι δημάρχους. Είχε ξεκαθαριστεί απόλυτα αυτό το θέμα, ότι δηλαδή η διάταξη αναφερόταν στους δημάρχους και όχι στους διορισμένους επί Χούντας δημάρχους. Μάλιστα, εξαιρέθηκε όλη η περίοδος της επτάχρονης δικτατορίας.

Όμως, παρά το γεγονός ότι στην επιτροπή είχε γίνει μία πολύ γόνιμη συζήτηση και είχε διευκρινιστεί το θέμα, το θέμα αυτό αποτέλεσε αντικείμενο έντονης αντιπαράθεσης στα κανάλια κατά τη διάρκεια της προεκλογικής περιόδου.

Και νομίζω ότι τέτοιες κραυγές που ακούστηκαν, ιδιαίτερα από τον εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας, δεν περιποιούν τιμή ούτε για το Κοινοβούλιο ούτε για την κοινοβουλευτική διαδικασία ούτε για τη συζήτηση που έγινε στην αρμόδια επιτροπή ούτε και για την κατάληξη της συζήτησης στην αρμόδια κοινοβουλευτική επιτροπή. Θεωρώ ότι η σχετική συζήτηση που έγινε τότε πρέπει να καυτηριαστεί απ' όλους μας, γιατί αν μη τι άλλο δημιουργούσε ψευδή εικόνα στον ελληνικό λαό, σε αντίθεση με όσα έγιναν στην Αίθουσα του Κοινοβουλίου και την αρμόδια επιτροπή όπου είχε συζητηθεί εξαντλητικά και είχε λήξει το θέμα.

Νομίζω ότι, με τις τροποποιήσεις που έγιναν, όλα τα άρθρα λύνουν ζητήματα, ιδιαίτερα μάλιστα μετά και την τροποποίηση που έγινε για την περίπτωση των νεφροπαθών που καλύπτονται και στους φορείς κύριας ασφάλισης και ως εκ τούτου θα πρέπει να υπερψηφιστούν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο κ. Αγγελόπουλος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Πρέπει να ομολογήσουμε ότι οι τροποποιήσεις που έγιναν στο άρθρο 1 από την πλευρά του κυρίου Υπουργού είναι σημαντικές. Όμως είμαστε υποχρεωμένοι, αφού επιμένει στην ψήφιση του άρθρου 1 εμείς να επιμένουμε στη δική μας άποψη για την απόσυρση της διάταξης και την επαναφορά της από τη στιγμή που θα αντιμετωπισθεί συνολικά το συνταξιοδοτικό ζήτημα των λογοτεχνών, των καλλιτεχνών και γενικότερα των ανθρώπων του πνεύματος και της δημιουργίας.

Θέλω επίσης να σταθώ στο άρθρο 1 και να πω ότι θα πρέπει να αναδειχθεί ο Υπουργός -ήδη το ζήτησε πριν από λίγο και ο εισηγητής της Πλειοψηφίας ο κ. Πιπεργιάς- τη διάταξη που αναφέρεται στους αναπήρους με αναπηρία 67% και όριο ηλικίας πενήντα ετών. Δεν ισχύει η διάταξη ούτε για τους άλλους ασφαλισμένους του δημοσίου ούτε για τους ασφαλισμένους στα ταμεία του ιδιωτικού τομέα.

Αναφορικά με την αναδιτύπωση της παραγράφου 2 του άρθρου 2, που πρέπει να πούμε ότι είναι σωστή, θέλω να τονίσω ότι με την προσθήκη που θέσατε ότι κάθε τρία χρόνια θα πρέπει να περνούν από επιτροπή, παρατείνουμε μια αθλιότητα πραγματικά, την οποία έχει θεσπίσει το ΙΚΑ.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Είναι η διαδικασία του ΙΚΑ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Είναι οι διαδικασίες του ΙΚΑ, αλλά αν δεν είναι σωστές αυτές οι διαδικασίες, εμείς πρέπει να τις συντηρούμε, κύριε συνάδελφε;

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Πρέπει να αλλάξουν.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Έναν ανάπηρο με ένα πόδι τον υποχρεώνει το ΙΚΑ κάθε τρία χρόνια να περνάει από επιτροπή. Λες και θα φυτρώσει το πόδι του μέσα στα τρία χρόνια. Ή παίρνουν παραπληγικούς και τετραπληγικούς με τα καρτοτάκια και τους κουβαλάνε λες και είναι τσουβάλια, για να περάσουν από Επιτροπή. Υπάρχει περίπτωση να θεραπευτεί το πρόβλημα από το οποίο πάσχουν, παραδείγματος χάρι το πρό-

βλημα ενός νεφροπαθή με ανεπάρκεια στο τελικό στάδιο; Το προβλέπει το ΙΚΑ. Όμως, εμείς εδώ νομοθετούμε, προκειμένου να διορθώσουμε και τα στραβά του ΙΚΑ.

Επίσης, κύριε Υπουργέ, επισημάναμε και πριν ότι η απονομή συντάξεων στους νεφροπαθείς από το ΙΚΑ, επειδή αποτελεί προνοιακή παροχή με βάση το ν. 2084, θα πρέπει να επιβαρύνει τον κρατικό προϋπολογισμό. Δεν μπορεί η Κυβέρνηση, είναι νομική υποχρέωση, να ασκεί κοινωνική πολιτική και το κόστος να το φορτώνει στα ασφαλιστικά ταμεία. Είπα και πριν, λείπατε, ότι φορτώνουμε στα ασφαλιστικά ταμεία το κόστος άσκησης κοινωνικής πολιτικής, με αποτέλεσμα στην πρώτη αδυναμία που παρουσιάζουν τα ασφαλιστικά ταμεία να έρχεται η Κυβέρνηση και να περιορίζει ασφαλιστικά δικαιώματα των εργαζομένων και να αποτελεί άλλοθι αυτό για τις αποφάσεις τις οποίες παίρνει.

Στο άρθρο τώρα 2 παράγραφος 15 να περιλάβετε, κύριε Υπουργέ, την πρόταση που κάναμε και αποτελεί και πρόταση της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Πολιτικών Συνταξιούχων, ότι δηλαδή για την αύξηση των ποσών του επιδόματος εξομάλυνσης να μην απαιτείται νομοθετική ρύθμιση.

Να μπορεί να γίνεται με κοινή απόφαση των Υπουργών. Να απλοποιηθεί επιτέλους η διαδικασία αυτή. Γιατί θα επιμένουμε και πάλι και εμείς, γιατί θα πρέπει στα τρία χρόνια να καταβληθεί. Είναι αναδρομικά εδώ, σας λέει ο κ. Ντούσκας, το ξέρουμε γιατί καθυστερήσατε να τα δώσετε. Βάλτε τη διάταξη, να μπορεί να γίνει με υπουργική απόφαση, να το κάνετε έγκαιρα, να μην παρακρατείτε τα χρήματα τρία και τέσσερα χρόνια και να μη χρειάζεται νομοθετική ρύθμιση. Γιατί δεν θα είναι αναδρομικά, θα χορηγούνται έγκαιρα.

Στο άρθρο 4 παράγραφος 4, θα πρέπει να συμπεριλάβουμε και την πρόταση των εργαζομένων στα λιμάνια Θεσσαλονίκης και Πειραιά. Αντιμετωπίζεται το πρόβλημα γι' αυτούς που έχουν ήδη μεταταχθεί. Ήταν κάποιοι που ήταν στο μεσοδιάστημα, που δεν ήταν αποσπασμένοι ή μετατάχθηκαν μετά ή θα μεταταχθούν στο μέλλον. Γιατί αποσπασματικά να ρυθμίσουμε για άλλη μια φορά το θέμα; Εάν θέλετε να σας δώσω το σχετικό κείμενο, θα το καταθέσω και στα Πρακτικά της Βουλής για να τροποποιήσουμε τη διάταξη αυτή.

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε με την παραγραφή. Έχετε λάβει υπόψη σας ότι ενδεχόμενα, με την πενταετία που βάζετε, ένας υπάλληλος που απολυθεί σήμερα δεν χάνει τα συνταξιοδοτικά του δικαιώματα; Αν απομακρυνθεί από την υπηρεσία σήμερα, με απόφαση της διοίκησης, αυτός τα συνταξιοδοτικά του δικαιώματα τα διατηρεί και θα τα ασκήσει όταν συμπληρώσει τα αντίστοιχα όρια ηλικίας. Εμείς επιμένουμε να πάρετε πίσω όλο το άρθρο 3.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Άννα Μπενάκη -Ψαρούδα): Κύριοι συνάδελφοι, ο συνάδελφος κ. Δημήτριος Κρεμαστινός ζητεί ολιγοήμερη άδεια απουσίας στο εξωτερικό και ζητεί την έγκρισή μας.

Εγκρίνει η Βουλή;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Άννα Μπενάκη -Ψαρούδα): Η Βουλή ενέκρινε.

Το λόγο έχει ο επίτιμος Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Μητσοτάκης

Θέλετε όλο το χρόνο των δεκαπέντε λεπτών, κύριε Πρόεδρε;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Θα είμαι σύντομος, κυρία Πρόεδρε.

Θα ήθελα να μου επιτραπεί να κάνω μερικές γενικές παρατηρήσεις πάνω στα άρθρα που συζητούμε. Πρώτα απ' όλα, κύριε Υπουργέ, το νομοσχέδιο αυτό αποτελεί κραυγαλέα ομολογία αποτυχίας της συνταξιοδοτικής πολιτικής της Κυβέρνησής σας.

Κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, συνταξιοδοτική νομοθεσία σημαίνει κατά βάση αρχές και κώδικα. Κώδικα έχει αποκτήσει η Ελλάδα πριν από πενήντα και πλέον χρόνια. Έναν κώδικα, όμως, που στη διάρκεια των ετών που διέρρευσαν, ιδιαίτερα τον τελευταίο καιρό, έχει γίνει κουρελού. Διότι οι αρχές του συνταξιοδοτικού κώδικα παραβιάζονται από ειδικά νομοθετήματα. Είναι η πρώτη τραγωδία της συνταξιοδοτικής νομοθεσίας στην Ελλάδα.

Η δεύτερη είναι ότι η σύνταξη υποτίθεται πως είναι ένα ποσο-

στό το 80% του εν ενεργεία μισθού. Κατά τη διάρκεια των ετών που διέρρευσαν, ιδιαίτερα κατά την περίοδο της ΠΑΣΟΚοκρατίας, αυτό έπαψε να ισχύει. Διότι το κράτος, επειδή δεν μπορεί να κάνει μισθολογική πολιτική, αλλά την κάνει και αυτή κατά περίπτωση, προχωρεί σε χορήγηση επιδομάτων τα οποία δεν υπολογίζονται στη σύνταξη. Και έτσι φθάνουμε στη τραγική πραγματικότητα σήμερα, οι συντάξεις των Ενόπλων Δυνάμεων να αντιστοιχούν σε κάτι που είναι περίπου λίγο μεγαλύτερο από το 50% των εν ενεργεία μισθών. Αυτές είναι οι βαριές αδυναμίες του συνταξιοδοτικού. Αντί λοιπόν, να φροντίσει η Κυβέρνηση να τις διορθώσει στο μέτρο του δυνατού –εγώ δεν ζητώ το αδύνατο– φέρνει ένα νομοσχέδιο που χειροτερεύει ακόμα τα πράγματα, περισσότερο απ' ό,τι είναι. Περιπτώσιολογία και παραβίαση των αρχών. Πλασματικά έτη, πλασματική περίοδο συνταξιοδοτική, δεν επιτρέπεται να χορηγούμε πλέον. Δεν επιτρέπονται προνοιακά βοηθήματα, όπως αυτό για το οποίο σας μίλησε πρωτίτερα ο εισηγητής, κύριε Υπουργέ, να το φορτώνετε σε βάρος των ταμείων, τα οποία εξ' αυτού του λόγου χρεοκόπησαν κατά τη διάρκεια των δύο τελευταίων δεκαετιών. Τηρήσετε επιτέλους ορισμένες αρχές.

Εγώ δεν θα μπω σε επιμέρους διατάξεις.

Θα επιμείνω όμως σε δύο θέματα: Πρώτον, στην απόσβεση του δικαιώματος της σύνταξης. Κύριε Υφυπουργέ. Έχω μακρότατη πείρα στις συντάξεις. Έχω κάνει τον πρώτο κώδικα συντάξεων το 1951. Τον δημοσίευσα ως αναγκαστικό νόμο εκείνη την εποχή και παρακολούθησα στη συνέχεια από πάρα πολύ κοντά τη συνέχεια. Ήταν κατάκτηση του συστήματος. Ήταν κατάκτηση της Ελλάδος, της δημοκρατίας μας, αν θέλετε, το γεγονός ότι καταργήθηκε η παραγραφή του συνταξιοδοτικού δικαιώματος πριν από είκοσι περίπου χρόνια. Τι σας υποχρεώνει να το επαναφέρετε; Δώστε μια πειστική εξήγηση στη Βουλή. Αν πράγματι είναι τόσο σοβαρός ο λόγος, να την ψηφίσουμε τη διάταξη. Γιατί όμως να επαναφέρετε την απόσβεση –για να μην πω παραγραφή– του συνταξιοδοτικού δικαιώματος κατά παράβαση αρχών;

Η δεύτερη παρατήρηση που θέλω να κάνω είναι ότι δεν είναι δυνατόν να συγχέετε συντάξεις αιρετών αρχόντων, είτε Βουλευτών είτε νομαρχών από τότε που έγιναν αιρετοί είτε δημάρχων ή προέδρων κοινοτήτων με συντάξεις άλλων κατηγοριών, που ο κύριος συνάδελφος του ΠΑΣΟΚ τις ονόμασε πρωτίτερα κατ' ευφημισμόν μετακλητών, διορισμένων στην πραγματικότητα. Ο γενικός γραμματέας της Δημόσιας Διοίκησης ή ο διορισμένος μετακλητός νομάρχης δεν έχει καμία απολύτως σχέση με τους αιρετούς και πάντως δεν έχει σχέση με τους Βουλευτές.

Κυρία Πρόεδρε, επειδή συνέβη να υποβάλω ο ίδιος μια τροπολογία, που αναφέρεται σε συνταξιοδοτικά δικαιώματα Βουλευτών και για την οποία, ειρήσθω εν παρόδω, δεν πήρα ποτέ καμία απάντηση και ούτε ξέρω ποια θα είναι η τελική γνώμη του κυρίου Υπουργού, θέλω να πω ξεκάθαρα στο Σώμα και θέλω να το ακούσει και η Κυβέρνηση ότι δεν είναι δικαίωμα της οποιας κυβέρνησης να αποφασίζει μόνη της για θέματα που άπτονται δικαιωμάτων των Βουλευτών. Διότι εδώ επιτέλους την ιδιότητα των Βουλευτών την έχουμε όλοι είτε ανήκουμε στην Κυβέρνηση είτε στην Αντιπολίτευση. Επιβάλλεται τουλάχιστον η Κυβέρνησις να έχει την ευαισθησία να συζητεί με τα υπόλοιπα κόμματα τα θέματα αυτά και σε καμία απολύτως περίπτωση δεν μπορούμε να δεχθούμε μετακλητούς διορισμένους να ταυτίζονται ή να ενοποιούνται, σε ό,τι αφορά τα συνταξιοδοτικά δικαιώματά τους, με τους αιρετούς άρχοντες και ιδιαίτερα με τους Βουλευτές.

Από εκεί και πέρα, κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα να προτείνω στην Κυβέρνηση, επειδή το θέμα των συντάξεων των αιρετών είναι και ευαίσθητο και δύσκολο και επειδή ο αιρετός, με τον οποίο θα ασχοληθούμε, πιθανώς να έχει και άλλη συντάξιμο υπηρεσία, να το αντιμετωπίσουμε όχι περιπτώσιακά, όπως κάνετε τώρα και όπως συνέβη και στο παρελθόν και σ' εσάς και σε άλλες κυβερνήσεις. Επιτέλους να το αντιμετωπίσουμε συνολικά το πρόβλημα. Να αντιμετωπίσουμε το πρόβλημα των αιρετών χωριστά και συνολικά, κύριε Υφυπουργέ, αν θέλετε να καταλήξουμε σε ένα συμπέρασμα. Οι επιμέρους τέτοιες διατά-

ξεις είναι εκ του πονηρού.

Όσον αφορά την παρατήρηση, την οποία άκουσα πρωτίτερα από μέρους του ΠΑΣΟΚ, για την κατηγορία που άκουσα κι εγώ, χωρίς να μετέχω βεβαίως στη συζήτηση και χωρίς να την εγκρίνω, για όσα συνέβησαν στη δικτατορία, θα ήθελα να σας πω, κύριοι συνάδελφοι: Πρώτον τη συζήτηση δεν την άνοιξε η Νέα Δημοκρατία. Τη συζήτηση την άνοιξε το ΠΑΣΟΚ, το οποίο επέμεινε εις προεκλογικήν περίοδο να κατηγορεί τη Νέα Δημοκρατία για τις όποιες υποτίθεται σχέσεις μπορεί να είχαν με τη δικτατορία άτομα, που ανήκουν στην παράταξή μας. Εγώ τότε είχα απαντήσει με μία φράση μόνο, ότι το φάκελο της δικτατορίας εμείς, κύριοι συνάδελφοι, τον έχουμε κλείσει και πρέπει να μείνει κλειστός. Αν θέλετε όμως να τον ανοίξουμε, είμαστε πρόθυμοι να τον ανοίξουμε και να μιλήσουμε γι' αυτό. Δεν νομίζω ότι θα βγει η Νέα Δημοκρατία ζημιωμένη. Αυτή η συζήτηση άλλωστε άρχισε από μία παραδρομή, υποθέτω, του αρχικού κειμένου, το οποίο διορθώθηκε μεν στην επιτροπή, αλλά διορθώθηκε κατόπιν παρεμβάσεως πολλών Βουλευτών της Αντιπολίτευσης και της Συμπολίτευσης.

Ήταν παραδρομή υποθέτω και δεν αποδίδω κακή πρόθεση. Αλλά μη θέτετε το θέμα στη βάση αυτή διότι δεν είναι η Νέα Δημοκρατία, η οποία ξεκίνησε και μάλιστα σε προεκλογική περίοδο. Δεν είμαστε εμείς οι οποίοι ανασκαλεύουμε το παρελθόν. Ας το καταλάβουν επιτέλους όχι οι παρόντες συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, αλλά αυτοί που κινούσαν τα νήματα στην προεκλογική περίοδο.

Κυρία Πρόεδρε, αυτά ήταν τα οποία θεώρησα χρέος μου να πω και νομίζω ότι η Κυβέρνηση έχει χρέος να δώσει μίαν απάντηση τουλάχιστον σε ό,τι αναφέρεται στις συντάξεις των αιρετών και στις συντάξεις των Βουλευτών.

Και τελειώνω με την εξής παρατήρηση: Οι Βουλευτές έχουν μία σύνταξη που είναι δικαιολογημένη, όπως ακριβώς έχει προβλεφθεί. Είναι μία σύνταξη, η οποία δίδεται όταν έχουμε συμπληρώσει ένα όριο ηλικίας, κύριοι συνάδελφοι. Είναι προς τιμή των Βουλευτών ότι πρώτοι εμείς, οι Βουλευτές, διαπιστώσαμε ότι είναι άδικο να δίδεται η σύνταξη όταν αποκτούμε συνταξιοδοτικό δικαίωμα και είμαστε ακόμα σε νεαρή ηλικία. Εγώ που έχω την τιμή να σας μιλώ συνέβη να βρεθώ συνταξιούχος σε ηλικία τριάντα πέντε ετών. Και βεβαίως προχωρήσαμε στην ψήφιση μιας διάταξης, η οποία πολύ αργότερα εφαρμόστηκε, αρχικά μόνον εις βάρος των Βουλευτών και άρχισε να εφαρμόζεται γενικότερα.

Δεν έχουμε κανέναν απολύτως λόγο να απολογούμεθα για τις συντάξεις που παίρνουμε. Και εγώ, κυρία Πρόεδρε, πιστεύω ότι όταν ένας συνταξιούχος έχει υπερβεί το εξάμηνο –ο χρόνος που υπερβαίνει το εξάμηνο υπολογίζεται ως ολόκληρος χρόνος, είναι πάγια αρχή της συνταξιοδοτικής νομοθεσίας που ίσχυε ανέκαθεν για τους πάντες– και για τη συμπλήρωση και για τη θεμελίωση δικαιώματος σύνταξης, οι Βουλευτές έχουν και αυτοί τουλάχιστον τα ίδια δικαιώματα με κάθε άλλον Έλληνα πολίτη.

Γι' αυτό πήρα την πρωτοβουλία, κυρία Πρόεδρε, και υπέβαλα αυτήν την τροπολογία, της οποίας την τύχη δεν γνωρίζω, αλλά δεν έχω καμία δυσκολία ενώπιος ενώπιον, ενώπιον οποιουδήποτε κακόβουλου, να την υποστηρίξω και την υποστηρίζω μέχρι τέλους.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριε Αρσένι, έχετε ζητήσει δευτερολογία;

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ: Όχι, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Δεν υπάρχει άλλος συνάδελφος για να δευτερολογήσει.

Κύριε Υφυπουργέ, έχετε το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Κυρία Πρόεδρε, θα μου επιτρέψετε να αναφερθώ με δυο λόγια στην παρατήρηση του επίτιμου Προέδρου της Νέας Δημοκρατίας σε σχέση με το ποιος ήρξατο χειρών αδικών όσον αφορά στη χρήση μιας διάταξης που είχε συζητηθεί στην επιτροπή της Βουλής με έναν απολύτως κατανοητό τρόπο και αφορούσε στη συνταξιοδότηση μιας κατηγορίας ανθρώπων, οι οποίοι διετέλεσαν μετακλητοί υπάλληλοι αλλά και δήμαρχοι, έτσι ώστε αθρο-

ζόμενος ο χρόνος να τους δοθεί η σύνταξη.

Θεωρώ ότι η χρήση της αρχικής διάταξης σε μία συζήτηση στην τηλεόραση από τον αρμοδίον Υπουργό με έναν τρόπο που δεν είχε καμία σχέση με την πραγματικότητα δεν βοηθάει τον πολιτικό διάλογο στη χώρα. Η αρχική διάταξη δεν δημιουργούσε κανένα απολύτως πρόβλημα όσον αφορά στην τυπική της ερμηνεία για τον απλούστατο λόγο ότι δεν μπορούσε να δοθεί σύνταξη σε ανθρώπους που είχαν κάτω από δέκα χρόνια υπηρεσία αθροιστικά.

Η δικτατορία εξ όσον γνωρίζουμε κράτησε επτά χρόνια. Με την έννοια, λοιπόν, αυτήν κανείς από τους διορισμένους δημάρχους της δικτατορίας δεν εδικαιούτο να πάρει τίποτα απολύτως. Επίσης, η διάταξη αυτή δεν καταργούσε τη ρητή διάταξη του νόμου 293 του 1996, η οποία αποσαφηνίζει απολύτως ότι σε όσους υπηρέτησαν κατά τη διάρκεια της δικτατορίας σε θέση δημάρχων ή οποιωνδήποτε άλλων δεν εφαρμόζεται κανένα συνταξιοδοτικό καθεστώς.

Παρ' όλα αυτά η διάταξη αυτή περιήλθε τα διάφορα κανάλια και τις ανακοινώσεις Τύπου. Είχαμε όμως εξηγήσει τότε και είχαμε αποδεχθεί, για να μην υπάρχει καμία απολύτως αμφισβήτηση των προθέσεων διότι για τις προθέσεις μιλούσαμε, όχι για το κείμενο, ότι η Κυβέρνηση εδώ κάτι περιέργο ήθελε να κάνει. Στην επιτροπή δεχθήκαμε τέτοια διατύπωση που να αποκλείει ρητά και κατηγορηματικά όσους υπηρέτησαν κατά τη διάρκεια της επτάχρονης δικτατορίας της 21^{ης} Απριλίου του 1967.

Αυτό, για να κλείσει αυτό το θέμα, το οποίο δυστυχώς ανεδείχθη ως ένα θέμα της προεκλογικής επικαιρότητας των πρόσφατων δημοτικών και νομαρχιακών εκλογών πιστεύω απολύτως άδικα. Πρέπει να σας πω ότι με ιδιαίτερη λύπη διαπιστώνω ότι το θέμα επανήλθε επ' ευκαιρία των μετεκλογικών συζητήσεων.

Επανέρχομαι στα συζητούμενα άρθρα. Έγινε μία παρατήρηση από τον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας, τον κ. Αγγελόπουλο για το αν θα πρέπει να αφαιρεθεί το όριο ηλικίας, όταν έχουμε περίπτωση αναπηρίας, που εδώ είναι τα πενήντα επτά χρόνια. Θέλω να σας πω το εξής: Εγώ δεν έχω αντίρρηση να το διατυπώσουμε αλλιώς αλλά σας παρακαλώ σκεφθείτε αυτό που θα σας πω.

Προκειμένου να δώσουμε σύνταξη στους νεφροπαθείς και στο δημόσιο και στον ιδιωτικό τομέα, βάζουμε δεκαπενταετή πραγματική πλήρη υπηρεσία. Θεωρούμε, λοιπόν, ότι για να πάρει κάποιος μία σύνταξη πρέπει να έχει δεκαπέντε χρόνια πραγματική πλήρη υπηρεσία και δεν βάζουμε όριο ηλικίας. Εδώ πρέπει να κάνω μία διευκρίνιση. Η παροχή της σύνταξης αυτής δεν είναι κοινωνικό βοήθημα, είναι πλήρης σύνταξη, δηλαδή σαν να έχει κάποιος τριάντα πέντε χρόνια στο δημόσιο ή τον ιδιωτικό τομέα. Έχοντας δεκαπέντε χρόνια και όντας νεφροπαθής ή στις άλλες κατηγορίες, παίρνει πλήρη σύνταξη. Άρα, λοιπόν, δεν πρόκειται περί κοινωνικού βοηθήματος.

Σας λέω, λοιπόν, εάν θέλετε να το διατυπώσουμε διαφορετικά χωρίς όριο ηλικίας, θα πρέπει εδώ να προσδιορίσουμε ένα χρονικό όριο στο οποίο αυτός ο άνθρωπος, ο οποίος ζητά μια σύνταξη, θα πρέπει να έχει προσφέρει αναγνωρισμένα. Πρέπει να υπάρχει ένα όριο, ένας χρόνος.

Θα σας πω κάτι πολύ απλό. Εμφανίζεται κάποιος και σε ένα-δύο χρόνια, ενώ έχει μία προσφορά αναγνωρισμένη, υφίσταται ένα ατύχημα. Αυτό πουθενά δεν οδηγεί στην απόδοση μίας σύνταξης. Βλέπετε εδώ για τους νεφροπαθείς και τους άλλους αναπήρους βάζουμε δεκαπέντε χρόνια. Εδώ τι θα βάλουμε; Πρέπει να οριοθετηθεί.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Μην το αναφέρετε καθόλου. Να ισχύσει ό,τι ισχύει.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Τα πενήντα χρόνια τι νόημα έχουν; Έχουν το εξής, ότι με τη φυσιολογική φορά των πραγμάτων, αν ένας αρχίζει και παράγει αναγνωρισμένες υπηρεσίες στα τριάντα-τριάντα πέντε του χρόνια, στην πραγματικότητα, όταν γίνει πενήντα ετών έχει μία δεκαπενταετή προσφορά. Μ' αυτήν την έννοια, λοιπόν, το πενήντα έτος ταυτίζεται μ' αυτό που κάνουμε για τους νεφροπαθείς ή τους άλλους αναπήρους, ότι έχουν μια προϋπηρεσία, έχουν μια

προσφορά, η οποία διήρκεσε κάποια χρόνια για να μπορέσουμε να τους χορηγήσουμε αυτήν τη σύνταξη με τρόπο πλήρη, όταν διαπιστωθεί μια αναπηρία.

Άρα εδώ δεν νομίζω ότι υπάρχει κάποια παρέκκλιση από πουθενά. Ταυτίζεται η διάταξη αυτή με τις διατάξεις που μόλις συμφωνήσαμε για τους νεφροπαθείς και τους άλλους αναπήρους.

Βεβαίως, και σύμφωνα με όλες τις άλλες παρατηρήσεις που έχουν γίνει, επειδή οι διατυπώσεις θα κατατεθούν τώρα γραπτά, προφανώς αφαιρούνται όλες εκείνες οι διατυπώσεις, οι οποίες μοιάζουν να είναι αντιφατικές με τις τροποποιήσεις, όπως αυτή που ανέφερε ο κ. Πιπεργιάς. Άρα λοιπόν και στο ζήτημα αυτό δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα.

Κατά την πορεία των συνταξιοδοτικών ρυθμίσεων των θεμάτων του δημοσίου πολλές φορές ήρθαν ζητήματα εδώ, τα οποία αφορούν συναδέλφους Βουλευτές, οι οποίοι όμως κάποια στιγμή εκλήθησαν να προσφέρουν υπηρεσίες στη χώρα από πολύ υψηλές θέσεις του δημοσίου τομέα. Αυτοί είναι οι γενικοί γραμματείς των Υπουργείων, οι μετακλητοί νομάρχες, αν θέλετε, παλαιότερα.

Οι ρυθμίσεις, οι οποίες γίνονται με τις κατηγορίες αυτές, συνδέονται πάντα με τη βουλευτική ιδιότητα που εν συνεχεία απέκτησαν. Επομένως, πάντα υπάρχει μια δικαιολογία ότι, όταν κάποιος καλείται να προσφέρει υπηρεσίες σε τόσο υψηλές θέσεις –και γνωρίζουμε πάρα πολύ καλά τι σημαίνει η θέση του γενικού γραμματέα ή του μετακλητού νομάρχη παλαιότερα–, αυτό το χρονικό διάστημα αυτής της προσφοράς δεν είναι δυνατόν να το πετάμε στον κάλαθο των αχρήστων και να μην έχει καμία θετική επίπτωση στη συνταξιοδοτική εξέλιξη των ενδιαφερομένων.

Γι' αυτό, λοιπόν, εδώ έχουμε μια σειρά από ρυθμίσεις όπου με βάση τη βουλευτική ιδιότητα προσθέτουμε ορισμένα χρόνια είτε για την επαύξηση των συντάξεων είτε για τη θεμελίωση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος, έτσι ώστε αυτά τα χρόνια που προσέφερε κάποιος υπηρεσίες στο κράτος από πολύ υψηλές θέσεις να μην πάνε χαμένα. Και δεν νομίζω ότι υπάρχει κανείς εργαζόμενος στον τόπο, ο οποίος να μη διεκδικεί την αναγνώριση έστω και της μιας μέρας δουλειάς που έχει προσφέρει οπουδήποτε.

Το καθεστώς της διαδοχικής ασφάλισης σε όλο τον ιδιωτικό και σε όλο το δημόσιο τομέα τι συνεπάγεται; Από πού προκύπτει; Προκύπτει από τη δικαιολογημένη απαίτηση των εργαζομένων, καμία περίοδος κατά την οποία προσέφεραν εργασία να μη διαγράφεται από το συνταξιοδοτικό τους καθεστώς. Και εδώ αντιμετωπίζουμε πολλές φορές καταστάσεις όπου συνάδελφοι Βουλευτές οι οποίοι υπηρέτησαν επανалаμβάνω σε πολύ υψηλές θέσεις στο δημόσιο τομέα, κληθέντες από τις εκάστοτε κυβερνήσεις, να μη μπορούν να αναγνωρίσουν αυτά τα χρόνια υπηρεσίας. Και αυτό πραγματοποιούμε εδώ με έναν τρόπο που νομίζω ότι προσεγγίζει τις βασικές αρχές του συνταξιοδοτικού καθεστώτος που διέπει το δημόσιο τομέα.

Κλείνοντας κυρία πρόεδρε, όσον αφορά την όλη συζήτηση η οποία έγινε για την αποσβεστική προθεσμία που είπε ο κ. Παυλόπουλος για το συνταξιοδοτικό δικαίωμα, εγώ κρατώ την παρατήρηση αυτή και κάνω μια προσθήκη για να το βελτιώσω ακόμη περισσότερο, γιατί είναι σωστή η συζήτηση ότι το συνταξιοδοτικό δικαίωμα αποκτάται σε μια συγκεκριμένη χρονική περίοδο και στην πραγματικότητα ασκείται μετά από κάποια χρόνια. Δηλαδή, κάποιος θεμελίωσε τώρα δικαίωμα, αλλά αν δεν έχει το όριο ηλικίας, θα περιμένει κάποια χρόνια για να το ασκήσει.

Εκεί λοιπόν που προσθέσαμε τη φράση «από την έξοδο του υπαλλήλου από την υπηρεσία» προσθέτουμε τώρα τη φράση «ή την έναρξη καταβολής της σύνταξης». Έτσι λοιπόν πενταετία γι' αυτόν ο οποίος θα πάρει τη σύνταξη του αργότερα, αρχίζει και τρέχει από τη στιγμή που θα του καταβάλλεται πραγματικά η σύνταξη. Επομένως δεν διατρέχει τον κίνδυνο του ενδιαμέσου χρόνου. Άρα περιορίζουμε ή τουλάχιστον αποσαφηνίζουμε απολύτως από πότε τρέχει αυτή η πενταετία και δε νομίζω να δημιουργηθεί κανένα απολύτως θέμα.

Θέλω να αναφερθώ τώρα στους συνταξιούχους προέδρους. Υπήρχε μια δικαιολογημένη διαμαρτυρία, ότι όντως οι άνθρω-

ποι οι οποίοι συνετέλεσαν για να γίνουν οι εθελούσιες συνενώσεις κατά την προγενέστερη περίοδο, παρέμειναν στάσιμοι όσον αφορά την κοινωνική παροχή την οποία ελάμβαναν ως σύνταξη κλπ. Μέσα σ' αυτό το πολυδαίδαλο σύστημα που δεν μπορούσαμε να βρούμε κατηγορία με κατηγορία, κοινότητα με κοινότητα, προϋπολογισμό με προϋπολογισμό, καταλήξαμε σε μια απόφαση η οποία γίνεται αποδεκτή από τη μεγάλη τους πλειοψηφία. Δεν είμαστε απολύτως βέβαιοι ότι καλύπτουμε δίκαια όλες τις περιπτώσεις, αλλά τουλάχιστον κάνουμε ένα βήμα εξαιρετικά σημαντικό και ζητούσαν εδώ και μια δεκαετία περίπου για να προσαρμόσουμε τις συντάξεις τις οποίες λαμβάνουν με αυτές οι οποίες λαμβάνονται από κάποιες άλλες κατηγορίες των αναγκαστικών συνενώσεων. Άρα λοιπόν τα 100 ευρώ δεν λύνουν οριστικά το πρόβλημα ή πιάνουν όλες τις κατηγορίες αλλά νομίζω ότι δίνουν σημαντική λύση σε ένα χρόνο αίτημα αυτής της κατηγορίας, αυτών των ανθρώπων. Προφανώς σε μεταγενέστερες ρυθμίσεις οι οποίες θα γίνουν με αφορμή πάλι ζητήματα που αφορούν το δημόσιο τομέα, ίσως κανείς το κοιτάξει αυτό με έναν καλύτερο τρόπο. Αλλά αυτή τη στιγμή, πιστέψτε με, παρ' όλη την προσπάθεια την οποία καταβάλαμε δεν καταφέραμε να προσεγγίσουμε απολύτως όλο αυτό το ζήτημα λόγω του ότι είναι πάρα πολλές οι κατηγορίες.

Ευχαριστώ κυρία Πρόεδρε.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Οικονομικών κ. Φλωρίδης καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες τροποποιήσεις οι οποίες έχουν ως εξής:

«Άρθρο 1 περ. γ'

Ο μέσος όρος τους εισοδήματος που έχει δηλωθεί συνολικά κατά τα τρία προηγούμενα οικονομικά έτη, εκείνος που υποβάλλεται η αίτηση για συνταξιοδότηση, στο οποίο συμπεριλαμβάνεται και αυτό που προκύπτει με βάση τα τεκμήρια, να μην υπερβαίνει το 12πλάσιο της μηνιαίας κύριας σύνταξης που αντιστοιχεί στην ίδια χρονική περίοδο σε πτυχιούχο δημόσιο υπάλληλο πανεπιστημιακής εκπαίδευσης με 35 έτη δημόσιας υπηρεσίας.

Η περ. δ' αφαιρείται

Η περ. ε' αναριθμείται σε δ'

Η παρ. 16 αφαιρείται

Άρθρο 2 παρ. 2

Μετά τον αριθμό «67%» προστίθενται οι φράσεις: «και έχουν δεκαπενταετή πλήρη πραγματική συντάξιμη υπηρεσία. Η σύνταξη του προηγούμενου εδαφίου καθίσταται οριστική μετά έξι (6) έτη από τη συνταξιοδότηση του δικαιούχου και εφόσον στο διάστημα της εξαετίας αυτής έχει εξετασθεί, τουλάχιστον δύο (2) φορές από τις αρμόδιες υγειονομικές επιτροπές.

Άρθρο 2 παρ. 6 (β)

5^η σειρά: αντί για τη φράση «για κάθε πέντε έτη» τίθεται «για κάθε τρία έτη»

6^η σειρά: η λέξη «πενταετία» αντικαθίσταται με τη λέξη «τρίετία»

8^η σειρά: αντικαθίσταται η λέξη «είκοσι» με τις λέξεις «τρίαντα τρία» και ο αριθμός της παρένθεσης «(20%)» με τον αριθμό «(33%)»

Άρθρο 2 παρ. 8

Στο τέλος και πριν τα εισαγωγικά, μετά την τελεία τίθεται η φράση: «Σε περίπτωση που η ένσταση ή η αίτηση γίνουν δεκτές το ανωτέρω παράβολο επιστρέφεται στον ενδιαφερόμενο»

Άρθρο 3 παρ. 3

6^η σειρά: διαγράφονται οι λέξεις «τη γέννηση του δικαιώματος αυτού» και τίθεται η φράση «την έξοδο του υπαλλήλου από την υπηρεσία ή την έναρξη καταβολής της σύνταξης».

Γ. ΦΛΩΡΙΔΗΣ»

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ο κ. Παυλόπουλος Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, έχει το λόγο για να δευτερολογήσει.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα να επισημάνω τρία σημεία.

Το πρώτο σημείο είναι το σημείο το οποίο σχετίζεται με το χρονικό όριο το οποίο μπαίνει για το ζήτημα που αφορά τους αναπήρους με αναπηρία πάνω από 67% αλλά και το θέμα των

νεφροπαθών. Και στις δυο περιπτώσεις το όριο ηλικίας των πενήντα ετών δεν έχει κανένα νόημα. Δεν έχει κανένα νόημα –το τονίζω– γιατί θα περιμένουν αυτοί οι άνθρωποι να γίνουν πενήντα ετών για να ζήσουν, όταν έχουν την αναπηρία; Στο μεταξύ τι θα κάνουν; Το νόημα της σύνταξης σ' αυτές τις περιπτώσεις ή και του προνοιακού επιδόματος όπως και να το χαρακτηρίσει κανείς αυτό είναι.

Επιπλέον δεν απαντήσατε κύριε Υπουργέ, σ' αυτό το οποίο θα λέω πάντοτε. Ακόμη και αν δεχθώ την άποψή σας, ακόμη και αν δεχθώ ότι είναι ανταποδοτικό για κάποια χρόνια, δεν παύει να είναι τόσο λίγα τα χρόνια που πάλι προνοιακό επίδομα πρέπει να πούμε ότι είναι αυτό που ορθώς δίνεται στους νεφροπαθείς. Άρα δεν μπορεί να βαρύνει τον προϋπολογισμό των ταμείων. Τα ταμεία έχουν υποστεί τεράστιες επιπτώσεις από την κακή οικονομική πολιτική, από το Χρηματιστήριο. Τα επιβαρύνουμε και με άλλα πράγματα που ορθά βεβαίως τίθενται, γιατί πρέπει να υπάρχουν αυτές οι προνοιακές ενισχύσεις, αλλά αυτές πρέπει να βαρύνουν το κράτος, που σαν κοινωνικό κράτος δικαίου που πρέπει να είναι, ιδίως μετά την αναθεώρηση του άρθρου 25, οφείλει να έχει το αντίστοιχο βάρος.

Δεν μας απαντήσατε στο δεύτερο θέμα. Κύριε Υπουργέ, ξαναλέω ότι είναι μεγάλο λάθος η αποσβεστική προθεσμία όπως εγώ πιστεύω ότι είναι ορθότερο να λέμε –εσείς τη λέτε παραγραφή– του συνταξιοδοτικού δικαιώματος. Από πού προέκυψε αυτή η ανάγκη; Πόσες περιπτώσεις ανθρώπων είχαμε που έκαναν πάνω από πέντε χρόνια να διεκδικήσουν το συνταξιοδοτικό τους δικαίωμα; Ελάχιστα.

Και εν ονόματι αυτών των ελάχιστων περιπτώσεων που ανέδειξε το Ελεγκτικό Συνέδριο θεωρείτε ότι πρέπει να μπει μια τόσο επικίνδυνη διάταξη που δημιουργεί προϋποθέσεις να παραγράφονται για το μέλλον δικαιώματα αυτού του είδους, τα οποία με τόσο κόπο αποκτήθηκαν που και εσείς το αναγνωρίζετε; Παρά τη βελτίωση που κάνατε, μπορεί να υπάρξουν προβλήματα σημαντικά σε ό,τι αφορά την έναρξη προθεσμίας. Δηλαδή, να αρχίζει η προθεσμία από χρόνο που δεν γνωρίζουν οι συνταξιοδοτούμενοι και να επέρχεται η αποσβεστική προθεσμία και να χάνουν, όπως σας είπα, τριάντα πέντε, τριάντα επτά, σαράντα χρόνια δουλειάς.

Η Κυβέρνηση αισθάνεται ότι μπορεί να υπάρχει παραγραφή ενός τέτοιου δικαιώματος; Να αγωνιστεί τριάντα πέντε, τριάντα επτά, σαράντα χρόνια ένας άνθρωπος για να θεμελιώσει δικαίωμα και επειδή για «χ» λόγους δεν το άσκησε μέσα από την αποσβεστική προθεσμία να το χάσει; Ποια λογική το λέει αυτό;

Εγώ σας λέω ότι η διάταξη αυτή θα κηρυχθεί αντισυνταγματική. Γιατί, κύριε Υπουργέ; Υπάρχει υπέρ του δημοσίου παραγραφή όταν δεν υπάρχει ανταποδοτικότητα. Εδώ όμως υπάρχει ανταποδοτικότητα. Εδώ κατέβαλε ο άλλος εισφορές. Θα του πείτε ότι επειδή αυτός κατέβαλε εισφορές τόσα χρόνια αν δεν το ασκήσει εντός πέντε ετών παραγράφεται το δικαίωμα; Δηλαδή, τι συμβαίνει στην περίπτωση αυτή; Χάνεται η ανταποδοτικότητα;

Πέραν του ότι είναι κοινωνικά άδικο, είναι και αντισυνταγματικό. Ξεχάστε αυτή τη διάταξη. Δεν σας ωφελεί σε τίποτα. Πέντε, δέκα περιπτώσεις αφορά. Τι κερδίζετε; Αυτό δεν το κατάλαβα και θα είναι μια μεγάλη μου απορία.

Τέλος αναφερθήκατε σε ένα θέμα που δεν θέλω να το ανακινήσω. Ο επίτιμος Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας ο κ. Μητσοτάκης το έθεσε, αφού προηγούμενως το έθεσε ο εισηγητής σας. Ήταν ένα θέμα που προέκυψε κατά τη διάρκεια της προεκλογικής περιόδου με όλα τα ζητήματα εκείνων που υπηρέτησαν κατά τη διάρκεια της δικτατορίας στην Τοπική Αυτοδιοίκηση. Ξεκίνησε όμως από εσάς. Εσείς ξεκινήσατε μέσα στη διάρκεια της προεκλογικής περιόδου να θέτετε θέματα τα οποία σας βόλευαν ή νομίζετε ότι σας βόλευαν την εποχή εκείνη, για να χτυπήσετε συγκεκριμένους υποψηφίους.

Ετέθη το ζήτημα σαν απάντηση από τη Νέα Δημοκρατία που σας είπα ότι αν θέλετε να ανοίξουμε –όπως είπα και ο κ. Μητσοτάκης– όλο αυτό γενικότερα το κεφάλαιο, να το ανοίξουμε. Τώρα έρχεστε και μας λέτε, «βεβαίως και πρέπει να τα ξεχάσουμε». Εσείς τα ανοίξατε προεκλογικά και τώρα μας λέτε να τα ξεχάσουμε. Πάμε να τα ξεχάσουμε τώρα και ο εισηγητής

σας τα ανοίγει. Και ποιους αιτιάστε όταν μας λέτε ότι πρέπει να τα ξεχνάμε σ' αυτή την Αίθουσα; Πρέπει και προεκλογικά να μην τα εκμεταλλεύεστε γιατί σε εκείνη την περίοδο ο Ελληνικός Λαός πρέπει να αποφασίζει με κριτήρια που αφορούν τη δημοκρατία. Και τώρα αφού συζητάμε άλλα πράγματα, δεν θα έπρεπε να τα αναφέρετε. Εσείς τα ανακινείτε, εμάς αιτιάστε. Να αιτιάστε εαυτούς και αλλήλους όχι τη Νέα Δημοκρατία.

Ευχαριστώ πολύ κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ο κ. Λαφαζάνης έχει το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Δύο λόγια θα πω μόνο γιατί ήμουν στην επιτροπή.

Πληροφορήθηκα τις αλλαγές που έγιναν στο άρθρο 1 όσον αφορά τις τιμητικές, ή όπως θέλετε να τις πείτε, συντάξεις στον κόσμο των καλλιτεχνών και των πνευματικών δημιουργών. Αναμφισβήτητα αυτές οι αλλαγές βελτιώνουν το σχετικό άρθρο. Δεν απαντάμε, όμως κύριε Υπουργέ, στο πρόβλημα. Και το πρόβλημα είναι το ασφαλιστικό, συνταξιοδοτικό ζήτημα των καλλιτεχνών και πνευματικών δημιουργών. Αυτό το σιωπάτε. Και αντί να απαντήσετε στις τιμητικές συντάξεις με ένα πιο αναβαθμισμένο καθεστώς, έρχεστε να υποκαταστήσετε την έλλειψη ασφαλιστικής και συνταξιοδοτικής προοπτικής με αυτό το άρθρο. Πιστεύουμε ότι δεν ανταποκρίνεται καθόλου στις ανάγκες και τα προβλήματα του κόσμου των καλλιτεχνών και της δημιουργίας.

Αυτό που οφείλατε να κάνετε όταν συναντάτε αυτή τη ριζική, καθολική αντίθεση από τους πνευματικούς ανθρώπους και τους καλλιτέχνες, είναι να αποσύρετε αυτή τη διάταξη, να ξεκινήσετε έναν διάλογο ουσιαστικό όχι μόνο εσείς, αλλά κυρίως το Υπουργείο Εργασίας, για το ασφαλιστικό, συνταξιοδοτικό θέμα των καλλιτεχνών και των πνευματικών δημιουργών. Μέσα στα πλαίσια αυτού του διαλόγου και με την όποια θετική έκβασή του, που εύχομαι και θα μπορούσε να υπάρξει, θα μπορούσατε να δείτε με διαφορετικό μάτι το θέμα της τιμητικής σύνταξης, η οποία θα έπαιρνε και άλλα χαρακτηριστικά από σύνταξη αρωγής, την οποία μας φέρνετε τώρα εδώ με κάποιες βελτιωμένες προϋποθέσεις για να ψηφίσουμε.

Όσον αφορά το θέμα των νεφροπαθών, ασφαλώς και εδώ οι βελτιώσεις που έγιναν είναι σε θετική κατεύθυνση. Όμως, υπάρχουν κάποια προβλήματα που ήδη έχουν επισημανθεί και από άλλους συναδέλφους, ειδικά το όριο των πενήντα χρόνων.

Θα έλεγα ότι θα έπρεπε τουλάχιστον αν όχι τώρα στο άμεσο μέλλον, να κοιτάξετε με μεγαλύτερη προσοχή και ευαισθησία και άλλα τέτοια θέματα πέρα από τους νεφροπαθείς, άλλους δηλαδή συμπολίτες μας που αντιμετωπίζουν ειδικά προβλήματα και έχουν ειδικές ανάγκες.

Για παράδειγμα αυτούς που κάνουν μεταμοσχεύσεις συμπαγών οργάνων, τους αιμορροφιλικούς και άλλους, θα έλεγα, οι οποίοι έχουν ανάλογα προβλήματα με των νεφροπαθών και μπορεί να τύχουν μίας ευνοϊκής μεταχείρισης από την πολιτεία.

Όσον αφορά τα υπόλοιπα άρθρα, βασικά στις διατάξεις τους, έχουμε εκφράσει -και στην σχετική συζήτηση στην Κεντρική Επιτροπή- στα περισσότερα θετική άποψη. Βεβαίως όμως στο θέμα της πενταετίας της παραγραφής του συνταξιοδοτικού δικαιώματος είναι ένα πρόβλημα και ασφαλώς νομίζω ότι το όριο δεν πρέπει να διατηρηθεί σε τόσο στενά χρονικά περιθώρια.

Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο επίτιμος Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας, κ. Μητσοτάκης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα να κάνω μερικές παρατηρήσεις, μετά την παρέμβαση του κυρίου Υφυπουργού.

Πρώτα από όλα, γιατί δεν μας λέτε επιτέλους ποια ανάγκη σας υποχρεώνει να προχωρήσετε στην παραγραφή του συνταξιοδοτικού δικαιώματος; Είχατε πράγματι τόσες περιπτώσεις, είχατε τέτοιες σοβαρές και πολλές περιπτώσεις ώστε να δικαιολογούν να ξεφύγετε από μία αρχή;

Εγώ νομίζω, κυρία Πρόεδρε, ότι δεν υπάρχουν τέτοιες περιπτώσεις. Μπορεί το Ελεγκτικό Συνέδριο να το ζητά, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι η Βουλή πρέπει να το ψηφίσει. Εγώ είμαι από-

λυτα αντίθετος σε αυτήν τη διάταξη, διότι προτείνεται χωρίς λόγο. Είμαι πρακτικός άνθρωπος. Ξέρω από τα συνταξιοδοτικά προβλήματα τα οποία έχει ιδίως το Υπουργείο των Οικονομικών. Όμως μόνο όταν υπάρχει ανάγκη, κύριε Υφυπουργέ, παραβιάζει κανείς ορισμένες αρχές. Πρέπει να υπάρχει απόλυτη ανάγκη. Έχει δίκιο που σας το λέει και το ξαναλέει ο κ. Παυλόπουλος. Γιατί το κάνετε, αφού δεν υπάρχει πρόδηλη και επιτακτική ανάγκη; Είναι λάθος σας. Αν θέλετε να επιμείνετε, δικαίωμα σας, αλλά είναι λάθος σας.

Το δεύτερο που θέλω να πω είναι ότι -βέβαια είναι ατέλειωτη η περιπτώσιολογία, εγώ είπα την άποψή μου και δεν θα επανέλθω- στο θέμα των νεφροπαθών, κύριε Υπουργέ, έχετε δίκιο σε αυτό που λέτε, αν πράγματι είναι σύνταξη. Αν είναι σύνταξη απαιτεί και κάποιο χρόνο. Δεν μπορείτε να πάρετε πλήρη σύνταξη -ό,τι αναπηρία και αν έχεις- αν δεν έχετε και το σχετικό χρόνο. Αλλά είναι πρόδηλο ότι δεν είναι σύνταξη, είναι βοήθημα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Όχι, είναι πλήρης σύνταξη.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Είναι πρόδηλο ότι είναι βοήθημα, όπως το προτείνετε. Είναι κάτι το ανάμεικτο. Φοβούμαι ότι δεν είναι ούτε σύνταξη, ούτε βοήθημα. Είναι από αυτές τις περιπτώσεις που δεν υπάρχουν γενικές αρχές, κυρία Πρόεδρε. Σε αυτό έρχομαι και ξαναέρχομαι. Δεν μπορείτε να κάνετε νόμους στηριζόμενοι στην ανάγκη, στα δεδομένα της στιγμής.

Είναι ανάγκη να υπάρξουν κανόνες, κύριε Υφυπουργέ. Βεβαίως οι κανόνες πολλές φορές είναι επώδυνοι. Όταν έχεις κανόνες δεν μπορείτε να είσαι πάντοτε ευχάριστος. Αυτό είναι βασικά το πρόβλημα και της συνταξιοδοτικής νομοθεσίας, όπως είναι και γενικότερα το πρόβλημα της νομοθεσίας. Ξεκαθαρίστε επιτέλους ορισμένες αρχές και κινηθείτε με βάση αυτές.

Έχετε μία ατομική περίπτωση συμπαθή. Την λύνετε και εκείνη την ώρα έχετε το αίσθημα ότι κάνετε κάτι το σωστό. Εντούτοις, όταν αυτό παραβιάζει ένα γενικό κανόνα, δεν κάνετε το σωστό. Θα ξεσηκωθούν από εκεί και πέρα εκατό άλλες όμοιες περιπτώσεις και θα φτάσετε σε αυτό το κουβάρι, στο οποίο έχει καταλήξει η συνταξιοδοτική νομοθεσία.

Εγώ αυτό σας το λέω ευθέως. Το βλέπω ως βοήθημα και πρέπει να μείνει ως βοήθημα. Και εφόσον είναι βοήθημα, δεν υπάρχει ανάγκη να μπει όριο ηλικίας. Υπάρχει όμως μία άλλη ανάγκη: Το κόστος να το αναλάβει το δημόσιο, διότι αρκετά φάλιρατε την κοινωνική ασφάλιση την τελευταία εικοσαετία. Δεν είναι ανάγκη να συνεχίσετε αυτή την πολιτική ακόμα και σήμερα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Θέλετε να απαντήσετε, κύριε Υφυπουργέ;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Δύο λόγια μόνο, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ορίστε, κύριε Υφυπουργέ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Κυρία Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Με συγχωρείτε, κύριε Κουρουμπλή, δεν μπορώ να σας δώσω το λόγο. Δεν είστε εγγεγραμμένος.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Ζήτησα να μιλήσω ως προτασόμενη δευτερολογία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Είχε παρέλθει και η σειρά σας. Στην επόμενη ενότητα που θα μπορούμε μπορείτε να μιλήσετε και θα ανεχθούμε να κάνετε αναφορά και στην προηγούμενη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Είναι ένα θέμα για το οποίο γίνεται παρεξήγηση. Είναι σύνταξη. Δεν μπορεί να λέγεται βοήθημα, όταν κάποιος δουλεύει δεκαπέντε χρόνια!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Σας παρακαλώ!

Ορίστε, κύριε Υπουργέ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Κυρία Πρόεδρε, επαναλαμβάνω: Πρόκειται για τις περιπτώσεις των νεφροπαθών, που ρυθμίζουμε εδώ, για την παροχή πλήρους σύνταξης.

Δεν πρόκειται για κανένα βοήθημα.

Δεύτερον, επειδή έγινε αρκετή αναφορά στα ζητήματα του

ότι τα ασφαλιστικά ταμεία υφίστανται μια επιβάρυνση από τέτοιους είδους ρυθμίσεις, θα πρέπει να πούμε εδώ ότι εκτός του ότι πρόκειται για πολύ λίγες περιπτώσεις και η επιβάρυνση των ασφαλιστικών ταμείων είναι ελάχιστη κοντά στη συνολική τους επιβάρυνση, αλλά επειδή μιλάμε για το Ι.Κ.Α., η τελευταία ασφαλιστική μεταρρύθμιση, η οποία δέσμευσε σε ετήσια βάση ένα ποσό που ισούται με το 1% του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος, που είναι δηλαδή πεντακόσια δισεκατομμύρια δραχμές, νομίζω ότι αρκεί να υπερκαλύψει όλες αυτές τις ρυθμίσεις. Διότι η τελευταία μεταρρύθμιση στο ασφαλιστικό σύστημα και ειδικά στον τομέα που αφορά το ΙΚΑ, είναι τόσο γενναία από την πλευρά της κρατικής χρηματοδότησης, που δεν πρέπει να μένει καμία απολύτως αμφιβολία σε κανέναν μας ότι όλες αυτές οι περιπτώσεις υπερκαλύπτονται από αυτή τη γενναία χρηματοδότηση από την πλευρά του τακτικού προϋπολογισμού.

Κατά συνέπεια, λοιπόν, η έννοια ότι κάθε φορά που κάνουμε μία ρύθμιση όταν έχει προηγηθεί η ασφαλιστική μεταρρύθμιση θα πρέπει όλα αυτά να τα επιβαρύνεται με ένα ειδικό κονδύλι ο τακτικός προϋπολογισμός, νομίζω ότι δεν έχει πλέον καμία σημασία και καμία έννοια εφόσον έχουν γίνει όλες αυτές οι μεταβολές.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Μεγάλο λάθος!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της ενότητας των άρθρων 1 έως 4 και θα γίνει η ψήφισή τους κεχωρισμένως.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 1, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Συνεπώς το άρθρο 1 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 2, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Συνεπώς το άρθρο 2 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 3, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Συνεπώς το άρθρο 3 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 4 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Συνεπώς το άρθρο 4 έγινε δεκτό, ως έχει, κατά πλειοψηφία.

Εισερχόμεστε, όπως είχε συμφωνηθεί στη συζήτηση της ενότητας των άρθρων 5, 9 και 10.

Ο κ. Πιπεργιάς έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΙΠΕΡΓΙΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το άρθρο 5 του νομοσχεδίου ρυθμίζει διάφορα συνταξιοδοτικά θέματα. Πρώτα από όλα, διευθετεί το θέμα των υπαλλήλων που έχουν μεταταχθεί στον Οργανισμό Περίθαλψης Ασφαλισμένων Δημοσίου, στον (Ο.Π.Α.Δ.). Υπήρχε εκκρεμότητα σε σχέση με όσους είχαν μεταταχθεί και σε όσους μεταταχθούν σε αυτό τον Οργανισμό και ρυθμίζεται με σχετικές διατάξεις.

Υπάρχει επίσης μια ρύθμιση η οποία αναφέρεται στην περίπτωση που κάποιος αναλαμβάνει καθήκοντα σε θέση γενικού διευθυντή Οργανισμού Κοινωνικής Ασφάλισης, να υπάρχει η δυνατότητα να επιλέξει μεταξύ της καινούριας θέσης, δηλαδή του Γενικού Διευθυντού ή της παλαιότερης θέσης, εφόσον κατείχε θέση διευθυντού και να έχει δικαίωμα επιλογής αντίστοιχα του μισθού και των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων.

Ακόμη υπάρχει ρύθμιση για τους εκπαιδευτικούς λειτουργούς. Εδώ οι ρυθμίσεις που εισάγονται είναι δύο κατευθύνσεων. Η μια ρύθμιση αναφέρεται στην περίπτωση κατά την οποία κάποιος εκπαιδευτικός συμπληρώνει το όριο προς συνταξιοδότηση, υποχρεωτικής δηλαδή εξόδου από την υπηρεσία, και το όριο αυτό είναι τα εξήντα επτά χρόνια. Κάποιος εκπαιδευτικός, λοιπόν, που καταλαμβάνεται από αυτό το όριο και υποχρεωτικά απολύεται από το δημόσιο και δεν έχει συμπληρώσει τα τριάντα πέντε συντάξιμα έτη, φεύγει με μειωμένη σύνταξη. Με την προτεινόμενη διάταξη του δίνεται η δυνατότητα να αναγνωρίσει πλασματικό χρόνο εξαγοράζοντας τον και αυτός ο χρόνος είναι το πολύ μια πενταετία, που χρονοκατανέμεται από τώρα, από το έτος 2003 μέχρι και το 2007. Παρέχεται η δυνατότητα να αναγνωριστεί τον πρώτο χρόνο, το 2003, ένας χρόνος, το 2004 μέχρι δύο χρόνια κ.ο.κ. μέχρι το 2007 όπου μπορεί να αναγνωρίσει μέχρι και πέντε χρόνια που ο ίδιος ήταν αδιόριστος. Έτσι μπορεί να συμπληρώσει τα χρόνια μέχρι του ορίου των τριάντα πέντε ετών και να μην πάρει μειωμένη σύνταξη.

Η άλλη διάταξη αφορά εθελουσία εξόδο των εκπαιδευτικών, εφόσον έχουν συμπληρώσει τριάντα χρόνια πραγματικής υπηρεσίας.

Αυτό το κίνητρο της εθελουσίας εξόδου δίνεται στους εκπαιδευτικούς, εφόσον έχουν συμπληρώσει και το πενήντακοστό πέμπτο έτος της ηλικίας τους και έχουν τριάντα χρόνια υπηρεσία, προκειμένου όσοι εκπαιδευτικοί είναι σε τέτοια ηλικία και δεν μπορούν να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση να τους δίνεται η δυνατότητα να κάνουν εθελουσία εξόδο και να συνταξιοδοτηθούν κι έτσι να διευκολυνθεί η εκπαίδευση προσλαμβάνοντας καινούργιους εργαζόμενους, δηλαδή φρέσκο προσωπικό, προκειμένου να συνεχίσουν το εκπαιδευτικό έργο, διότι υπάρχει μια αντίληψη που λέει ότι οι εκπαιδευτικοί μεγάλης ηλικίας δεν είναι τόσο παραγωγικοί στο εκπαιδευτικό τους έργο.

Στη συνέχεια πηγαίνουμε στο άρθρο 9, που αναφέρεται στην έκταση εφαρμογής και στα οικονομικά αποτελέσματα των συγκεκριμένων διατάξεων, όπου αναφέρεται ότι υπάρχει αναλογική επέκταση και στους υπαλλήλους των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης και των άλλων ΝΠΔΔ.

Το άρθρο 10 αναφέρεται στην προκαλούμενη δαπάνη απ' αυτές τις ρυθμίσεις. Πρόκειται για δαπάνη που για το έτος 2002 θα ανέλθει σε 68.500.000 ευρώ και για το έτος 2003 σε 49.920.000 ευρώ. Αυτή η δαπάνη θα προσαυξάνεται κατά 147.000 ευρώ περίπου για καθένα από τα επόμενα τρία έτη.

Επίσης, υπάρχει μια πρόβλεψη για το βάρος του προϋπολογισμού του ΙΚΑ και των άλλων ασφαλιστικών οργανισμών που για το 2002 θα ανέλθει σε 4.000.000 ευρώ και θα προσαυξάνεται κατά 382.000 ευρώ για καθένα από τα επόμενα τέσσερα χρόνια.

Προβλέπεται ότι για το 2002 αυτές οι δαπάνες θα καλυφθούν από τις εγγεγραμμένες πιστώσεις του κρατικού προϋπολογισμού και του προϋπολογισμού του ΙΚΑ και των άλλων ασφαλιστικών οργανισμών. Για τα επόμενα έτη θα γίνει σχετική εγγραφή στους προϋπολογισμούς, που θα έλθουν προς ψήφισή στη Βουλή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει οισηγητής της Νέας Δημοκρατίας, κ. Νικόλαος Αγγελόπουλος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Με το άρθρο 5 δυστυχώς επανέρχουμε στο καθεστώς αναγνώρισης πλασματικών χρόνων για μια κατηγορία εργαζομένων, καθεστώς το οποίο είχε σαν αποτέλεσμα και στο παρελθόν να δημιουργήσει μεγάλα προβλήματα στα ασφαλιστικά ταμεία και να αποτελέσει πραγματική νάρκη στα θεμέλια της κοινωνικής ασφάλισης.

Με την παράγραφο 2 του άρθρου 5 δίνεται η δυνατότητα

αναγνώρισης ως συντάξιμου χρόνου του χρόνου που μεσολάβησε από την κύρωση των πινάκων επιτυχίας των αστυνομικών της περιόδου 1989 μέχρι την κατάταξή τους, δηλαδή τα έτη 1994, 1995 και 1996.

Εμείς διαφωνούμε μ' αυτή τη διάταξη. Ζητάμε να αποσυρθεί αυτή η διάταξη, που βέβαια δημιουργεί κι ένα κακό προηγούμενο. Στο μέλλον θα έχει σαν αποτέλεσμα κάποιοι εργαζόμενοι που παίρνουν μέρος σε κάποιο δημόσιο διαγωνισμό ή είναι επιλαχόντες σε κάποιο δημόσιο διαγωνισμό να ζητούν κι αυτοί να τους δοθεί η δυνατότητα να αναγνωρισούν ως συντάξιμο χρόνο το χρόνο που μεσολάβησε από την ημέρα που βγήκαν τα αποτελέσματα ή κυρώθηκαν οι πίνακες επιτυχίας μέχρι την ημέρα που θα προσληφθούν.

Εδώ, λοιπόν, δημιουργείται αυτό το κακό προηγούμενο. Δηλαδή να παίρνουμε ως χρόνο ασφάλισης όχι το χρόνο που αρχίζει να εργάζεται, να αμείβεται και να συνεισφέρει στα ασφαλιστικά ταμεία ο εργαζόμενος, αλλά χρόνο προγενέστερο αυτού.

Εάν όμως η Κυβέρνηση επιμένει στην ψήφιση αυτής της διάταξης, ζητάμε να ισχύσει το ίδιο και για τους πυροσβέστες και για τους λιμενικούς –υπάρχει διατυπωμένο αντίστοιχο αίτημα- και η αναγνώριση του χρόνου να γίνει δια της καταβολής όχι του συνόλου των εισφορών, όπως προβλέπεται στη διάταξη, αλλά δια της καταβολής των εισφορών του ασφαλισμένου, όπως γίνεται σε προηγούμενη διάταξη αυτού του νομοσχεδίου για τους δικαστικούς ή –σε μεταγενέστερη διάταξη- για τους εκπαιδευτικούς.

Δεν μπορούμε να δίνουμε τη δυνατότητα αναγνώρισης πλασματικών χρόνων σε διαφορετικές κατηγορίες εργαζομένων ασφαλισμένων και στους μεν να λέμε ότι εσείς θα πληρώσετε το σύνολο των εισφορών, δηλαδή εισφορά εργαζόμενου και εργοδότη και για κάποιες άλλες κατηγορίες να νομοθετούμε άνισα, άδικα και να τους λέμε ότι εσείς πληρώνετε μόνο τις εισφορές του ασφαλισμένου.

Οι παράγραφοι 3 και 4 αναφέρονται σε ρυθμίσεις που αφορούν το ασφαλιστικό καθεστώς των εκπαιδευτικών. Συμφωνούμε κατ' αρχήν με τη μείωση του ορίου ηλικίας των εκπαιδευτικών δεδομένου ότι η διδασκαλία σε μεγάλη ηλικία δημιουργεί προβλήματα και αποβαίνει σε βάρος του διδακτικού έργου. Παρόμοια ρύθμιση εξάλλου συζητείται ή υπάρχει και σε άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, παρ' ότι όπως είναι αυτονόητο διασπώνται οι ενιαίοι κανόνες ασφάλισης ως προς τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης. Το ορθό θα ήταν βέβαια με τη ρύθμιση που προτείνετε να υπάρχει η ίδια ρύθμιση ανάμεσα σε αυτούς που διορίστηκαν πριν το 1983 και μετά το 1983. Με τη ρύθμιση όμως που προωθείτε καθιερώνετε άλλη αντιμετώπιση γι' αυτούς που προσλήφθηκαν πριν το 1983 ή αυτούς που προσελήφθησαν ακριβώς μετά από ένα έτος ή μία μέρα.

Σημειώνεται ότι για όσους διορίστηκαν πριν το 1983 και θεμελιώνουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα από το 1998 και μετά, το όριο ηλικίας συνταξιοδότησης σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις αναπροσαρμόζεται στο εξηκοστό πέμπτο έτος της ηλικίας για τους άνδρες και στο εξηκοστό έτος της ηλικίας για τις γυναίκες. Έτσι η μείωση του ορίου ηλικίας για τους άνδρες της κατηγορίας αυτής θα είναι με τη νέα ρύθμιση δέκα χρόνια, δηλαδή για τους άνδρες μειώνεται δέκα χρόνια το όριο συνταξιοδότησης ενώ για τις γυναίκες πέντε. Για τις γυναίκες δε που διορίστηκαν από το 1983 έως το 1992 δεν θα υπάρξει μείωση ενώ για τους άνδρες αντίστοιχα θα έχουμε μείωση πέντε ετών για όσους διορίστηκαν από 1.1.1993 και μετά.

Η αναγνώριση από τους εκπαιδευτικούς χρόνου αναμονής για διορισμό όπως είχαμε πει και κατά τη συζήτηση στην Επιτροπή είχε ρυθμιστεί πρώτα με τον ν. 2084/92. Η ρύθμιση που προωθείται τώρα είναι συνέχεια εκείνης της ρύθμισης, αντιμετωπίζει όμως το θέμα μόνο σε σχέση με την υποχρεωτική αναγνώριση από την υπηρεσία στο εξηκοστό έβδομο έτος σε αντίθεση με την προηγούμενη ρύθμιση που ήταν γενική. Έτσι ενδεχομένως η δυνατότητα αναγνώρισης χρόνου αδιοριστίας που ρυθμίζεται με την προηγούμενη διάταξη να μην έχει καμία ουσιαστική εφαρμογή για τους ανθρώπους οι οποίοι θα φύγουν πενήντα πέντε χρονών και με τριάντα χρόνια υπηρεσίας γιατί

υποχρεωτικά συνδέεται η δυνατότητα αναγνώρισης με το όριο ηλικίας των εξήντα επτά ετών. Θα καταθέσω για τα Πρακτικά την προηγούμενη διάταξη του ν. 2084. Θα παρακαλούσα, κύριε Υπουργέ, να το δείτε σε σχέση και με την παρατήρηση που είχε κάνει ο κ. Αρσένης κατά τη συζήτηση στην Επιτροπή ότι η διάταξη τότε είχε ψηφισθεί σε συνάρτηση με την παραμονή για αρκετά χρόνια στους πίνακες αδιοριστών, στην επετηρίδα όπως λέγαμε, των εκπαιδευτικών. Σήμερα μετά την κατάργηση της επετηρίδας πιστεύουμε ότι θα πρέπει να επανεξεταστεί και να επαναπροσδιοριστεί η στάση μας απέναντι σε αυτό το ζήτημα.

Στο άρθρο 7 και στην παράγραφο 5 θα παρακαλέσουμε να λάβετε υπόψη...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Συζητούμε τα άρθρα 5, 9 και 10. Το άρθρο 7 είναι για την επόμενη συνεδρίαση.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Καλώς, κυρία Πρόεδρε.

Καθορίζονται τα όρια της εφαρμογής καθώς επίσης και οι δαπάνες οι οποίες προκαλούνται στον προϋπολογισμό. Στην έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους αναφέρεται κατά περίπτωση η δαπάνη που προκαλείται στον κρατικό προϋπολογισμό.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ**)

Δυστυχώς όμως, για μία σειρά πάνω από είκοσι περιπτώσεις, καθώς και για αρκετές ρυθμίσεις οι οποίες περιλαμβάνονται στις τροπολογίες που έχουν κατατεθεί, η δαπάνη δεν προσδιορίζεται. Είναι ακαθόριστη. Πιστεύουμε ότι για άλλη μία φορά ακολουθείται η ίδια διαδικασία, η οποία παρατηρείται σε πάρα πολλά νομοθετήματα που φέρνει η Κυβέρνηση προς συζήτηση στη Βουλή: να μην προσδιορίζονται οι δαπάνες, οι οποίες προκαλούνται στον προϋπολογισμό του κράτους ως θα είχε υποχρέωση η Κυβέρνηση να πράξει.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Τζέκης έχει το λόγο.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Με το άρθρο 5 παράγραφος 2 αναγνωρίζεται το συνταξιοδοτικό δικαίωμα σε αυτούς οι οποίοι δεν προσελήφθησαν, όταν έπρεπε γιατί ακυρώθηκαν οι πίνακες επιτυχίας, με το σύνολο των ασφαλιστικών εισφορών να πληρωθεί από τους ίδιους.

Ασφαλώς αναφέρεστε στην Αστυνομία, κύριε Υπουργέ. Έχουμε εδώ και το έγγραφο από την Ένωση Πυροσβεστών που απαιτούν και αυτοί να γίνει το ίδιο. Έχουν πρόβλημα ...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Γίνεται και γι' αυτούς. Το έγγραφο δεν αφορά αυτή τη ρύθμιση. Το έγγραφο αυτό περιλαμβάνει όλους, και την Αστυνομία και το Πυροσβεστικό και την Άμυνα.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Αναφέρουν συγκεκριμένα ότι πρέπει να γίνει αναγνώριση και μάλιστα με διαφορετικό τρόπο ...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Για την άλλη διάταξη λένε. Στο άρθρο 6 είναι αυτό. Θα το δούμε μετά.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Έρχομαι τώρα στις παραγράφους 3 και 4, που βέβαια είναι και καθοριστικές και αφορούν το συνταξιοδοτικό των εκπαιδευτικών πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας. Είναι οι λειτουργοί που έχουν σοβαρά προβλήματα και βέβαια η Κυβέρνηση τους είχε εξαιρέσει από τη συνολική ρύθμιση του συνταξιοδοτικού έχοντας ως στόχο αυτό που είπα και χθες, να σπλαχνοποιεί τις διάφορες κατηγορίες εργαζομένων για να περνά και πιο ανώδυνα τις θέσεις της.

Πιστεύουμε ότι με τις συγκεκριμένες δύο διατάξεις δίνεται η δυνατότητα σε εκπαιδευτικούς που συμπληρώνουν τα τριάντα χρόνια να συνταξιοδοτούνται στο πενήντα έτος οι διοριζόμενοι μέχρι το 1983 και στο εξηκοστό έτος οι μετά το 1983, αλλά με μειωμένη σύνταξη, που φθάνει και το 15%. Αν συνηγορήσουμε βέβαια ότι η σύνταξη θα υπολογίζεται στο 70% των συντάξιμων αποδοχών, έτσι όπως ορίζει το συνταξιοδοτικό της τελευταίας πενταετίας, η μείωση είναι πολύ μεγαλύτερη.

Έτσι πιστεύουμε ότι αυτή η μείωση θα έχει συνέχεια. Και η επικουρική σύνταξη θα είναι μειωμένη, όπως βέβαια και το εφά-

παξ. Βλέπουμε λοιπόν, ότι αυτή τη δήθεν ευνοϊκή διάταξη δεν θα την κάνει χρήση κανείς από τους εκπαιδευτικούς, γιατί κανένας δεν θα θέλει να πάρει πολύ μικρή σύνταξη. Άρα, θα μένει και πάνω από τα χρόνια εκείνα τα οποία έχει για να συμπληρώσει τη σύνταξή του.

Η επόμενη ρύθμιση πιστεύουμε ότι είναι ένα δώρο άδωρο και αυτή. Αφορά τη δυνατότητα αναγνώρισης χρόνων αναδιοριστίας, τα οποία θα μπορούν να εξαγοράζουν οι εκπαιδευτικοί που συμπληρώνουν το εξηκοστό έκτο έτος της ηλικίας τους χωρίς να συμπληρώνουν ταυτόχρονα τα τριάντα πέντε χρόνια.

Και σε αυτό το ζήτημα παρατηρούμε ότι υπάρχει ουσιαστικό πρόβλημα γιατί, έτσι όπως το θέτει, ποιος θα πληρώσει για να συμπληρώσει τα πέντε χρόνια, κύριε Υπουργέ. Εμείς πιστεύουμε ότι το αίτημα για μία πλήρη σύνταξη στα τριάντα χρόνια εργασίας χωρίς όριο ηλικίας ή, αν θέλετε, στα εξήντα χρόνια για τους άνδρες και στα πενήντα χρόνια για τις γυναίκες είναι όχι μόνο επίκαιρο, αλλά είναι και άμεσο αίτημα. Είναι διεκδικησιμότητα, δηλαδή, των ιδίων των εργαζομένων. Γι' αυτό κατέθεσα και στα Πρακτικά της Βουλής χθες κατά τη συζήτηση επί της αρχής το έγγραφο της ΟΛΜΕ, η οποία βάζει το ζήτημα ότι θα πρέπει η εξαγορά για την αναγνώριση να γίνεται στο εισαγωγικό μισθολογικό κλιμάκιο και μόνο του ασφαλισμένου, που προβλέπεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 55 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων.

Αν βέβαια αναφερθούμε και στη διδασκαλική ομοσπονδία, θα έλεγα ότι σ' αυτήν την περίπτωση στα τριάντα χρόνια πρέπει να δίνεται πλήρη σύνταξη. Πιστεύω ότι αυτό το ζήτημα πρέπει να το εξετάσετε, εάν θέλετε να αποσυμφορήσετε μέσα από την εκπαιδευτική αυτούς οι οποίοι έχουν εξήντα ή εξήντα πέντε χρόνια προϋπηρεσίας, με αποτέλεσμα –όπως όλοι καταλαβαίνουμε– αυτό να έχει επίπτωση και στο έργο που παράγουν.

Όσον αφορά στο άρθρο 10, θα ήθελα να μιλήσω για τη δαπάνη που προκαλεί. Θα ήθελα να μιλήσω μόνο για το Ι.Κ.Α. Βέβαια, το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους αναφέρει ανυπολόγιστες άλλες δαπάνες που σημαίνει ότι δεν μπορεί να τις υπολογίσει. Καταλαβαίνουμε ότι και η επιβάρυνση του Ι.Κ.Α θα είναι πολύ μεγαλύτερη.

Θα ήθελα να αναφερθώ στο Ι.Κ.Α, γιατί πριν από λίγο καιρό διαγράφηκε ένα χρέος της εργοδοσίας –και, ιδίως, της μεγαλοεργοδοσίας– που αφορούσε σε ασφαλιστικά δικαιώματα που θα έπρεπε να τα πληρώνουν στο Ι.Κ.Α, ύψους τριακοσίων δισεκατομμυρίων δραχμών.

Καταλαβαίνετε, λοιπόν, με αυτά τα δισεκατομμύρια που χαρίστηκαν –ιδίως στους μεγαλοεπιχειρηματίες– τι θα μπορούσε να δώσει το ΙΚΑ σε συντάξεις που πραγματικά θα μπορούσαν να χαρακτηριστούν ως «συντάξεις πείνας». Αυτό το λέμε, βέβαια, με όλη τη σημασία της λέξης, δηλαδή, από τη μία πλευρά βλέπουμε την Κυβέρνηση νομοθετικά να ρυθμίζει χαριστικά προς το μεγάλο κεφάλαιο και, από την άλλη πλευρά, όταν είναι η ώρα να αποδώσει συντάξεις στον εργαζόμενο λαό, να λέει ότι δεν έχει τα απαραίτητα κονδύλια να δώσει.

Σας άκουσα, μάλιστα, να λέτε ότι είναι γενναϊόδωρη από τον κρατικό προϋπολογισμό η χορήγηση προς το ΙΚΑ. Δεν είναι γενναϊόδωρη. Εάν πάρουμε ως παράδειγμα αυτά τα οποία έπρεπε να δίνει με το προηγούμενο καθεστώς και δεν τα έδινε, είναι πολύ περισσότερα απ' αυτά τα οποία δίνετε.

Δεν μπορούμε, λοιπόν, να λέμε ότι με το ποσοστό του 1% περίπου του τακτικού προϋπολογισμού θα δώσουμε συντάξεις και θα κάνουμε και κοινωνική πολιτική, γιατί αυτά ήταν χωριστά με το προηγούμενο καθεστώς. Άλλο είναι η κοινωνική πολιτική, άλλο ορισμένα επιδόματα και άλλο πράγμα είναι οι ανάγκες του Ι.Κ.Α.

Κύριε Πρόεδρε, δεν έχω κάτι άλλο να προσθέσω. Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Και εμείς σας ευχαριστούμε, κύριε Τζέκη.

Ο κ. Λαφαζάνης έχει το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να κάνω ορισμένες παρατηρήσεις επί των συζητούμενων άρθρων. Κατ' αρχάς, θα ήθελα να αναφερθώ στο θέμα των επιτυχόντων στους διαγωνισμούς του 1989 –οι οποίοι διορίστηκαν το 1994,

το 1995 και το 1996– και στη δυνατότητα που τους δίνετε να εξαγοράσουν τις ασφαλιστικές εισφορές στο χρονικό διάστημα που μεσολάβησε, προκειμένου να συνεχίσουν την ασφαλιστική και συνταξιοδοτική τους πορεία.

Εμείς δεν θα είχαμε αντίρρηση σ' αυτό, εάν φυσικά το γενικεύατε, αν δηλαδή λέγατε ότι, όσοι στο παρελθόν ή και στο μέλλον επιτυγχάνουν σε διαγωνισμούς, αλλά καθυστερούν για οποιοδήποτε λόγο να διοριστούν, τότε θα μπορεί να υπάρξει μία αντίστοιχη ρύθμιση που να τους καλύπτει.

Όμως, πολύ φοβάμαι ότι μία τέτοια διάταξη γίνεται μονομερώς, δεν γενικεύεται και δεν αφορά όλους όσους στο παρελθόν, ίσως εμπίπτουν σ' αυτή τη λογική της διάταξης και όσους στο μέλλον προκύψουν ως ένα τέτοιο ενδεχόμενο, ως μία τέτοια εξέλιξη.

Στο σημείο αυτό θα ήθελα να αναφερθώ στους εκπαιδευτικούς, οι οποίοι, ως γνωστόν, μένουν αδιόριστοι για πολλά χρόνια χωρίς δική τους υπαιτιότητα, με αποτέλεσμα πολλοί απ' αυτούς να απολύονται υποχρεωτικά λόγω συμπλήρωσης του εξηκοστού εβδόμου έτους της ηλικίας τους, χωρίς να έχουν τριάντα πέντε έτη υπηρεσίας. Σ' αυτούς τους εκπαιδευτικούς δίνεται η δυνατότητα αναγνώρισης ως συντάξιμου χρόνου και χρόνου αδιοριστίας μέχρι πέντε έτη, αφού καταβάλουν τις αναλογούσες εισφορές.

Έχουμε, λοιπόν, τη γνώμη ότι το δικαίωμα αναγνώρισης θα πρέπει να δίνεται για το σύνολο της αδιοριστίας και μέχρι τη συμπλήρωση της τριακονταπενταετίας και όχι μόνο για τα πέντε χρόνια, γιατί μπορεί και με τα πέντε χρόνια, κύριε Υπουργέ, να μην συμπληρώνεται η τριακονταπενταετία. Οι εισφορές, μάλιστα, σε κάθε περίπτωση δεν θα πρέπει να βαρύνουν αποκλειστικά τους ίδιους, αφού οι ίδιοι είναι οι τελευταίοι που ευθύνονται για την αδιοριστία τους.

Θα έλεγα επίσης ότι γενικά για τους εκπαιδευτικούς η πενταετία, πάνω από ένα ορισμένο όριο ηλικίας, το οποίο μπορούμε να το συζητήσουμε, θα έπρεπε να δίνεται ως πάγια δυνατότητα συνταξιοδοτικής κάλυψης, προκειμένου να συμπληρώσουν τριακονταπενταετία για πλήρη σύνταξη. Και αυτό, λαμβάνοντας υπόψη πάρα πολλές παραμέτρους και ότι ακόμα και σήμερα πάρα πολλοί διορίζονται σε μεγάλη ηλικία, παρά τη θέλησή τους, μέσω των διαγωνισμών, αλλά επίσης παίρνοντας υπόψη και την ιδιομορφία, τη φύση και το χαρακτήρα του επαγγέλματος, καθώς και τα ευρωπαϊκά δεδομένα, όπου σε αρκετές ευρωπαϊκές χώρες δίνεται μία δυνατότητα συνταξιοδότησης των εκπαιδευτικών σε λιγότερα χρόνια, με τη θέλησή τους και με την εξασφάλιση πλήρους συντάξεως, προκειμένου να υπάρξει γρήγορη ανανέωση του εκπαιδευτικού δυναμικού και γρήγορη δυνατότητα εξέλιξής του στα νέα δεδομένα και στις νέες απαιτήσεις.

Δίνεται επίσης η δυνατότητα συνταξιοδότησης στους εκπαιδευτικούς που έχουν τριάντα χρόνια συντάξιμης υπηρεσίας και ηλικία πενήντα πέντε και εξήντα ετών, στους προσληφθέντες πριν και μετά την 1.1.1983 αντίστοιχα.

Η διάταξη έχει ένα θετικό χαρακτήρα, όμως το γεγονός ότι δεν προβλέπεται χορήγηση πλήρους σύνταξης σ' αυτή την περίπτωση, σημαίνει ότι όσοι κάνουν χρήση αυτής της διάταξης, θα πάρουν τριάντα, τριάντα ένα, τριάντα δύο, τριάντα τρία ή τριάντα τέσσερα τριακοστά πέμπτα της σύνταξης, πράγμα το οποίο αποτελεί και ένα αντικίνητρο για τη χρήση αυτής της διάταξης, την οποία εσείς προφανώς θέλετε να κάνετε για να βελτιώσετε ορισμένα πράγματα, γι' αυτούς οι οποίοι έχουν προσληφθεί ειδικότερα θα έλεγα πριν την 1.1.1983.

Θα συμφωνήσω, κύριε Υπουργέ, με μία παρατήρηση η οποία έγινε και η οποία νομίζω ότι υποστηρίχτηκε από όλες τις πτέρυγες της Αντιπολίτευσης. Όταν το κράτος αναλαμβάνει να κάνει κοινωνική πολιτική με οποιονδήποτε τρόπο, αναλαμβάνει να πάρει μέτρα, τα οποία είναι ευεργετικά στην κατεύθυνση της βελτίωσης της ασφάλισης και των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων των εργαζομένων ή κλάδων τους, δεν συμφωνώ με μία λογική που λέει ότι σε αυτή την περίπτωση πρέπει να επιβαρύνονται το κόστος τα ασφαλιστικά ταμεία. Αυτό το λέω, γιατί βλέπω ότι αυτό το γεγονός έχει γενικευθεί. Δεν συμβαίνει πλέον μόνο σ' αυτό το νομοσχέδιο. Σε κάθε νομοσχέδιο, επει-

δή υπάρχουν και συνταξιοδοτικές πλευρές, το κράτος κάνει κάποιες πολιτικές και αυτές τις πολιτικές τις πληρώνουν τα ταμεία. Κάποτε πρέπει να σταματήσει νομίζω αυτή η τακτική, να προχωρήσουμε σε υγιή, βιώσιμα ταμεία και εφόσον θέλει το κράτος να παρεμβαίνει –και καλώς παρεμβαίνει, στις περισσότερες των περιπτώσεων θετικά για τους εργαζόμενους- να αναλαμβάνει και το κόστος και το βάρος αυτής της παρέμβασης. Να μην το ρίχνει στα ασφαλιστικά ταμεία και μετά αρχίζουμε τη λογική ότι τα ασφαλιστικά ταμεία δεν πάνε καλά, τα ασφαλιστικά ταμεία έχουν πρόβλημα. Τα ασφαλιστικά ταμεία δεν έχουν αποφασίσει αυτά τα μέτρα τα οποία παίρνετε εσείς σ' αυτό το νομοσχέδιο ή όποια άλλα παρεμφερή μέτρα παίρνουν άλλοι Υπουργοί, όπως είδα και στο νομοσχέδιο για το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο, όσον αφορά το ΙΚΑ.

Δεν τα αποφασίζουν λοιπόν τα ασφαλιστικά ταμεία αυτά. Τα αποφασίζει η Κυβέρνηση και καλώς κάνει. Και αυτό κρίνεται από τη Βουλή, συζητιέται και η Βουλή ψηφίζει. Αλλά από τη στιγμή που παίρνει τέτοιες αποφάσεις, αναλαμβάνει και το κόστος αυτών των αποφάσεων. Και έτσι ξέρουμε τι πορεία έχουν τα ασφαλιστικά ταμεία και τι κοινωνικές, ασφαλιστικές και συνταξιοδοτικές παρεμβάσεις κάνει το κράτος.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Καλώς, κύριε Λαφαζάνη.

Έχει γραφεί μόνο ο κ. Αρσένης για να μιλήσει. Σας φθάνουν τέσσερα λεπτά, κύριε Αρσένη;

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ: Ναι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ορίστε, κύριε Αρσένη, έχετε το λόγο.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, έχω επανειλημμένα τονίσει ότι η Βουλή θα πρέπει να αντιμετωπίσει το θέμα των μισθών των εκπαιδευτικών.

Πρέπει να γίνει μία σημαντική και γενναία βελτίωση στη μισθοδοσία τους. Φυσικά κάθε διάταξη, που βελτιώνει το επίπεδο διαβίωσης των εκπαιδευτικών, δεν μπορεί παρά να αντιμετωπίζεται θετικά.

Θα πρέπει όμως ταυτόχρονα να δούμε και τις παράπλευρες επιδράσεις σχετικών διατάξεων. Με τις διατάξεις σε αυτό το νομοσχέδιο δημιουργούνται προνομιακές, ευνοϊκές συνθήκες συνταξιοδότησης των εκπαιδευτικών.

Θα ήθελα λοιπόν να κάνω μερικά σχόλια. Πρώτα απ' όλα όσον αφορά την έννοια του χρόνου αναμονής διορισμού ή χρόνου αδιοριστίας, θα έλεγα ότι είναι μία έννοια που δημιουργεί γενικότερα προβλήματα και θα έπρεπε να είμαστε ιδιαίτερα προσεκτικοί στην υιοθέτηση αυτού του θεσμού.

Υπάρχει πράγματι χρόνος αναμονής μεταξύ της απόκτησης διπλώματος πανεπιστημίου και διορισμού στο δημόσιο, όχι μόνον στην περίπτωση των εκπαιδευτικών, αλλά και σε πολλές άλλες περιπτώσεις, όπως των γεωπόνων, μηχανικών κλπ. Εάν λοιπόν το κράτος αναγνωρίσει δικαίωμα χρόνου αδιοριστίας στους εκπαιδευτικούς, θα πρέπει για λόγους ισότητας να το αναγνωρίσει και στις άλλες κατηγορίες και εμμέσως να δεχθεί ότι υπάρχει μία άμεση διασύνδεση μεταξύ απόκτησης διπλώματος ανωτάτης σχολής και δικαιώματος για απασχόληση. Αυτό είναι κάτι, το οποίο δεν έχει γίνει αποδεκτό μέχρι τώρα. Αν γίνει αποδεκτό, θα έχει σημαντικές επιπτώσεις και στο Εργατικό Δίκαιο, αλλά και στην εκπαιδευτική μας πολιτική.

Στην περίπτωση βέβαια των εκπαιδευτικών, υπάρχει μια ειδική περίπτωση ότι υπήρχε στο παρελθόν η επετηρίδα και εκεί υπήρχε και μια έμμεση αναγνώριση από το κράτος του δικαιώματος πρόσληψης στο δημόσιο για τους εκπαιδευτικούς, που υπέβαλλαν αιτήσεις.

Θα έλεγα λοιπόν ότι αυτή η διάταξη του άρθρου 5 παράγραφος 3 είναι μια διάταξη που μπορεί να στηριχθεί με βάση το γεγονός ότι υπήρχε επετηρίδα, αλλά μόνο γι' αυτούς. Τώρα, όμως, έχουμε το διαγωνισμό. Εάν αναγνωρίσουμε αυτό το δικαίωμα και σε αυτούς, οι οποίοι διορίζονται ή θα διορίζονται στο δημόσιο με βάση το διαγωνισμό, τότε εισάγουμε μια έννοια ανισότητας. Κάποιος, ο οποίος μπήκε στο δημόσιο με διαγωνισμό σε ηλικία εικοσιπέντε ετών, είναι μια περίπτωση. Άλλος, ο οποίος επέλεξε να μπει με διαγωνισμό μετά από δέκα ή δεκα-

πέντε χρόνια, θα έχει ίδια συνταξιοδοτικά δικαιώματα με αυτόν, που διορίστηκε και δούλεψε δέκα-δεκαπέντε χρόνια νωρίτερα. Γιατί να δεχθούμε αυτή την ανισότητα; Μήπως η παράγραφος 3 θα πρέπει να ισχύει μόνο για τις παλιές περιπτώσεις, όπου οι προσλήψεις γίνονταν από την επετηρίδα και όσον αφορά τον διαγωνισμό να μη γίνει αποδεκτή η έννοια του χρόνου αναμονής για διορισμό;

Θα ήθελα να πω όσον αφορά την παράγραφο 4 του άρθρου 5 ότι εδώ από την πίσω πόρτα εισάγεται ο θεσμός της εθελουσίας εξόδου. Εγώ έχω μεγάλες επιφυλάξεις για αυτό τον θεσμό. Δεν πιστεύω ότι ένας εκπαιδευτικός σε ηλικία 55 ετών δεν μπορεί να αποδώσει στο εκπαιδευτικό σύστημα και πρέπει να συνταξιοδοτηθεί ή τουλάχιστον να του δώσουμε κίνητρα να φύγει από τον δημόσιο τομέα. Είναι σίγουρο ότι, αν του δώσουμε κίνητρα να συνταξιοδοτηθεί, τις γνώσεις που απέκτησε στην καριέρα του, θα τις μεταφέρει σε άλλους χώρους στο ιδιωτικό εκπαιδευτικό σύστημα. Γιατί να το κάνουμε αυτό;

Νομίζω ότι το θέμα της εθελουσίας εξόδου των εκπαιδευτικών, είναι ένα ευρύτερο θέμα, το οποίο θα πρέπει να συζητηθεί σε συνάρτηση με πολλά άλλα πράγματα. Ίσως εκεί θα μπορούσαμε να σκεφτούμε και την περίπτωση ότι εκπαιδευτικοί, που αισθάνονται κουρασμένοι σε ηλικία πενήντα πέντε ή εξήντα ετών, θα μπορούσαν να συνεχίσουν να υπηρετούν το δημόσιο σε διοικητικές θέσεις στο εκπαιδευτικό σύστημα, το οποίο έχει μεγάλες ανάγκες.

Η πρότασή μου είναι ότι θα ήταν ίσως πιο σκόπιμο να μην περάσει αυτή η παράγραφος σήμερα, αλλά να εξετάσουμε αυτό το θέμα ευρύτερα στο πλαίσιο μιας γενικότερης αξιολόγησης της κατάστασης στο εκπαιδευτικό σύστημα, όσον αφορά τους εκπαιδευτικούς, αλλά και τους διοικητικούς στο εκπαιδευτικό σύστημα.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Το πιο τίμιο, κύριε Αρσένη, θα ήταν να υπάρχει αναλογικότητα των χρόνων υπηρετήσεως για τη σύνταξη. Πόσα χρόνια έχεις κάνει; Είκοσι, δεκαπέντε, τρία; Να υπάρχει αναλογικότητα και να υπάρχει η κατώτερη σύνταξη. Αυτό θα ήταν το πιο τίμιο.

Ορίστε, κύριε Υφυπουργέ, έχετε το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, έχουν τεθεί δύο ζητήματα. Το ένα ζήτημα συνδέεται με τη ρύθμιση η οποία αφορά την αναγνώριση, ως συντάξιμου χρόνου, εκείνου του διαστήματος που μεσολάβησε για κάποιες συγκεκριμένες κατηγορίες δημοσίων υπαλλήλων, από την ώρα που κυρώθηκαν οι πίνακες επιτυχίας ή από την κλήση τους προς κατάταξη. Η ρύθμιση αυτή αφορά αστυνομικούς, πυροσβέστες και υπαλλήλους του Υπουργείου Άμυνας. Εδώ προβλήθηκε η άποψη ότι η διάταξη έχει εξαιρετικό χαρακτήρα. Και σπεύδω να πω ότι όντως έχει εξαιρετικό χαρακτήρα. Γιατί όμως; Για έναν πάρα πολύ απλό λόγο. Διότι οι άνθρωποι αυτοί δεν διορίστηκαν στο ελληνικό δημόσιο εξαιτίας μιας ανεπίτρεπτης πολιτικής απόφασης, επειδή μεσολάβησε μία αλλαγή στην Κυβέρνηση το 1989. Ο λόγος ήταν αυτός. Δεν υπήρξε καθυστέρηση από την πλευρά του δημοσίου, κατά τη συνήθη διαδικασία, όπου υπάρχει ένας χρόνος ο οποίος μεσολαβεί από την ώρα που κυρώνονται οι πίνακες, έως την ώρα που γίνεται ο διορισμός. Αυτοί είχαν προσληφθεί, πολλοί εκλήθησαν και φόρεσαν και στολές, μεσολάβησε η κυβερνητική αλλαγή και τους εδηλώθη ευθέως ότι, εφόσον εσείς ανήκετε κάπου αλλού δεν θα προσληφθείτε.

Με την έννοια λοιπόν, αυτή η διάταξη δεν μπορεί να είναι γενική, αλλά πρέπει να είναι ειδική. Υπάρχει συγκεκριμένος πολιτικός λόγος, όπου το κράτος συμπεριφέρθηκε εκφεύγοντας κατά πολύ από τη διαδικασία της ίσης συμπεριφοράς απέναντι στους πολίτες. Και επειδή πρόκειται για εξαιρετική ρύθμιση, η οποία στηρίζεται σε αυτόν το λόγο, η συνεννόηση που έγινε με τους εκπροσώπους τους ήταν ότι θα πρέπει να αναλάβουν να καταβάλουν το σύνολο των εισφορών. Όχι μόνο αυτές τις οποίες καταβάλλουν και οι ίδιοι, αλλά και το σύνολο που αφορά το δημόσιο. Η ρύθμιση αυτή έγινε αποδεκτή απολύτως απ' αυτούς, γιατί γνωρίζουν πολύ καλά οι ίδιοι ότι είναι μία ρύθμιση που γίνεται για να αποκαταστήσει μία κατάσταση, αλλά

επειδή όντως δημιουργεί ένα ευνοϊκότερο καθεστώς γι' αυτούς, γι' αυτό και προχωρούν. Ποιος ήταν ο άλλος λόγος; Οι υπάλληλοι αυτοί φεύγουν από την υπηρεσία σε μια συγκεκριμένη ηλικία. Άρα, πολλοί απ' αυτούς, οι οποίοι κατά το χρόνο της επιτυχίας τους ήταν στο χρονικό όριο της πρόσληψης, όσον αφορά την ηλικία τους, όταν στη συνέχεια προσελήφθησαν, μετά από μερικά χρόνια, γνώριζαν ότι δεν θα προλάβουν να πάρουν πλήρη σύνταξη, διότι θα αποστρατευθούν υποχρεωτικά σε ένα όριο ηλικίας. Δεν θα συμπληρώσουν δηλαδή πλήρη σύνταξη, και δεν θα τη συμπληρώσουν όχι γιατί δεν θέλουν να δουλέψουν, αλλά γιατί κάποιοι την ώρα που έπρεπε, δεν τους επέτρεψαν να διοριστούν, επειδή είχαν πολιτική αντίθεση μαζί τους. Αυτή την αδικία ερχόμαστε να αποκαταστήσουμε τώρα.

Δεύτερον, για τα θέματα των εκπαιδευτικών. Υπάρχουν δύο κατηγορίες. Είναι οι κατηγορίες εκείνων των εκπαιδευτικών που λόγω της υπέρθεωσής της επετηρίδας για πολλά χρόνια διορίστηκαν σε μεγάλη ηλικία και παρά το γεγονός ότι μένουν στην υπηρεσία μέχρι το εξηκοστό έβδομο έτος της ηλικίας τους, δεν συμπληρώνουν πλήρη σύνταξη. Δίνουμε, λοιπόν, σε αυτούς τους ανθρώπους κλιμακωτά από ένα έως πέντε χρόνια τα επόμενα χρόνια, την επόμενη πενταετία, για να μπορέσουν να συμπληρώσουν ο καθένας τους ή να βελτιώσουν, γιατί πάλι αρκετοί απ' αυτούς και με τα πέντε πλασματικά δεν θα συμπληρώσουν τριάντα πέντε συντάξιμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Τα πληρώνουν αυτά;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Βεβαίως. Πληρώνουν μόνο τις εισφορές που τους αναλογούν. Υπάρχει μία διαφορά με τους άλλους υπαλλήλους. Εδώ ο χρόνος αδιουριστίας θα μπορούσε να εγείρει μερικές αμφιβολίες περί του αν περιλαμβάνει και άλλους υπαλλήλους.

Θα ήθελα, όμως, να τονίσω το εξής: Ο διορισμός των λοιπών πτυχιούχων στο δημόσιο τομέα δεν υπέκειτο σε ένα αποκλειστικό καθεστώς, αποτρεπτικό του διορισμού λόγω της επετηρίδας. Με ποια έννοια το λέω αυτό; Ότι οι μηχανικοί, οι γεωπόνοι, οι κτηνίατροι, οι οποιοδήποτε άλλοι, για να διοριστούν στο δημόσιο, ελάμβαναν μέρος στους διαγωνισμούς που γίνονταν κάθε τόσο. Οι εκπαιδευτικοί είχαν την αποτρεπτική δέσμευση της επετηρίδας. Δεν είχαν άλλον τρόπο να προσεγγίσουν το δημόσιο, παρά μόνο όταν ερχόταν η σειρά τους, δηλαδή τους επεβλήθη ένα καθεστώς υποχρεωτικής απομάκρυνσης από το δημόσιο ή ένα καθεστώς υποχρεωτικής αναμονής. Γι' αυτό, λοιπόν, θεωρώ ότι δεν είναι το ίδιο πράγμα με τους άλλους υπαλλήλους. Δε θέλω να υπάρξει παρερμηνεία.

Όμως, τι είναι αυτό που θεωρώ σωστό; Κύριε Αρσένη, θα το προσθέσουμε αυτό. Θεωρώ ότι αυτό θα πρέπει να περιλάβει όλους εκείνους που διορίστηκαν στο χώρο της εκπαίδευσης πριν από την εφαρμογή του νέου θεσμού, διότι μετά δεν υπάρχει χρόνος αδιουριστίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Σαφώς, αυτό πρέπει να γίνει.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Υπό την έννοια αυτή, λοιπόν, θα προσθέσουμε εδώ μία σχετική φράση, ώστε να κλείσει αυτό το θέμα με έναν απόλυτα σωστό τρόπο. Το οφείλουμε στους ανθρώπους αυτούς.

Όσον αφορά τη δεύτερη παράγραφο, που ρυθμίζει το ζήτημα της συνταξιοδότησης με καταβολή μειωμένης σύνταξης, αλλά μετά από τριάντα χρόνια πραγματικής υπηρεσίας, θέλω να σας πω το εξής: Οι συζητήσεις που έχουν γίνει με τους εκπαιδευτικούς και η γνώση που όλοι μας έχουμε από την κοινωνική μας συμμετοχή μας έχουν οδηγήσει στην ασφαλή εκτίμηση ότι υπάρχουν εκπαιδευτικοί που πράγματι μετά από τριάντα πέντε χρόνια υπηρεσίας αισθάνονται κουρασμένοι, αισθάνονται αδύναμοι να προσφέρουν στο εκπαιδευτικό έργο. Σε αυτούς τους ανθρώπους δίνουμε τη δυνατότητα να αποχωρήσουν, εφόσον έχουν τριάντα πραγματικά χρόνια υπηρεσίας και είναι στην ηλικία των πενήντα πέντε ετών, για όσους είναι διορισμένοι πριν από το 1983 και εξήντα ετών για όσους είναι διορισμένοι μετά από το 1983. Σε αυτούς δίνουμε τη δυνατότητα να αποχωρήσουν με τριάντα τριακοστά πέμπτα, δηλαδή με μειωμένη σύνταξη. Δεν αποδεχθήκαμε το αίτημα που υπέβαλαν οι

συνδικαλιστικές τους οργανώσεις να μπορούν αυτήν την πενταετία να την εξαγοράσουν καταβάλλοντας τις μισές εισφορές των εργαζομένων. Θεωρώ ότι αυτό δεν είναι δίκαιο.

Όμως, θεωρώ ότι, όσοι αισθάνονται ότι δεν μπορούν να προσφέρουν πια, πρέπει να μπορούν να αποχωρήσουν με μειωμένη σύνταξη. Αυτό υπακούει και στον πολύ θεμελιώδη κανόνα που υπαινιχθήκατε, κύριε Πρόεδρε, ότι θα πρέπει να υπάρχει μία αναλογικότητα μεταξύ του ασφαλισμένου χρόνου και της σύνταξης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Σαφώς, πρέπει να υπάρχει αναλογικότητα και κατώτατη σύνταξη.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Εδώ, λοιπόν, εφαρμόζεται η αναλογικότητα με την έννοια ότι αυτοί οι εκπαιδευτικοί, αποχωρώντας στα τριάντα χρόνια υπηρεσίας, θα πάρουν τα τριάντα τριακοστά πέμπτα της δικαιούμενης σύνταξης. Θεωρώ ότι είναι ώριμο να προχωρήσει αυτή η ρύθμιση, επειδή πρόκειται γι' αυτόν τον ειδικό κλάδο, που έχουμε αναγνωρίσει όλοι τις ιδιαιτερότητές του και τις μεγάλες ανάγκες που προκύπτουν. Βεβαίως, νομίζω ότι οι συζητήσεις που γίνονται αυτήν την περίοδο με τους εκπαιδευτικούς θα οδηγήσουν σύντομα σε μία συμφωνία που πιστεύουμε ότι θα βελτιώσει και τις αποδοχές τους, γιατί αυτό είναι απαραίτητο να γίνει. Ελπίζω ότι μέσα στο Νοέμβριο θα υπάρξει μία κατάληξη με τη διαδικασία των συλλογικών διαπραγματεύσεων και ότι τα πράγματα θα οδηγηθούν με θετικό τρόπο και με συνεννόηση σε ένα καλό αποτέλεσμα.

Θα ήθελα να συμπληρώσω κάτι και θα ήθελα τη βοήθειά σας σε αυτό, κύριε Αρσένη. Θα πρέπει να προσδιορίσουμε το χρόνο μέχρι τον οποίο έχουν διοριστεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Πότε σταμάτησε το σύστημα της επετηρίδας;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Θα πρέπει να δούμε πότε έγινε ο πρώτος διαγωνισμός του ΑΣΕΠ.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ: Ο πρώτος διαγωνισμός έγινε το 1998.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Υπουργέ, θα σας διευκολύνω. Θα ψηφίσουμε το άρθρο, αλλά τη φράση θα την προσθέσουμε...

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Γιατί δεν αφήνουμε τα άρθρα να τα ψηφίσουμε όλα την Τρίτη;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Καλώς, δεν θα ψηφίσουμε το άρθρο και την Τρίτη μας κάνετε τη διόρθωση. Δεν θα το συζητήσουμε, απλώς θα μπει η φράση.

Ο κ. Τζέκης έχει το λόγο για δύο λεπτά.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, αναφέρομαι στην παράγραφο 2 του άρθρου 5.

Εάν πραγματικά έχει γίνει αυτό που λέτε, κύριε Υφυπουργέ, ότι η Νέα Δημοκρατία δεν αναγνώρισε τον πίνακα και δεν τους προσέλαβε, δεν θα στείλουμε το λογαριασμό στη Νέα Δημοκρατία. Η Νέα Δημοκρατία ήταν τότε κυβέρνηση. Αφού, λοιπόν, η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. τώρα αναγνωρίζει ότι εκείνη η κυβέρνηση έκανε λάθος δεν μπορούμε να καλούμε τους εργαζόμενους να πληρώσουν το σύνολο των ασφαλιστικών εισφορών τους. Πρέπει το δημόσιο -αφού η Κυβέρνηση αναγνωρίζει ότι η προηγούμενη κυβέρνηση, που ήταν συνέχεια της προηγούμενης, έκανε λάθος- να πληρώσει και να συνεισφέρει στις εργοδοτικές εισφορές του δημοσίου. Πιστεύω ότι είναι πολύ λογικό το αίτημα που έχουν.

Αναφέρθηκα δε προηγούμενα στους πυροσβέστες, οι οποίοι βάζουν ευθέως το ζήτημα ότι υπάρχει άνιση μεταχείριση.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Αυτό είναι στο άρθρο 6.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Γι' αυτό μιλάνε. Αναφέρονται σε αυτό που λέγει ότι «τα πρόσωπα των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 40 του ν. 2190 κλπ. μπορούν με αίτησή τους να αναγνωρίσουν ως συντάξιμο, από το δημόσιο, το χρόνο, που μεσολάβησε από την κλήση τους προς κατάταξη ή την κύρωση των πινάκων επιτυχίας μέχρι την κατάταξη, ή το διορισμό τους, αντίστοιχα, με καταβολή από τους ίδιους του συνόλου των ασφαλιστικών εισφορών», που προβλέπονται με τις διατάξεις του κώδικα του '59 κλπ., όπως στους εκπαιδευτικούς, 6,67%. Αυτή είναι

η εισφορά των εργαζομένων. Αυτό το έχετε και εσείς στα χέρια σας. Άρα δηλαδή εδώ πέρα βάζουν ευθέως το ζήτημα ότι πρέπει να μην πληρώσουν το σύνολο των εργοδοτικών εισφορών.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Άρα τους πυροσβέστες τους πιάνει.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Τους πυροσβέστες τους πιάνει. Δεν μιλάω τώρα γι' αυτό. Μιλάω ότι και οι πυροσβέστες και οι αστυνομικοί βάζουν ευθέως αυτό το ζήτημα, να πληρώσουν τις ασφαλιστικές εισφορές που υποχρεούνται οι ίδιοι. Όχι να πληρώσουν, όμως, για λογαριασμό του κράτους. Πιστεύω ότι αυτό είναι δίκαιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Αρσένης έχει το λόγο.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, βρίσκω τις εξηγήσεις που μας έδωσε ο κύριος Υπουργός απολύτως ικανοποιητικές και θέλω να τον ευχαριστήσω για τις παρατηρήσεις που έκανε.

Νομίζω ότι μπορούμε να ψηφίσουμε αυτό το άρθρο, με την έννοια ότι αυτές οι ευεργετικές διατάξεις αφορούν σε αυτούς που έχουν διοριστεί, και θα διοριστούν και στο μέλλον με βάση τον πίνακα της επετηρίδας, διότι θα υπάρχουν και κάποιοι που θα διοριστούν και του χρόνου. Η ακριβής διατύπωση νομίζω ότι μπορεί να γίνει αφού προηγουμένως δούμε ορισμένες λεπτομέρειες. Όμως αυτή είναι η έννοια. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Αγγελόπουλος έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κρίνω σκόπιμο να κρατηθεί η ψήφιση για την Τρίτη. Και τούτο για να έχει την ευχέρεια ο Υπουργός να αναδιατυπώσει το άρθρο αφού λάβει υπόψη του όμως και την παρατήρηση που κάναμε ότι η δυνατότητα αναγνώρισης, με την προτεινόμενη διάταξη, χρόνου αδιοριστίας συνδέεται απόλυτα με το όριο ηλικίας των εξήντα επτά ετών, ενώ η προηγούμενη ρύθμιση ήταν ευνοϊκότερη. Ήταν γενική και έδινε τη δυνατότητα να αναγνωρίσει χρόνο αδιοριστίας ανεξάρτητα αν συνδέονταν με το όριο αποχώρησης των εξήντα επτά ετών. Είναι η σχετική διάταξη του ν. 2084. Εγώ θα παρακαλούσα να το δείτε μέχρι την Τρίτη.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Θα το δούμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της ενότητας των άρθρων 5, 9 και 10. Το άρθρο 5 δεν το ψηφίζουμε, δεν θα γίνει συζήτηση αλλά απλώς θα γίνει διόρθωση από μέρους του κυρίου Υπουργού για να το ψηφίσουμε και εισερχόμαστε στην ψήφιση του άρθρου 9.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 9;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ : Δεκτό, δεκτό.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Συνεπώς το άρθρο 9 έγινε δεκτό ομοφώνως.

Το άρθρο 10;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΙΠΕΡΓΙΑΣ : Κύριε Πρόεδρε, έχουμε τροπολογίες που θα κουβεντιάσουμε και τα μεγέθη ίσως χρειάζεται να ανακαθοριστούν, γιατί αναφέρονται μεγέθη οικονομικά. Επειδή θα μπου ενδιαμέσως τροπολογίες, ενδεχόμενα τα στελέχη χρειάζεται να ρυθμιστούν, να μεγαλώσουν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Δεν μπορώ να κρατήσω την ψήφιση του άρθρου 10.

Αν κάνει αποδεκτές τις τροπολογίες ο κύριος Υπουργός, στη νομοτεχνική επεξεργασία εκ των υστέρων εντάσσονται και γίνονται μέσα στο άρθρο παράγραφοι.

Άρα λοιπόν, εισερχόμαστε και στην ψήφιση του άρθρου 10.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 10;

ΠΟΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ : Δεκτό, δεκτό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ : Κατά πλειοψηφία.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ : Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Συνεπώς το άρθρο 10 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Στο άρθρο 5 θα γίνει απλώς, κύριε Υπουργέ, η διόρθωση την οποία θέλετε, τη φράση την οποία θα βάλετε και θα το ψηφίσουμε.

Κύριοι συνάδελφοι, ο Βουλευτής Καβάλας κ. Καλαντζής ζητεί ολιγοήμερη άδεια απουσίας στο εξωτερικό. Η Βουλή εγκρίνει;

ΠΟΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ : Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι η Διάρκης Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων: «Κύρωση της από 14 Ιουνίου 2002 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου «Εγκριση περιβαλλοντικών όρων, κήρυξη αναγκαστικών απαλλοτριώσεων και ρύθμιση λοιπών θεμάτων για την εκτέλεση του Ολυμπιακού έργου της Μαραθώνιας Διαδρομής (ΦΕΚ 139 Α').»

Στο σημείο αυτό, κύριοι συνάδελφοι, δέχεσθε να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ : Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 14.12' λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Πέμπτη 31 Οκτωβρίου 2002 και ώρα 10.30', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος νομοθετική εργασία: Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου της πρότασης νόμου αρμοδιότητας του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας: «Για την προστασία της υγείας από το κινητό τηλέφωνο και τις κεραίες της κινητής τηλεφωνίας».

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

